GÖNÜLDEN
ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
İZ-TERZİ BABA

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER

(KİTAP - 159-27)

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
MUHTELİF SOBETLER
TASAVVUF SERİSİ (159-27)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

NECDET ARDIÇ
"İZ-TERZİ BABA"

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(KİTAP-159-27)

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ

MUHTELİF SOHBET ARASI SOHBETLER.

(159-27)

NECDET ARDIÇ

TERZİ BABA

Adres

Büro: Ertuğrul Mahallesi Hüseyin
Pehlivan Caddesi No: 29/5
Servet Apt. 59 100
Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi
Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.
Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84
(0533) 7743937

www.terzibaba13.com
terzibaba13@gmail.com

ÖN SÖZ

BİSMİLLÂHİRRHMANİRRAHÎM:

Muhterem okuyucularım her ne vesile ile elinize geçmiş olan bu ve devamı olan (30) kitap, uzun senelerden beri yapmaya çalıştığımız konulu sohbetlerimiz aralarında, verdiğimiz çay molalarında, ayrıca herhangi bir yerde sorulan sorular üzerine ve daha bir çok vesile ile her hangi bir seyir takib etmeden, bu konuşmaların kayda alınmış seslerinin sonradan yazıya dönüştürülmesi yoluyla oluşmuştur.

Gerçekten oldukça uzun bir çalışma süresinden sonra kayda alınan bu kitapların oluşumu adeta bir ekip çalışması ile meydana gelmiştir.

Kardeş ve evlâtlarımızdan hangisinin işleri ve durumu uygun ise kendilerine verdiğim ses kayıtlarını bilgisayarda dinleyerek kayda almışlardı. Bende bunları tarih sıraları itibari ile (30) bölüme bölüp bu kadar kitap meydana gelmiş oldu.

Bu kitapların sayfa ve yazı düzenleme ve kontrollarını yapıp okunacak hale getirdikten sonra kitaplarımızın arasında yerlerini almış oldular. Bunların içinde bazı mevzuların tekerrürü olabilir. Çünkü bu sohbetler değişik mahallerde ve değişik kimselere yapılmış olduğundan ve aynı mevzuun başka kimselere de aktarılması gerektiğinden, kitapların hepsini okuyanlar bazı tekrarları görebilirler.

Aslında bunlar tekrar değil eğitim gereği başkalarına da aktarılması gereken bilgilerdir. Ancak aynı mevzu değişik zamanlarda değişik mertebeleri itibari ile yine de aynı sohbet değildir, her sohbetin kendine ait özelliği olduğundan, yine onların hepsi ayrı sohbetlerdir. Bu vesile ile ses kayıtlarını yazı kayıtlarına döndüren bütün kardeş ve evlâtlarımıza emekleri yönü ile teşekkür eder, Cenâb-ı Hakk'tan dünya ahret saadeti ve ilâh-i idrakler dilerim. Sayın okuyucularımızın da azami istifade etmelerini niyaz ederim, Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarımızı arttırsın inşeallah. "İz-Terzi Baba" Necdet Ardıç Tekirdağ

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

CD-1-

SORU: KENDİNİZE DUSTUR EDİNDİĞİNİZ BİR AYET VARDI.

Bu gün 11/03/2017 Cumartesi günü misafirlerimiz var bazı soruları var kardeşlerimizin o sorulara göre yavaş yavaş sohbet etmeye çalışalım. Cenab-ı Hakk onlara anlayış bizlere de anlatış kabiliyeti versin inşeallah, yavaş yavaş yola çıkalım.

Soru: Kendinize dustur edindiğiniz bir ayet vardı Kehf Suresinden, sabah akşam rabbinin veçhini ananlarla birlikte ol diye orada nefsinle sabret kelimesi vardı, bu nefse emmare levvame mülhime yönüyle bakarsak nasıl sabretmemiz lazımdır, yani bir ilahi nefs var bir izafi nefs var bir de emmare levvame mülhime var yani ruh tamam aradığımızı bulduk diyor ama nefis de ben benim diyor yani emmare levvame mülhime mertebesinde

T Baba: "sen hangisine geldin?" emmare levvamede mi çalışıyordun, Bu işler birden olmuyor, yavaş yavaş oluyor, ancak yavaş yavaş derken de çok yavaş olursa çok zaman kayıp edilmiş olur. Çok hızlı gitmek de tehlikelidir çok yavaş gitmek de tehlikelidir, ancak çok hızlı ve çok yavaş hareket eden mahlukat vardır, ama insanda bunun ikisi de vardır. Yani hem hızlı da hareket eder hem de çok yavaş hareket eder, ama ikisine de kabiliyeti vardır.

Mesela tavşanla kaplumbağayı misal verirler ya tavşan kaplumbağaya göre çok hızlı hareket eder, kaplumbağa da tavşana göre çok yavaş hareket eder. Bunları ayrı varlık olarak gördüğümüzde aynı noktadan yola çıktığını düşünelim bir saat de bir süre verelim kaplumbağa bir saatte 100m giderse yahut 200m giderse ama tavşan 20 Km gider. Bir saat kaybettiler bunların gidişleri aynı mı farklı mı? Mesafe olarak baktığımızda fizik olarak baktığımızda farklı ama

kabiliyet olarak baktığımızda ikisi ayni yoldur. Orada mühim olan her ikisininde kendi kabiliyetini kullanmasıdır.

Eğer bir saatte kaplumbağa 200m yol gidecekse 10m gitmişse o kabiliyetini kullanmamış olur. Tavşan da aynı şekilde 20Km gidecekse 5 Km de kalmışsa o da kabiliyetini kullanmamıştır ama ikisi de kabiliyetlerini kullanıpta biri 200m diğeri 20 Km gitmişse ikisi de kemaldedir. Neye göre ölçülür, kimliğe göre ölçülür, yaya gidişi araba gidişiuçak ile kıyas edilmez. Ama araba normalde 100Km/h gidecekse 20 Km/h gidiyorsa o ziyandadır. Uçak gidişi araba gidişinden beklenmez, yani bir şeyi değerlendirmek için o şeyin kendi asli kabiliyeti üzere değerlendirilmesi lazımdır.

Ama insan böyle değildir. İnsanda her türlü kabiliyet vardır. Kaplumbağalık hali de var tavşancılık yani çok daha koşuculuk hali de vardır. Gerçi insan bir aslanın koşmasıyla yarış yapamaz, ama yine de koşar. Kaplumbağa gibi de yavaş hareket edebilir yani bir çok kabiliyet vardır insanda işte bu yüzden makul karşılanan süreler vardır dünya yaşantısında ahiret yaşantısında da. Yani bir okulun bir senede bitmesi gibi makul süredir birinci sınıf ikinci sınıf birer senelerde, programlar da ona göre yapılmıştır zaten.

Ama olabilir insan halidir uygun olmaz, hastalanmış olur derslere devam edememiş olur, takılabilir bir sene birkaç ay gecikir onlar istisnai hadiselerdir ama normalde birer senede geçilebilecek öyle sistem kurulmuştur. Bir sınıfta üç dört sene kalıp yola devam etmek kayıp olur.

Meseleye böyle bakınca bazı süreçler içerisinde bazı tasavvufi kelimeleri ilmi kelimeleri duymuş olur öğrenmiş olur kişi, ama kendisi henüz fiziken fiilen aklen yaşayarak oraya gelmediği için pek bunları henüz orada anlayamaz. Ama bilmesinde yarar vardır, bildiğinde oraya geldiğinde o zaman anlar kendisine kolaylık olur. Kişi tanımadığı bilmediği bir sahaya gelirse orada sıkıntı çeker. Ama o sahanın tarifini daha baştan aldı ise oraya geldiğinde mutmain olur, "işte öğrendiğim yer burasıymış buraya geldim" diye kişi rahatlar.

Hehf Suresi 28. Ayette

۞ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا

Bu ayet-i Kerim’e herkese düsturdur, ama bazı mertebelerde bazı kişilere ayetler tıpa tıp kendi halini belirtir. Bulunduğu yerdeki halini belirtir, ayetlerin hepsi kendisine göre bir sahası bir mahali vardır yaşam sahası vardır gerçek hali orada yaşanır. Mesela bir ağacın her tarafı yaprak olmaz. Bir ağacın her tarafı kök olmaz. Her tarafı dal olmaz. Her tarafı çiçek her tarafı meyve olmaz, dalı da olacak meyvesi de olacak çiçeği de olacak kökü de olacak hepsi olacaktır.

İşte bir insan da tek bir yön tek bir mertebe de olmaz. İçerisinde bir sürü meratib olacak bu meratibleri idrak ettikçe yaşadıkça geliştirdikçe kendisi de onları müşahede etmiş olacak görmüş olacaktır. Yani bulunduğu sahayı gezerek görerek tanımış olacak insan alemini kendi vücut mülkünü oradan yola çıkarak alemi kıyasen tanımış olacak tanımaya çalışacaktır.

18/28 ayet-i kerime yalnız benim için değil bütün bu yol ehli olan Hakk yolunda yürümeye hatta Hakk yolunu bırakalım dünyada bile yürümeye biraz ilerlemeye niyeti olan kimseler için herkes için geçerli ayrıca hiçbir ayet-i Kerimenin manası ile ilgisi olmayan kimseler bile onu okumak suretiyle yine ondan sevap olarak faydalanmaktalardır. Yani her halukarda faydasız değil yani her halukarda faydalıdır. O halde faydalanan kişilerin kendi idrak anlayışına göre faydalanılan bir saha olmaktadır. Sevap niyetiyle o ayet-i Kerimeyi okuyan sevap kazanır, şeriat mertebesinde okuyan kimse ayet-i kerimeyi ezberler

sesiyle birlikte sesli olarak okur yani aşır olarak okur, ondan faydalanır.

Tarikat mertebesinde olan nefs-i emmaresi levvamesi yönüyle okur, oradan faydalanır, onu nefsine kendisine rehber olarak görür. Ama şeriat tarikat mertebesinde sadece orada lafzi rehberliği vardır ayet-i kerimenin lafız olarak rehberdir. Ama biraz daha ileriye giden kimse ayet-i Kerimenin gerçek hususiyetine nufuz etmeyi düşündüğü zaman burada irfaniyet gerekmektedir. Yani onun izahı ve kişi de o ayet-i kerimeyi alıp benimseyip gece gündüz üzerinde tatbik etmesi gerekir, işte ancak en çok istifade edenler de onlardır. Bu ayet-i kerime ve diğer ayet-i kerimeler de aynı şekildedirler.

"VESBİR NEFSEKE/NEFSİNLE SABRET"

Ayet-i Kerimede وَاصْبِرْ نَفْسَكَ müthiş bir ifade gerçi Kur'an-ı Kerim'in neresi müthiş değildir, o ayrı konu da ama bazı konular var daha önce de bahsettiğimiz gibi kişinin halini belirten ayetlerdir. Her kişi aynı ayeti aynı düzeyde aynı vuruntuda almaz, alamaz yaşadığı saha değildir. Evvele Kur'an-ı Kerim'in her yönünden en çok faydalanmak için Allah'ımızla o okuyacak olan kişinin arasında bir konuşma olduğunu bilmesi lazımdır. Yani Kur'an-ı Kerim ile Cenab-ı Hakk hem hal olduğu zaman okuyor iken Allah ile konuşmaktadır. Ama biz Kur'an okuyoruz deriz. اِقْرَأْ كِتَابَكَ "Kitabını oku" ama biz Kur'an okuduk deriz. Kardeşim o Kur'an-ı Kerim "Kelamullah" değil mi? Allah'ın kelamı değil mi, Allah'ın kelamını dinliyor isek biz Allah ile konuşuyoruz demek değil midir? Bunun daha ötesi yoktur ki, bu alemde Kur'an-ı Kerim'den daha yakın uluhiyetin bize olduğu bir saha yoktur. O bize en yakındır. Bir de onları tarif edenler. Kendi kendimize Kur'an-ı Kerim'i okuyorken Allah'ın bize kelamından hitap ettiğini duyarız. Ama biz tam tersini yapıyoruz "Ben Kur'an okudum" diyoruz. Allah'ı devreden

kaldırıyoruz “ben Kur’an okudum” diyoruz. Kur’an bize okunuyor, biz okumuyoruz.

Elimizde bir nüsha olmasa yani herhangi bir yazı olmasa neyi okuyacağız, yazı hazırlanmış yani malumat hazır, biz açtığımız zaman “Ben okudum” zannediyoruz. Hayır ben okumadım O bize okunuyor, Allah’ın lisanıyla Allah bize O’nu okuyor, bizim gözümüzden O’nu görüyor, ve bizim idrakimize aktarıyor. “İkra” demiyor mu “Oku” biz de zannediyoruz ki kendimizden okuduk, işte Allah “Oku” diyor işte rabbımız. Elimizde böyle bir kayıt olmasaydı böyle bir mübarek kitap neyi okuyacaktık ki, insanların yazdığı bazı iyi ahlak kitaplarını okuyacaktık işte şunu yapmayın bunu yapmayın insanlara yardımcı olun küfür etmeyin gibilerde öyle onlarla avunmaya çalışacaktık iyi insan olmaya çalışacaktık.

İşte Cenab-ı Hakk’ın tecelli ve tenezzülünü düşünün bizim ayağımıza kadar geliyor, haşa ama öyle işte aklımıza kadar geliyor, gönlümüze kadar gözümüze kadar geliyor bize muhatab oluyor, muhatab da alıyor bizi karşısına ve sonsuz bir ilim deryasını hep anlatıyor. Bıkmadan usanmadan bakın, yeter ki biz okuyalım yani zaman ayıralım okumaya.

Orada ayet-i Kerime’de bahsettiği وَاصْبِرْ evvela sabır tavsiyesinde bulunuyor. Sabır ki Esma-ı Hüsna’nın son ismidir, وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ Bütün insanlar hüsran içindedir وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ancak sabırı tavsiye edenler hakkı sabır ile tavsiye edenler aynı kelime orada da vardır. Demek ki “sabır” bir hayli mühim bir sahadır, ve tatbik etmemiz gereken bir sahadır.

وَاصْبِرْ Ve sabret manasınadır emir hükmündedir. Yani Türkçe yazılsa "ve sabret" demektir. Oradaki "ve" kaldırılıyor وَاصْبِرْdiye cümle kuruluşu yazılıyor ve emir hükmündedir. Yani gereğini yap ondan sonra da sabret sabırla devam et peki nerede sabredeyim وَاصْبِرْnefsinde oradaki "Kef" muhatap kişiyi alıyor karşısına. نَفْسَكَ Senin nefsinle sen sabret.

Peki efendim sabredeyim de nasıl sabredeyim tabi bu bir amir bir memuruna şunu yap dedi o zaman tabi diyecek ki "efendim nasıl yapayım" "Yaz" dedi, o da diyecek ki "neyi yazayım" ayet-i Kerimeler böyle kırık mana diyorlar ya bunlara birer birer, "neyi yazayım" şunu yaz bunu yaz, diye sorar devamı geliyor yaz yaz diyor ama elde ne kalem var ne kitap var ne yazılacak bir şey var. Nereye yazayım arkadaş bunu diyor o zaman kağıt da ver kalem de ver, masada ver işte yazacak bir şey de ver ki yazayım, ekipmanını istiyor, amir yaz dediyse, ekipmanı vermek zorundadır.

İşte Cenab-ı Hakk da bütün Esma-ül Hüsnasını zuhura getirdiği zaman onlar faaliyet edebilmeleri için bu alemleri halk etti. Eğer Kahhar ismi faaliyete geçecekse yıkılacak devrilecek bir yerler lazımdır. Öyle bir yer yoksa Kahhar ismi ne yapacak kolu bağlı kalır. Rahman ismi rahmet edilecek bir varlık yoksa ortada işte Cenab-ı Hakk'ın diğer isimleri garipler yoksa ortada Vehhab ismi neye yarayacak, yani hibe edecek işte bütün zıtlarıyla bu alemde her şey var ve bu alemde de geçici güzellikler var, hayel, vehim nefsani oyalanmalar gibi "bunlara karşı sabret" demektir, birinci sabır bu ikincisi de bir yerde yürümek istiyorsan onun yolunda sabret.

Bir gün olmadı iki gün olmadı yok onu sil "olmadı" diye bir şey kafanda olmasın. Olacak, olacak inşeallah diye

bunda da sabret. Yani çalışmalarında da sabret gece mi kalkacaksın gündüz mü kalkacaksın ne yapacaksın programına işine göre bir program yapacak kişi o işine göre de samimiyetle devam edecek herkesin işi birbirine uymaz, bazen kişi gece kalkar imkanı var bazen gece kalkamaz. Beşte altıda işi biter akşam üstü dersini yapar, böler bir kısmını başka bir zaman yapar kişiler bunu kendine göre ayarlıyor böyle bir mecburiyet yoktur. Yani mutlaka kişi her zaman yatsıdan sonra namazını kılacaktır diye böyle bir hüküm yok 24 saat içinde akşamdan akşama kadar süresi içinde yapacak ve sabırla buna devam edecektir. Bazen uykum var o da olabilir, ama uykunun da bir dozu vardır, bunlara sabır, tabi biraz uyumayacak eskiler nasıl yaparlarmış bazen başı düştüğü zaman çivi gibi iğne gibi başı düştüğü zaman iğne batarmış başına o zaman uyanırmış uyumasın onu uyandırsın diye öyle olmasa uykuya dalacak gidecek.

LEBLEBİ TECRÜBESİ.

Ben pek kendimden bahsetmeyi sevmem ama bir misal olduğu için benim vaktim sınırlı idi çok çalışıyordum bu arada hem dünya işleri var hem ahiret işleri var işte Arapçası var şusu var busu var yapılacak bir sürü iş var ama bunu yapmaya da azıcık zaman bile yok bırak bir zamanı azıcık zaman bile yok bütün gün çalışıyoruz gece on ikiye kadar bire kadar çalışıyoruz gece iş çıkarabiliyoruz ancak terzilik gece çalışılırsa iş çıkar. Bu arada ne yapıyordum gaflette kalmayayım diye leblebi atıyordum ağzıma nohut ham pişmemiş çiğ nohut ağzıma atıyordum dilim ile döndürüyordum ama bakıyorum bir müddet sonra yumuşuyor, eriyor dişimin arasında gidiyor. Daha sonra onun yerine ağzıma bilye koydum nohut büyüklüğünde bilyeler var ya metal bilye dişlerine vuruyor çıtır çıtır eğer gaflette isen hemen seni uyandırıyor, sabret bakalım zikrinden tefekküründen geri kalmayasın diye.El işte gönül dosta derler,

وَاصْبِرْ نَفْسَ Nasıl sabredeyim مَعَ الَّذِينَ o kişilerle birlikte nefsinle sabret tamam kişileri anladık ta şimdi o kişiler kim, kişiler ne yapıyorlar özellikleri nedir, وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ burada مَعَ birlikte manasına الَّذِ o kişilerle birlikte sabret peki kim o kişiler يَدْعُونَ çağırıyorlar dua ediyorlar çağırıyorlar neyi çağırıyorlar kimi çağırıyorlar ne yapıyorlar وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ bunlar Rablarını çağırıyorlar. Yani hedefleri Rabları Rablarına gitmeyi murad ediyorlar peki bu işi ne zaman yapıyorlar يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَوةِ وَالْعَشِىِّ sabah ve akşam bundan kasıt 24 saattir. Sabah gündüzün tamamı akşam da gecenin tamamıdır. Sadece sabah vakti akşam vakti değil 24 saat. Peki ne yapıyor bunlar Rablarını çağırıyorlar sabah akşam ve sabrederek bir kişilerle يُرِيدُونَ onların bir muradları var asli manada bir muradları var nedir bu muradları يُرِيدُونَ وَجْهَهُ Hakk'ın veçhini murad ediyorlar Rablarına yalvarmak suretiyle Allah'ın veçhini murad ediyorlar. يُرِيدُونَ وَجْهَهُ Hu'nun veçhini murad ediyorlar.

Bu ayet-i Kerime'yi görüp te hükmünü yerine getirmemek insanlar için biraz ziyan olur, zarar olur, Bu halen daha geçerli ayet-i Kerimedir, benim için de herkesi için de sadece belirli bir süre için değil hangi makama mertebeye gelirse gelsin insan onun üstünde bir mertebe

var onların hep talepçisiyiz. Biz talibiz talepçisiyiz, Biz bir yere geldik şuraya geldik iş bitti işte bu iş tamam bu kadar bunun üstü yok falan bir şey söz konusu değildir. Yani bir kimse nereye gelirse gelsin bir tarafıyla talebedir, öğrendiği bazı şeyleri varsa da onları aktarır, bir tarafıyla öğretmendir, bir tarafıyla da talebedir. Kim derse ki "benim işim bitti ben Allah'a erdim ulaştım" eh mubarek olsun denir çok oyalanırsın sen bu abdestle çok namaz kılarsın sen dersin ona geçer gidersin. Ne yapalım o da öyleymiş yapacak bir şey yoktur. Onu da hoş görür kişi ne yapalım.

Aldatan kendini aldatır, iyilik yapan kendine yapar kimse kimseye bir şey yapmaz, zaten de yapamaz. Böylece وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ayet-i kerime devam ediyor ama ondan sonrası işte diğer kişilerle olmayın diye yani düşük kişilerle olmayın diye ikazda bulunuyor. Yol ehli için ayetin baş tarafı çok mühimdir.

Şimdi gelelim diğer sorduklarına. Bu nefs-i emmarede bir başka çalışmadır bir başlangıç çalışmasıdır. Şuurlanma yol halini almaya yola girmeye bir program bir proje içerisinde olduğunu kişinin düşünmesi nefs-i emmarede daha henüz bunlar pek düşünülemez ama yavaş yavaş derslerini yaptıkça sahaya doğru geçmeye başladıkça tevhid sahasına doğru çünkü bu sahaya girmeden hiçbir şey olmaz. Kişi kendi başına iyi niyetiyle ibadetini yapar güzel bir mü'min olur güzel bir Müslüman olur o ayrıdır ama suri olur, fiziki olur batıni hakiki latif manasında bir şey olmaz sevap kazanır biraz önce olduğu gibi işte bir ayet okuduk ayette kaç tane kelime var kaç tane harf var her harfine on sevap en azından diyelim ki yüz harf var bir ayette ondan bin sevap kazandı bu sevap kelimesi de iyilik güzellik manasınadır yani şunu kazandı bunu kazandı diye bir tarifi yok, iyilik kazandık.

Bu günün tabiriyle puan kazandık diyelim diyelim yüz tane, bin tane puan kazandık da bu puanın karşılığı nedir bin

tane ağaç mı bin tane meyve mi bin tane köşk mü nedir gibi onu bilmiyoruz onlar ahirette ortaya çıkar inşeallah ama tevhid ehlinin sayı ile hesapla kitapla işi olmaz Hakk'ın sarayına girmişsen gönül hanesine girmişsen orada adedin sayının kimliğin lafı bile olmaz. Sultanın kendisini görmüşsen bahçelerini ne yapacaksın sultanı görmezsen bahçelerle uğraş dur. Zaten Yasin suresi 55 ayette onlar meyvelerle meşguldürler ama bizim meşguliyetimiz rabbımızdır meyve değildir verirse yenir vermezse vardır bir hikmeti denir yapacak bir şey yoktur.

Cenab-ı Hakk kolaylıklar versin.

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

CD -2-

RÜYA ÜZERİNE TANIŞMA TALEBİ.

Bugün 11 Mart 2017 Cumartesi günü bizim fakiranedeyiz dergahtayız sohbet yapmaya çalışıyoruz bu arada gelen bir mail vardı onu sizlere okuyayım oldukça ibretlik bir mail Cenab-ı Hakk bu sahada olan bütün tehlikelerden bizi muhafaza eylesin.

Rüya üzerine tanışma Talebi : Ebu Salih Nurullah, 9 Mart günü gelmiş.

"Selamunaleyküm *hocam bendeniz Nurullah Kodas meslek olarak mali müşavirim ama bir kamu kurumunda memur olarak çalışıyorum. Ataları Osmanlı devleti tarafından Medine'den alınarak Hatay Hassa ilçesine yerleştirilmiş bir sülaledenim. Babamın hem anne tarafından hem baba tarafından Seyyid olduğu bilgisi bana ulaştıysa da bu durumu nefsin Rasulullah'a selama uymasına göre daha önemsiz buluyorum.* (Hem seyyid olduğunu ifade etmeye

çalışıyor hem de ben güya falan filan ben seyyidim peki daha önemsiz buluyorsan neden söylüyorsun madem)

Rabbım dilerse çingeneden evliya seyyidden şaki yaratır, (Kardeşim Allah bir şey yaratmaz zuhura çıkarır.) *17 yaşımda şeyhim Muhammed Ali Peker Garibullah kuddisi'ye Siruh Hz ki çok büyük mürşid-i kamil idi ve gençliğinden beri terzi idi. Esnaflıktan gelen ahlak terbiyeyi kendindeki istidat ile birleştirmiş mükemmel bir eğitici idi. Ve Melami meşrep şöhretten kaçınan bir zattı. İntisab ettim 28 Aralık 2015 tarihi kendileri dar-ül bekaya intikal etti. Özellikle bizim üzerimize çok eğildi son yıllarında Mersin'de bulunan erkek talebelerinin eğitimini bize tevdi etmişti.*

Kendisinden sonra çok sevip saydığımız oğlu olan Salih abimiz bu talebelerin eğitimini üstlendi. Seyr-i sulukum 23 sene sürdü sol avucumun içine Arapça avuç içi büyüklüğünde yuvarlak içinde peygamber efendimizin isminin olduğu soğuk damga vurmak suretiyle kendileri vefat ettikten bir süre zuhuratta icazet verdiler. Toplamda şu anda 20-30 kişi belki geçmeyen talebelerimden de benzer rüyalar görenler oldu. Benden başka da bu şekilde ortaya çıkan olmadı.

Zaten biz de ortaya çıkmadık sadece elimdeki mevcut kişilerin seyr-i sulukunu yaptırıyorum. Facebook ta Ebu Salih Nurullah ismi ile az sayıda takipçilere tasavvufi sevgisini aşılamaya çalışıyorum. Bundan tam olarak hatırlamıyorum birkaç yıl evvel rüyamda karşılıklı oturmuş "Biz size himmetle Nakşibendi nisbetini veriyor, siz de bize teveccüh ile uşşakilik nisbetini veriyordunuz. Pirlerden gelen o tarikatın yakınlık nurunu birbirimizin kalbine bir defada himmetle ilka etme" diye bunu tırnak içinde bir bilgi olarak vermiş.

İnanın aklımda siz yoktunuz sadece isminizi duymuştuk inanın bu son satırı ve gerisini net hatırlamıyorum. İşime en ufak yanılma ile dahi olsa yanlış bir şey katmaktan Allah'a sığınırım. Bu rüyadan yıllar sonra sizinle zahiri hayatta en azından yazışmak ve sohbet etmek tanışmak gereğini düşündüm. Rabbım bizleri yolundan ayırmasın

çalışmalarımıza başarılar ihsan buyursun işimize ihlas ve rızasını kazanmayı nasib etsin. Selam ve muhabbetle kalınız saygı ve hürmetlerimi sunarım.

Bu maile ilave olarak arkadan küçük bir bölüm daha göndermiş bir başka mailde yukarıdaki mesajda *"inanın bu son satırı ve gerisini hatırlamıyorum işime en ufak yanılma ile dahi olsa yanlış bir şey katmaktan Allah'a sığınırım" kısmını şunun için yazmıştım sonra net hatırlayamadığım için sildim siz davet ediyordunuz galiba Hüsamettin Uşaki hz ben de bir gün kemale gelirsem diye hatırlıyorum. En doğrusunu Allahü Teala bilir.*

Cevap Yazmışız: Aleykümselam Nurullah kardeşim gıyaben de olsa tanıştığımıza memnun oldum, 10 Mart cevabı aradığınız için sağ olasınız Cenab-ı Hakk çalışmalarınızda kolaylıklar nasib eylesin. Fikir yapınızı anlamak ve hangi sahalarda dolaştığınızı az da olsa anlayabilmek için sitenizi buldum ancak girmek için bazı işlemler gerektiğinden giremedim ve hakkınızda ilmi yönünüzden kendi şahsım için bilgi sahibi olamadım. Bu yüzden genel bir değerlendirmede de bulunamadım. (Yani ne yapıyorsun ne ediyorsun hakkında bir bilgim olmadı manasında) Bazı kimselerin seyr-i suluklarının yaptırılabilmesi için daha evvelce o yoldan kişinin geçmiş ve kendisine bunları aktarabilmesi için açık olarak icazet vermesi gerekmektedir. Ancak icazet olmayınca da eğitim yapılır fakat bu sadece zahiri bir ilim aktarma olmaktan ileriye geçmez. Eğer gerçek manada bir kişi her hangi bir şekilde kendi şeyhlerinden kalan bir gurup varsa eğer onların içerisinde biraz ağzı laf yapan kimse varsa eğitim yapılabilir bilgi kabilinde eğitim yapılabilir ama seyr-i suluk yaptırılamaz. Mümkünü yok çünkü bağlantı yoktur. Ve onların işaretleri vardır işaretleri bilinmeyince de ders geçirilmesi mümkün değildir. sadece bilgi kabilinden ama kim nerededir nasıldır bu tesbit edilemez.

Onun böyle bir hali yok eğitim yapılır fakat sadece zahiri bir ilim aktarmadan ileriye geçemez. Şimdi onun sözü geliyor *"Biz size himmet ile Nakşibendi nisbetini veriyor"* yukarıdaki ifadenizin Melami meşreb olduğunu yazıyordunuz hal böyle olunca ve oradan da gerçek bir hilafetiniz olmadığı halde ayrıca ilginiz olmayan bir başka yoldan Nakşibendiyeden nasıl nisbet verebilirsiniz. Yine onun sözünden alınma *"Siz de bize teveccüh ile Uşşakilik nisbetini veriyordunuz"* böyle bir zuhurat olsa bile bu zuhuratın gerçek hayatta geçerliliği mümkün değildir.

Yine onun sözü yukarıda da geçmişti *"Pirlerden gelen o tarikatın yakınlık nurunu birbirimizin kalbine bir defada himmetle ilka etme"* Yukarıdaki cümlede tarikat mertebesi düzeyinde kullanılan tatbikatı mümkün olmayan ve gerçekte hayele dayanan bir tanımlamadır. Belki iyi niyetle düşünülmüş fakat cümlenin hakikatı itibariyle istisnalar ayrı tutmak şartıyla sıradan tatbik edilecek bir saha değildir. *"Pirlerden gelen o tarikatın yakınlık nurunu birbirimizin kalbine bir defada himmetle ilka etme"* Bunlar hep tarikat kitaplarında yazar ama mümkün olan şeyler değildir bahsedildiği gibi istisnai olmak üzere olabilir ama bunlar sistem değildir kaide değildir, "İlka" demek sohbetin olmasıdır bir defada şu olabilir bir insan bazı mevzu üzerinde düşünür düşünür de ona bir Hakk tarafından himmet olur o cümle ona açılmış olur bir defada bu olur sadece bir cümle olur bir konu olur sonsuz olan konuların bir defada aktarılması açılım yapması tamamen hayali bir düşüncedir. İrfan sisteminde böyle şeyler olmaz.

Hele kalbine bir defada ilka etme hususunda çok ihtiyatla durulması lazım gelen bir husustur. Bu işler öyle birkaç defada olacak işler değildir. Zuhurat sahası çok tehlikeli bir sahadır. Bir çok türleri vardır dıştan bakıldığında sureta Hakk'tanmış gibi gözükür fakat aslı itibariyle hayal vehim kaynaklıdır. Bu tür zuhuratlara "Hayal-i mücerret" denir. İnsanları yanıltabilir. Her zuhuratın da mutlaka bir amir hükmü olacaktır diye de bir şartı da yoktur. Bu sahanın maddi bir ölçüsü olmadığından doğru ve gerçek, değerlendirilmesi de çok zordur. Bu sahada yorum

yapabilmek için yorum yapabilecek kişinin evvela bu hususta çok büyük tecrübeleri olması ve gerçek zuhuratların misal aleminden geldiği düşünülürse o zaman da kişinin misal aleminin lügatını bilmesi lazımdır ki o zuhuratı mümkün olduğu kadar aslına yakın olarak yorumlayıp eğitimini üstlendiği kişiyi doğru bir şekilde yönlendirmiş olsun.

Aksi halde yanlış bir yorum ile kişiye yarar yerine zarar vermesi mümkündür. Ancak yazınızdan da ne demek istediğiniz ve benden ne istediğinizi de pek anlayamadım. Cenab-ı Hakk dünya ahiret işlerinizde kolaylıklar nasip etsin inşeallah selamlar hoşça kalın. T.B.

Açıkça hilafet istemiş, şimdi onun cevabına bakalım, hemen rüyada hayelde karşılığını da veriyor, Nakşibendiliği veriyor, Uşşakiliği alıyor.

Ebu Salih Nurullah: Selamunaleyküm Necdet Bey buyurmuşsunuz ki "ancak yazınızdan da ne demek istediğinizi ve benden ne istediğinizi pek anlayamadım" daha ne diyeyim anlayamadım ya, anlayışımız eksikmiş sen anlat bize bari ya. Geçen geçti olan o zuhuratla oldu bitti zaten Hakk mertebesinde olacak olan olmuş istenen verilmesi takdir edildiği için istenmiş verilen alınmıştır, hadisat bitmiştir. Bir de kendine ayet-i kerimeyi destek yapıyor,

Nahl 77 "Bizim emrimiz biz göz açıp kapayıncaya kadardır veya daha yakındır" yani o teklifi yaptı verelim diye aldın aldın almadın iş bitti. Hay Allah şu alemde nelerle karşılaştık…

Biz sizden bir şey istemiyoruz Maksadımız beyan ettiğimiz üzeredir, peki istemiyorsan niye arıyorsun kardeşim şimdi neden beni meşgul ediyorsun. *Sizinle zahir hayatta yazışmak en azından sohbet etmek tanışmak gerektiğini düşündüm şerhi zuhurata konu olan bir değerli şahsiyeti yakinen tanıma merakımdı bir mail ile de olsa bizim merakımızı giderecek şekilde hasıl oldu haddizatında gönül ehli için sohbete gerek yok sohbet nakısları eğitmek içindir piyasa sohbet şeyhleri ile dolu*

Bir daha okuyayım *"Haddizatında"* haddizatında ne demektir? *"Gönül ehli için sohbete gerek yok"* bu söz geçerli midir doğru mudur? Gönül ehlinden haberim yok dese daha doğru olacak. Ashab sohbettir, Ashab-ı Kiram: sohbet ettiği arkadaşlarıdır. Ashab-ı suffa olmasa idi ne olurdu feth edilen yeni yerler . *"Gönül ehli için sohbete gerek yok*" bak şu ikinci cümleye *"Sohbet nakısları eğitmek içindir"* peki nakısları eğittin sonra işin bitti mi? Üç beş tane tevhid kelimesiyle Allahın uluhiyetini Kur'an-ı Kerimin tamamını anladın mı? Sohbet bitermi, elli tane ömrün olsa sohbet gene de bitmez Allah'ın kelamı biter mi?

"Sohbet nakısları eğitmek içindir" Kur'an-ı Kerim baştan sona sohbettir. Kelam sohbetidir, Allah'ın kelamı, Kur'an-ı Kerim Allah'ın sohbetidir. Neyle kulları ile hemdem olmasıdır. *"Piyasa sohbet şeyhleri ile dolu"* Kendinden bahsediyor değil mi? *"Ehl-i irfan harfsiz sessiz sohbet ederler"* İstanbul şişlide Gustavo geldiği zaman tercüman arkadaşlar gittikten sonra biz Gustavo ile misafirhanede kalıyoruz "Gustavo selamünaleyküm, aleykümselam Terzi Baba, I love Gustavu, I love Terzi Baba, bitti bizim İngilizce tükendi. Ta ki tercüman gelinceye kadar.

Hadi bakalım sohbete gerek yok de, bakışıp duruyorsun bakışmayla sadece ne olacak ki, bunlar hayatı mı görmemişler tarikat mı görmemişler şeyhlik davasındalar. Onun sohbet dediği zaten fıkhi bilgiler sohbet Allah'ın Zat'ından bahseden sohbettir. Bu da bakışarak olmaz. Olsa da o çok ender bir şey olur. Nakşibendilik ile Melamilik birbirine uymaz ki, ikisi de ilgisi olmayan sahadalardır. *"Ehl-i irfan harfsiz sessiz sohbet ederler"* Ya mübarek ruhlar alemindesin elestü birabbüküm de misin. Ses saz olmasaydı ses sohbet olmasaydı bu lisanı Cenab-ı Hakk ne diye versin insana, dili ne diye versin, kulağı ne diye versin.

Bakın şimdi daha da cevher yumurtlamış; *"Ehl-i irfan harfsiz sessiz sohbet ederler kelimeler hakikatın düştüğü en aşağı mertebedir*" Hani dam üstünde saksağan vur beline kazmayı manasız da değil cüret büyük suç. Kur'an-ı Kerim

Ne olacak Allah kelimesi ne olacak Kur'an-ı Kerimi kaldırıyor farkında değil Allah'ın lafsını peygamber hadislerini hepsini inkar ediyor. Peygamberimizin ismi Cevami-ül Kelim Kur'an-ı Kerim'de "Bütün denizler mürekkep olsa ağaçlar kalem olsa yapraklar sayfalar olsa bütün melaike-i kiram gelse bir misli daha yardımda olsa rabbının kelimeleri bitmez" diyor. Bu kadar ileri derecede bir cehalet olur mu?

"kelimeler hakikatın düştüğü en aşağı mertebedir" Bu tam iblislik bir hadisedir. Bunu iblisten başka kimse söyletmiyor. Ancak bu onun işine gelir. *"Hiçbir arif mertebesinden inmeden söz söyleyemez"* Bu ne biçim tesbittir? Ne Ariflikten haberi var ne alimlikten haberi var *"Hiçbir arif mertebesinden inmeden söz söyleyemez zira Hakikat mertebesinde kelam diye bir şey yoktur, varsa da o kelam mahlukatın mebde-i menşeyidir. "* Allah kelamını mahlukat sözü yaptı çıktı: Bu Melami iken "Belami" olmuş biraz irfaniyet olsa hadi onu da geçtik biraz abdiyet nezaketi olsa kulluk nezaketi olsa burada Allah'ın kelamını da mahluk görüyor. Aman yarabbi tam ibretlik bu.

"Zira Hakikat mertebesinde kelam diye bir şey yoktur," Hakikat mertebesinde kelam yoksa Marifet mertebesinde o zaman kimse yok alem de yok hiçbir şey yok ondan ötede daha marifet mertebesi var kelam yoksa oraya nasıl gelinecek kelam yoksa hakikat mertebesine nasıl gelinecek Yukarıda dediya *"Bir defa nazar ettim"* tamam oldu bitti ilka ettim tamam oldu bitti bu iş *"Zira Hakikat mertebesinde kelam diye bir şey yoktur, varsa da o kelam mahlukatın menşeyidir."*Yani mahlukat kaynaklıdır Hakikat mertebesindesin mahlukat mertebesi ile onu nasıl birleştiriyorsun yani Hakikat mertebesinde kelam varsa da onun menşeyi mahlukattır. Hakikat mertebesi ile mahlukat mertebesi nasıl birbirine uyum sağlayacak ki oradan kıyas yapabiliyor.

"Nakşıbendiyyeden hilafetimiz olmadığı halde buyurmuşsunuz biz zaten yukarıda samimiyetle manevi hilafetin verilişini yazdım" şeyhi manevi hilafeti veriyor öldükten sonra sol eline damgayı vuruyor. İşte böyle bir şey olsa bile sol eline damgayı vuruyor. Sol ehl-i şimaldir,

Muhammediye olan esas sağdır. "Tur dağının yemen cihetinden seslenildi" denir yani sağdan sola seslenildi ki gelin diye Musa (as) a seslenildi. *"Nakşıbendiyyeden hilafetimiz olmadığı halde buyurmuşsunuz biz zaten yukarıda samimiyetle manevi hilafetin verilişini yazdım kabul edersiniz veya etmezsiniz bunu size kabul ettirmek için yazmış değilim müridiniz mailde kendinizi Terzi Baba'ya tanıtın dediği için biz de biraz kendimizi tanıtmak istedik. Melamilik iddiasına gelince Melamilik bir meşreptir ve aslı gizlenmektir. Kelamımız buna işarettir."* Madem gizlenmekse yukarıdan beri saydıkların nedir? Bana şunu yaptılar bunu yaptılar işte mühür bastılar.

"Tarikat ilkası nispetine gelince zaten ehl-i hakikatin muhakiklerden bahsediyorum tahkik ehlinin nispeti renksizdir, tarikatlları aşkın bir nispetle bütün yolların bulunduğu ana caddedir. Bütün ırmakların buluştuğu denize ana caddeye kavuşan muhakkikin ırmağa meyli olur mu?Tarikate yani ırmağa caddeye çıkan sokağa meyili talipleri denize ana caddeye kavuşturmak içindir. Yoksa denizde yüzenin ırmağa meyilinin olması bandı geriye sarmaktır. Şeytanı hayel ve vehme gelince İnsan-ı Kamil ile şeytan hayel vehim münasebeti beyanında burada kalemin ucunu kırmak lazımdır.çalışmalarınızda başarılar dilerim hürmetlerimle Hayırlı Cumalar"

Cevap: Aleykümselam Salih Bey kardeşim sizin de Cumanız mübarek olsun sizce nitekim maksat bizim merakımızı giderecek şekilde hasıl oldu ise zaten bizim tarafımızdan bir sorun yoktur. Selamlar, yazdıklarınızdan da zaten haliniz meydanda benim de diyecek başka bir şeyim yoktur kendi deryanızda yüzüp yolunuza devam edersiniz hoşça kal N.B. (Necdet Bey)

Cevap *Ebu Salih Nurullah: Selam* Cevabı bu kadar olmuş. İnsan gerçekten hayret ediyor, tasdik bekliyor, çıkış bekliyor, tasdik bekliyor çünkü yaptığı her şeyden şüpheli durumdadır. Orada diyor ya "*biz size verdik siz de bize verdiniz*" öyle bir hayel kurgu yaptırmışlar göstermişler ki

aman yarabbi bir insan bu böyle bir benzeri yerlerde derviş olduğunu zannetmektense kendi başına kendi idrakıyla saf temiz haliyle şeriatını muhafaza ederek namazını ibadetini yapsın bundan yüz bin kat değerlidir. Yani bu tür hadiselerden yüz bin kat değeridir. Hiç olmazsa en sonunda karşısına çıkacak olan şey "Kendim ettim kendim buldum" der kabiliyetim bu kadarmış bunu yapabildim der.

Ama bir insan bir başkasının peşine düşüp te hayatını da ahiretini de rezil zebil ederse onun pişmanlığı çok büyük olur. neden gittim neden uydum keşke uymasaydım benim aklım okadar yok muydu? Gibilerde bütün ahireti boyunca pişmanlığı çeker. İkisinin de neticesi cennet olsun Cehennem olsun mesela kişi kendi temiz haliyle yaptığı kadar yaptı iyi niyetiyle gayretiyle ama cehenneme gitti böyle de birilerinin peşine takıldı tam iblisin peşine takıldı cehenneme gitti bakın iki netice de aynı olsa kişi birisinde huzurlu olur birisinde huzursuz olur. Birisinde düşünür ki ben bu kadarmış kabiliyetim diye kendisine bir çıkış yolu bulabilir. Ama başkasının sebebiyle gidip te başına bir hal geldiyse "yazık bana ya bu kadar da mı olamadım" diye o vicdan azabı onu daha çok yakar

Veya şöyle bir insan kendi aklı ile bir işin peşinden gider kazanır da ziyan da eder ziyan ettiğini düşünelim ama bir başkası ile ortaklığa giripte o kişinin etkisiyle aynı parayı orada da kayıp ettiğinde onun sıkıntısı daha fazla olur. Kendisi tek başına iken ben yaptım ben kayıp ettim der onu kabullenmesi daha kolay olur. Gerçekten Allah selamet versin bunlarla karşılaştıkça görüyoruz ki ortada pek sağlam bir şey kalmamış tabi istisnalar her zaman mevcuttur, sağlamları Salihleri vardır, ama bu kadar da sapkınlık bu kadar da çaresizlik Allah selamet versin bunlar hep ibrettir, o yazdıklarından hep taltif bekliyor, hemen nerede buluşalım aşamasını bekliyor Allah selamet versin ne yapalım.Allah cümlemizi gerçekten hayel ve vehimin tutsaklarında muhafaza eylesin.

MEVLÛT KANDİLİ HAKKINDA

CD-3

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bugün 05/04/2017 Çarşamba günü kardeşlerimizle birlikte küçük bir sohbet yapmaya çalışıyoruz bugünkü sohbet mevzuu içerisinde bulunduğumuz üç aylar münasebetiyle Mevlût kandili hakkında oluşturmaya çalışalım inşeallah. Kaynak Mübarek Geceler Bayramlar ilk baskı 30. Sayfa diğer baskısında 15. Sayfadan kaldığımız yerden devam ediyoruz,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ Bu mevzuun sohbet tarihi 11/10/1989 da yapılmış. O gün yapılan sohbetler diğerleri de vakit buldukça kayıda aldığımızdan yani ses sohbetlerinden ses dosyalarından Word dosyasına yazıya döndürdüklerimizden özetleyerek kitap haline dönüştürdüğümüz kitaplarımızdandır bu da oradan devam edelim .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ Essalatu vessalamu aleyke ya Rasulullah esselatu vesselamu aleyke ya habib Allah esselatu vesselamu aleyke ya seyyidel evveline vel ahırin velhamdulillahi rabbil alemiyn.

Muhterem dostlar bu akşam 11/10/1989 senesinin Mevlut Kandili gecesinin içinde bulunmaktayız. Demek ki o senenin Mevlut kandili 11 Ekim 1989 tarihi imiş. Cenab-ı Hakk bu gecenin feyzinden cümle Müslümanları ve hepimizi yararlandırsın hakikatine erdirsin gerçekten de yaşayanlardan eylesin. Bu tarihleri ve bu tarihlerde yaşanan ve diğer tarihlerde yaşanan her türlü halin hepimizi

hakikatine erdirsin. Sadece mevlut kandili değil diğer kandilleri de hepsinin.

Rebuul evvel ayının 11. Gününü 12. Gününe bağlayan gece Fahr-i alem Muhammed Mustafa (sav) efendimiz hazretlerini bedensel olarak dünyaya teşrif ettikleri nurlu gecedir. Bakın kelimeyi tekrar edelim; bedensel olarak dünyaya teşrif ettiği gece nurlu gecedir. Tarih te 11. Gününü 12. Gününe bağlayan yani 11 Hz Muhammed, 12 Hakikat-ı Muhammediye 13 de Hakikat-ül ahadiyet-ül Ahmediye diye belirtilmiştir, sayılar bakın nasıl birbirini tasdik etmektedir.

Alemde Hakikat-ı Muhammedi ebedi ve ezelidir. Hz Muhammed elbisesi ile dünya üzerinde faaliyet sahnesine çıkması bu geceye rastlamaktadır. Peygamber efendimiz (asv) kendisinin buyurduğu gibi "Biz son gelen ilkleriz" demektedir. Yani her ne kadar peygamberan hazaratının risalet ve nübüvvetin en son gelen temsilcisi ise de aslında en önde gelenidir, Hz Adem (as) olsun ondan sonra bütün peygamberanı Zişan hazretleri olsun onların hepsi Hakikat-ı Muhammediyenin seyirler halinde aldığı isimlerdir. Yani her birerlerinin hepsinin özünde Nur-u Muhammedi, Hakikat-ı Muhammedi vardır. Bunların hepsine Hz Muhammed ismi konmuş olsaydı karışıklık olurdu.

Adem (as) Hakikat-ı Muhammediyenin Ademiyet mertebesinden o mertebe düzeyinde görünmesidir. Ondan sonra gelen diğer peygamberan hazaratı da Ulul Elbab, Ulul Azm peygamberlerden olan İbrahim (as) dahi Hz Rasulullah'ın İbrahimiyet makamındaki görüntüsüdür. Yani Muhammed (sav) olmasaydı İbrahim (as) da Musa (as) da bizler de hiç birimiz insan nesli bu alemde olmazdı. O halde kendisinin de bildirdiği gibi Eb-ul Ervah olan ceddimiz yani Muhammed (as) bütün ruhların babasıdır. Aynı zamanda وَنَفَخْتُnün de kaynağı orasıdır. Peki babamız o annemiz kimdir? Annemiz de Eb-ut Turab olan Hz Ali efendimizdir. Peygamber (asv) efendimiz bir gün eve ya da mescide doğru gidiyorken orada sırtını bir ağaca dayamış veya

yüksek bir yere dayamış toprak olduğu için toprağa dayamış istirahat ediyorken Peygamber efendimizin karşıdan geldiğini görünce hemen hürmetle ayağa kalkmakta sırtında toprak parçaları yapışmış halde kalktığından "Ya eb-ut Turab" ismini vermiştir orada. Yani toprak babası ismini vermiştir. O halde baş bayraktarımız olan Hz Ali Efendimiz aynı zamanda bizim bedenimizin toprak babasıdır. Çünkü bu vasfı ona peygamberimiz vermiştir, Eb-ut Turab toprak babası diye. Kendisi Eb-ul ervah ruhların babası yani latif tarafımızın babası kesif tarafımızın babası dolayısıyla annesi ebeveyni Hz Ali efendimizdir. Zaten bayraktarımız da odur, en başta en önde. Yani kendilerimizi vasıfsız basit kimseler işte onlar zengin bunlar fakir gibi hiçbir ayrıma girmeden bundan büyük zenginlik olmaz bu alemde.

İsterse ümmetinin en garibi olsun hiçbir şeyi olmasın çölde garib bir kimse olsun ama o özellik geçicidir. O dünya halidir, ancak ahirette her birerlerimiz öyle yüksek bir ailenin fertleri olduğumuzu bilmemiz ve hayatımızı ona göre değerlendirmemiz gerekmektedir. Onlara olan hürmetlerimizi de buna göre yapmalıyız. Her ne kadar zahirde hepimizin fiziki manada bedenlerimizin geldiği anne ve babalarımız var ise de onlar bu madde bedenin dünyaya gelmesine sebep olmaktalar, bizi dünyaya getirmeye vesile olmaktalar ancak manevi olan ruh ve beden babalarımız bizim manevi aleme doğmamızı sağlayan kimselerdir.

Diğer bir ifade ile ebedi hayata doğmamızı sağlayan kimselerdir. O halde hangileri daha değerlidir, ikisi de değerlidir, o ona göre bu buna göre değersiz manasına söylemiyorum hepsi başımızın tacıdır, kim annesine babasına kötü gözle bakabilir. Velev ki biraz sıkıntılarını çekmiş bile olsa. Ne kadar anne baba tarafından sıkıntı çekmişsek olmaz ya olduğunu düşünelim bzı babalar da öyledir, ama bizi dünyaya getirdikleri için gene de bizim onlara itibar etmemiz lazımdır. Onlar bizi dünyaya getirmemiş olsalardı biz de bu mübarek arza ayak basamamış olacaktık ebedi yaşantımız da oluşmayacaktı.

Yani eb-ul Ervah olan, Eb-ul Turab olan babalarımızın o hükmünü taşıyamayacaktık. Buna vasıta olan kendi ana ve babalarımızdır. Yani bize olabilir kendi şartları sıkıntıları içerisinde pek ilgi gösterememiş olabilirler çocuklarımız ama tabi hepsi öyle değildir, çok güzel evlat yetiştiren çoğunluktadır eksik bazı çıksa da arada ama bu onlara dahi şükretmemiz lazım çünkü dünyaya gelmemize sebep olmuşlardır. İşte böyle bir ailenin böyle bir yüce babaların çocukları torunlarıyız. Yani böyle bir ailemiz var. Bir de bu aile içerisinde hayatımıza iman sahasını açmış isek bunun üzerine değecek artık hiçbir varlık yoktur. Yani daha üste çıkacak bu alemde başka bir makam yoktur.

Bütün alemdeki insanlar böyle olduğu halde ama bazıları bunu inkar etmekte ehl-i küfre düşmekte yani peygamberimizi peygamber olarak kabul etmemekte dolayısıyla bütün bunları inkar etmektedir. O inkar kendilerini ilgilendirir, bizi ilgilendirmez. Kendileri Rabları ile baş başa kalacaklardır, Rabları diler onları da af eder, diler af etmez. O bizim sahamız değildir. Biz kendimizden mesulüz. Kendimiz ne yaptık nasıl değerlendirdik bize lazım olan da odur. Ancak sadece kendimizden mesulüz diye çevremize yardımda bulunmamak manasına değildir, onu da yapacağız, "*emri bil maruf nehyi anil münker*" evvela yakınlarımızdan başlayarak evlatlarımızdan çevremizden iyiliği emretmek kötülüğü kısıtlamak yasaklamak.

Bu tabi silah gücüyle polis gücüyle olacak bir şey değildir, kelam ile söz ile hal ile güzellikle aktarılacak bir şeydir. Eğer onlar buluğ çağına ermişlerse yapacak bir şey yoktur, kendileri mes'uldürler. Ama biz görevimizi yapalım kalanı onlara aittir. Cenab-ı Hakk İnşeallah bütün evlatlarımızı da ehl-i hal ehl-i imanlardan eyler.

Alemde Hakikat-ı Muhammedi ebedi ve ezelidir. Hz Muhammed elbisesi ile dünya üzerine faaliyet sahnesine çıkması bu geceye rastlamaktadır. Her sene bu gece Kamer ayına göre Kamer ayları Güneş aylarına göre on gün evvel geldiğinden değişmektedir. Ama eski kullanılan aylara göre Rebüül evvel Rebüüs sani diye o aylara göre tarihi

değişmemektedir. Ama günleri değişmektedir. Bazen yaza gelir bazen kışa gelir ay takvimine göre.

Alem şümul olan bu devrimsel doğuş acaba bizlerde karşılığını nasıl oluşturacaktır. Bu hadise Hz Peygamber efendimizin dünyaya gelip doğması O'nun kendi yaşantısına ait olan bir haldir. Biz de O'nun yaşantısını bu gece ile değerlendirmek suretiyle yad etmiş oluyoruz. İyi de O'na ait madem ki O'nun ümmetiyiz O'nun başından geçen her hal her yaşantı O'nda geniş manada geçmekte bizde ise kendi şahsiyetimize göre bir karşılığı olması lazım gelecektir ki biz ümmet-i Muhammed o zaman oluruz. Eğer O'nun yaşantılarını biz tatbik etmiyor isek biz sadece lafsi olarak ümmet-i Muhammediz yaşantı olarak değildir.

Bu da iyi niyettir, bu da güzeldir, o da sevap kazandırır, ama Hz Muhammed'i kazandırmaz. Sözümüzle salavat-ı Şerife getiririz her şeyi yaparız muhabbetimizi hürmetimizi yaparız sevgimizi gösteririz ama idrak ilim olarak Hz Muhammed nedir, Hakikat-ı Muhammediye nedir, bunu anlayamayız, bilemeyiz. Bu da bizim için eksiklik olur. Yani anne babamıza sadece suret olarak tanımış oluruz. Ama anne babamızın içerisinde sonsuz ne kadar büyük bir hayat sahası vardır. Nasıl her birerlerimizin içinde kendimize ait bir yaşantımız var, bir yaşantı genişliğimiz var yahut darlığımız var, onların da kendilerine ait böyle bir hayatları var, işte biz onları suret olarak biliriz.

Peygamberimizi de böyle suret ve şekil olarak Mekke, Medine'de yaşamış bir kimse olarak görürsek o zaman biz birinci hükme dahil oluyoruz ki ayet-i kerimede belirtilen Fussulet Suresi altıncı ayetinde اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ "Ben de sizin gibi beşerim" hükmünü orada faaliyete geçirmiş oluruz. Batın tarafını tanıyamamış oluruz. Ama ayet-i kerime devam ediyor, يُوحَى اِلَيَّ اَنَّمَا اِلَهُكُمْ اِلَهٌ وَاحِدٌ "Bana rabbınızın tek Allah olduğu vahy olunur" diyor. Yani böyle bakıldığında peygamberimizin iki hali ortaya çıkmakta ayet-i kerimenin tasdiki ile biri beşeriyeti itibariyle biri de hakikati

itibariyledir. Birisi Hz Muhammed diğeri Hakikat-ı Muhammediyedir. O'nda öyle olduğu gibi ümmetinde de aynı şey olduğundan o zaman biz bu iki mertebeye hatta üç hatta dört mertebeye ki on dört Nur-u Muhammedidir, bütün alemleri sarmıştır, 14 diye 13'ün üstünde bir sayı yok makamat sayısı itibariyle 13 sayısı Elif'in 12 noktasından bir de üstünde gizli noktasından daha üstünde bir makam yoktur. Yani 14 yoktur, ama tarif babında o bir kıyastır, bütün mertebeleri içine aldığından yani Elif'in emmareden başlayarak bütün mertebelere Nur-u Muhammedi havanın her yere girdiği gibi Nur-u Muhammedi'nin bütün mertebelere girmesi o zaman ona sayı verilememesini gösteriyor.

Hangi sayı ile ifade edilecek bir ile deseniz yetmez beş ile deseniz yetmez, 12 ile deseniz yetmez, o zaman yeri belli olsun diye 14 diyoruz Nur-u Muhammedi O'nu da kendi arasında toplarsak 1+4 = 5 yapmakta zaten bu alemler de hazret mertebeleri olarak beş üzerinedir. Ef'al mertebesi , Esma mertebesi, Sıfat mertebesi Zat mertebesi İnsan-ı Kamil mertebeleri 14 sayısının içinde bulunmakta kemalatında bulunmaktadır. İşte Nur-u Muhammedi böylece peygamber efendimize ait dört asli mertebe vardır. diğer bütün peygamberan hazaratının bir mertebeleri vardır. sadece kendilerine ait başka mertebeleri yoktur.

Peygamber efendimizin Hz Muhammed Ef'al mertebesindeki hali, Hz Muhammed esma mertebesindeki hali, Hakikat-i ahadiyet-i Ahmediye sıfat mertebesindeki hali, Nur-u Muhammedi 14 de bütün Zat mertebesindeki halini bize belirtmektedir. Diğer peygamberlerin böyle mertebeleri yoktur. Çünkü henüz ulaşamadılar bu mertebeye kendisinin de ifade ettiği gibi "*Benim ümmetimin velileri Beni İsrail peygamberleri gibidir*" demektedir. Söz kesin şüphe duyulacak bir söz değil. Bayazid-i Bestami Hz leri de bu hususta "*Biz öyle bir deryanın sahiline ulaştık ki beni İsrail peygamberleri oraya ayak basmadı*" diyor.

Yani (sav) efendimizin makamının ne kadar yüce olduğu ve kendinden sonra gelen ümmetinin de bunlara varis olduğu ve onların hepsinin de bu sahada yolu olduğu bu

sahanın kendilerine açık olduğu bize de net olarak belirtilmiş oluyor. Bayazid-i bestami Hz leri o makama ulaştığı zaman "*Biz öyle bir deryanın sahiline ulaştık ki beni İsrail peygamberleri oraya ulaşamadılar*" demek suretiyle ümmet-i Muhammed'in ilminin ne kadar yücelerde olduğu belirtiliyor. Ancak Bayazid-i Bestami sözü ile peygamber hazaratının kendilerini küçük görmek suretiyle söylemiyor, bunu veya benzeri sözleri kim söylerse söylesin ne kadar büyük söylerse söylesin peygamberlik makamına o kişinin ulaşması mümkün değildir. ancak şöyledir, peygamberlik makamı başka şey peygamberin ilmi maakamı başka şeydir.

Peygamberlik lafzı şerefini Allah verir, o yüzden onun üzerine kimse çıkamaz. Ama her peygamberin kendine göre bir ilim düzeyi seviyesi olduğundan onun ilminin üstüne çıkmak mümkündür. O da sadece ümmet-i Muhammed'e ait olan bir husustur. Daha evvelki ümmetler bu hali bilemezler. Ancak kendi peygamberlerin düzeyinde bir bilgi sahibi olabilirler ama kamil kemale ermiş bir bilgiye sahip olamazlar çünkü o peygamberimize ait bir sahadır, onun da varisleri ümmeti olduğundan o yol bize açıktır. Ne kadar irfani manada ilerlersek önümüzde mania yok yani ilim şuraya kadar okundu da bundan sonrası bitti gibilerde bir sınır yoktur.

Yusuf Suresi 76 ayetinde de bahseder, فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ
وِعَٓاءِ اَخ۪يهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَٓاءِ اَخ۪يهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ
مَا كَانَ لِيَأْخُذَ اَخَاهُ ف۪ي د۪ينِ الْمَلِكِ اِلَّٓا اَنْ يَشَٓاءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَٓاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذ۪ي عِلْمٍ عَل۪يمٌ

Diyanet Meali:

12.76 – "*Bunun üzerine Yûsuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başladı. Sonra su kabını kardeşinin yükünden çıkardı. İşte biz Yûsuf'a böyle bir plan*

öğrettik. Yoksa kralın kanunlarına göre kardeşini alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır."

Her aklın üzerinde akıl vardır diye. Nusret babam bize onu şöyle tarif ederdi "Oğlum kitapları üst üste yığalım yahut günlük gazeteleri üst üste yığalım hepsinin arasında bir bilgi vardır, haber vardır her kitapta bir bilgi vardır işte bunların sonu olmaz ancak mühim olan ana hatlarıyla bir bilgiye sahip olmaktır ilahi mertebeler olarak ama sonuna kadar teferruatlı bilemeyiz vaktimiz olmamıştır aklımız yetmemiştir, her neyse mühim olan iskeletin ne olduğunu bilebilmektir. Binanın karkası yapıldıktan sonra iş kolaylaşıyor, içinin düzenlenmesine kalıyor, yeter ki o karkas bina kurulsun karkası yapmadan birinci katı çıktık içini tezyin edelim yukarıya çıktık inşaat varken ne temizlik kalır ne de bir şey kalır toz toprak oluverir. Evvela kabası bitecek ki içindeki tezyinat devam etsin.

İşte böylece (sav) efendimizin takipçileri olmaya çalışan bizlerin O'nun sadece suretteki yaşadığı halleri tekrar etmek değil hakikati itibariyle özünde olan hallerini tesbit edip onları tekrar edip onları idrak edip anlamamız gerekmektedir tatbik etmemiz gerekmektedir. İşte mevlut kandilinden kasıt kutlamaktan kasıt evvela fiziki manada doğum kasıttır. Ondan sonra esma mertebesindeki doğum ondan sonra sıfat mertebesindeki doğum, ondan sonra Zat mertebesindeki doğumun gerçekleşmesi zaman içerisinde olduğu kadar olur, gerçekleştiremezsek bile bu sahaların varlığını bilmemiz bize çok büyük imkan sağlamış olur. o sistem bilindiği zaman burada tamamlanamamışsa orada tamamlanma ihtimali çok yüksektir.

Allah insanları mahsun bırakmaz ancak bu sahaya dünyada girilmemiş ise ahirette bu sahaya girilmek mümkün değildir. Çünkü ameller sona erdiği zaman peygamberimizin ifadesiyle de "*Bir kul nasıl yaşarsa öyle ölür, nasıl öldüyse öyle mahşere gelir*" ama burada bu yollar kendisine açılmış olarak yani idrak etmiş olarak gittiğinde bu kapı açık olduğundan o kapıdan girme ihtimali vardır. ama kapı kapalı

ise veya adres bilinmiyorsa artık o bitmiştir orada yeni bir adres vermezler insana çünkü çalışma yeri araştırma yeri veidrak etme yeri burası doğma yeri burası onun için biz buraya geldik. Yoksa Cenab-ı Hakk bilmiyor mu bizlerin ne amel edeceğimizi baştan biliyor.

O'nun elindeki kitapta cennetlikler bir tarafta cehennemlikler bir tarafta zaten tesbit edilmiş vaziyettedir. Esma aleminden oraya gidiverseydik bu kadar sıkıntıya ne gerek vardı, işte cenab-ı Hakk onları biliyor ama O yazmıyor bu cennetlik, cehennemlik diye amir olarak O yazmıyor, bizim ne yapacağımızı bildiği için ve de yaptığımızın karşılığını bildiği için biz daha dünyada yok iken bizim cennete mi cehenneme mi gireceğimizi biliyordu. Yalnız yanlış anlaşılmasın O bizi sokmuyor ne cennete ne de cehenneme biz amellerimizin neticesinde cennet veya cehenneme gidiyoruz Cenab-ı Hakk da daha evvelden bizim ne yapacağımızı bildiği için yazıyor.

Yoksa sen oraya sen oraya gideceksin diye amir olarak yazmıyor. Bazıları diyorlar ki "Allah kaderimi böyle yazmış beni cennetlik, cehennemlik yazmış ne yapayım" yazmış da senin ameline göre yazıyor Allah seni mecbur etmedi seni mutlaka cehenneme gideceksin Allah kuluna azab etmek ister mi neden cehenneme gitmesini istesin bir anne baba oğlunun kızının sıkıntı çekmesini ister mi, çaresiz olarak bir hastalığı sıkıntısı varsa çocuğun canı yandığı kadar anne babanın daha çok canı yanar.

Bir gün bir hanım kucağında çocuğu ile birlikte gelmiş efendimize çocuk sıkıntılı anne de üzüntülü ateşi mi nesi varmış çocuk ağlıyor misal olarak getirmiş yani şikayet veya dua babında getirmiyor. Kıyas olarak getiriyor. "ya rasulullah bu çocuk benim çocuğum sıkıntısı var ağlıyor ben de çok üzülüyorum ben bu çocuğun canı yanmasına razı değilim o zaman Allah kullarını cehenneme atmaya nasıl razı oluyor" diyor. Bir şey öğrenmek için gidiyor, itiraz için değil. O zaman efendimiz diyor ki "*Allah senden de merhametlidir*" yani sen böyle çocuğuna merhametliysen o senden daha merhametlidir. Yani O ister mi kullarının cehenneme girmesini ama kul kendini oraya layık görmüşse yani

cehennem ehli olmayı dünyada kabul etmişse emr-i teklifiyi red etmişse nefsinin arkasından gitmişse cenab-ı Hak ona ne yapsın ki.

Bakın eğer cenab-ı Hakk onu af etmiş olsa ehl-i hale haksızlık etmiş olur. şimdi bir tarafta birisi güzel güzel işler yapacak karşılığında akşam üstü yövmiyesini alacak diğer taraftaki işe gelecek imzayı basacak kaytaracak gidecek, sonra akşam üstü ben geldim sabah diye o çalışan ile birlikte ücret isteyecek patron buna ücret verirse çalışana haksızlık etmiş olur. biri çalışarak kazandı birisi de çalışmadan kazandı, işte onun gibidir. Patron onun yövmiyesini vermediği zaman üzülür. Neden diğerleri gibi çalışarak hak etmedi diye üzülür. İşte annenin çocuğunun sıkıntısına üzüldüğü gibi. Parayı alamayan üzüldü diye ona da parayı verse bu sefer diğerleri de imzayı atar ve kaçarlar. Bu durumda çalışanlar da çalışmayınca düzen bozulur.

Hem fabrikanın düzeni hem de diğer çalışanların düzeni bozulur. Cenab-ı Hakk'ın bazen vermemekle adalet sağlar bazen de vermekle adalet sağlar, hep vermekle adalet sağlanmaz. Biz de çocuklarımıza hak etmediği bir şeyi fazla fazla cebine koysak, çalışan çocuğa haksızlık etmiş oluruz. Huzursuzluk çıkar, anne baba evlatları arasında ayrım yapıyor diye. Netice itibariyle buraya geldik burası bir çalışma yeri yatma gezme dolaşma yeri değildir. Cennet ve cehennem burada birlikte yaşanmakta huzurlu olduğumuz anlarımız cennet hali bakıyorsunuz sağlığınız yerinde üç beş kuruşunuz var kalacak huzurlu yeriniz var daha bu dünyada ne istenir,

Ama bazen de sağlık sorunları oluyor, çocuklarda torunlarda bazı sıkıntılar oluyor orası da cehennem süresidir. Onun için Meryem suresi 71. Ayette وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا

كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا

Diyanet Meali:

19.71 - *(Ey insanlar!) Sizden cehenneme varmayacak hiç kimse yoktur. Rabbin için bu, kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir*.

"*Bütün insanlar cehenneme uğrayacaktır*" cehenneme uğramadan cennete gidilmez. Bundan kasıt dünyadaki sıkıntılardan bahsedilmektedir. Dünyanın ne kadar zengini olursa olsun parasının çokluğu onu sıkıntıdan kurtarır diye bir hüküm olmaz. Dünyanın en zenginlerinden Amerika'da birisi 10 defa organ nakli yaptırmış. Tamam parası var ama bu zahatsızlıklar hep sıkıntıdır ameliyat kolayca acı çekmeden olur mu. Zengin de olsa acı çekecektir. Dünyamız zıtların yaşandığı bir yerdir. İman ehli de olacak küfür ehli de olacaktır. Sağlıklı da olacak sıhhatsiz de olacaktır. İşte Cenab-ı Hakk dileseydi Esma aleminden yani Adem Havva validelerimizi cennetten cehenneme veya o cennette bırakabilirdi. Neden bırakmadı görelim bakalım ne işler yapacaksınız diye sizi buraya getirdik diyor. Hem biz görelim hem de melaike-i kiram görsün de kayıda alsınlar şahit olsunlar diye şu ameli yaptı bu ameli yaptı diye veya yapmadı diye.

Ehl-i küfür amel defterine baktığı zaman "*eyvah ben bunu gizlemiştim kimsenin olmadığı bir yerde yapmıştım unutmuştum ben bunları*" diyecek ama Hakk'ın katipleri yazıyor unutmuyor, İşte amellerimizin neticesi bizler tarafından da müşahede edilsin diye Araf Suresi 172. Ayette وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ "*Onları nefisleri üzerine şahit olarak tuttuk*" böyle olunca da kişi kendi kendine şahit oluyor lehinde veya aleyhinde. İşte bu alemde yaşanmadan diğer aleme intikal etmek mümkün değildir. işte bunların yaşanması için ilk gerekli olan şeyin evvela iman ehli olmamız ondan sonra peygamber efendimizin hayat seyrini takip ederek dünyaya gelişinden itibaren fiziki manada rasulullah efendimiz ne hangi geçitlerden geçmiş biz de o geçitlerden geçip tabi daha küçük hallerle onun genişini yaşamış biz de ilmi olarak mana olarak onların yaşantısını geçirmemiz gerekiyor.

Her birerlerimizin fiziki manada dünyaya gelmemiz bizim mevludumuzdur. Nasıl çocuklarımıza mevlut okutmuyor muyuz o mevlut onların mevlududur. Bizler için de okuttular veya okutamadılar neyse ama bu hayatı yaşadık dünyaya geldik doğduk fiziki manada işte diğer mevludumuz da Nur-u Muhammediyeyi beden arzında doğurabildiysek mevludunu yapabildiysek ki buna tarikat sisteminde "Veled-i kalp" deniyor. Veled-i kalbimizi ortaya getirebildik ise eğer o zaman bizim de Muhammed'imiz doğdu hükmündedir. Geriye kalan şey ise onu besleyip büyütmek ve kemale doğru yola çıkarmak olacaktır bizim gerçek bizliğimiz kimliğimiz o veled-i kalptir. Kalp oğludur. Onu büyütmemiz onu kemale erdirmemiz gerekiyor.

Bedenimiz kaç yaşında olursa olsun bedenimiz 50-60 yaşında olur ama veled-i kalp üç yaşında beş yaşında olur. bizim esas yaşımız odur veled-i kalbin yaşıdır. Bu fiziki bedenimizin toprak yaşıdır, dünya senelerine göre belirlenmiş işte şu tarihte doğdu şu kadar geçti yaşı 50- 60 yaş denir. Hani kabir taşına ölünce yazarlar ya o yaş bedenin yaşı bineğin arabanın yaşıdır, herkesin kendi doğduğu tarih bineğinin arabasının model yılıdır. Ruh varlığımızın doğumu önceliği diye bir sınırlaması yoktur. Bizim batın varlığımız ruhaniyetimiz ezeli ve ebedi Hakk'ın varlığındadır. Ama idrak olarak gerek fizik varlığımızın gerek batındaki veled-i kalp varlığımızın doğduğu bir senelere bağlanmakta.

Ama aslı itibariyle varlığımız ezeli, anladığımız görecelidir, ne zaman anladıysak onu biz doğum yani ortaya çıkarmış olarak şuuruna varmış olarak onu büyütmeye çalışıyoruz. Bir çok kişiler görürler işte benim bir çocuğum varmış benim dünyada çocuğum yok ama bir çocuğum varmış onu besliyordum altını temizliyordum rüyamda acaba bu nedir diye sorar işte bu veled-i kalptir. Yani gönül evladı başkası değildir. Onun da kemalatı ileriye doğru gereği yapıldıkça mertebe mertebe yavaş yavaş büyütmek kamil hale getirmektir. Bu her birerlerimizin işidir.

Bu doğan veled-i kalbi nefis boğmaya çalışacaktır bu da onun işidir, bu hakikatleri Kur'an'ı Kerim din-i Mübin-i islamın bilgileri gerek hadislerde gerek ayet-i kerimelerde gerek kelam-ı kibar irfan ehlinin sözlerinde kitaplarında bulmak mümkündür. Bu hususta Hızır (as) ile Musa (as) ın hayat hikâyesi bize çok büyük yol göstermektedir. Hadiseyi bilirsiniz ama kıyası olması lazımdır. Orada gösterilenler sadece orada da değil Kur'an-ı Kerimde belirtilenler ne varsa hadislerde belirtilen ne varsa geçmişte mazide olan bir hadiseyi bize anlatmıyor. O hadise içerisinde yaşanmış bir hadise içerisinde hali ve geleceği anlatıyor. Halde ve gelecekteki bütün insanları kapsamına alıyor. Yani her birerlerimiz o kıyaslamalardan hissedardır, hepimiz hissedarız bizim hayatımızdan bahsediyor. Geçmişte kalmış başkaları tarafından yaşanmış hadiseler olarak bakmayalım Kur'an-ı Kerim'de ne varsa Ad kavmi Lut kavmi diğer Nemrut İbrahim (as) hadisesi Musa Firavn hadisesi onların hepsi Kur'an-ı Kerim'de neler varsa hepsi her an yaşanmaktadır. Ama o isimlerle değil de başka isimler altında ama hepsi yaşanmaktadır. Eğer Kur'an-ı Kerim'de bir hüküm var o maziye ait kaldı bugün geçerli değil dediğimiz zaman biz Kur'an-ı Kerim'i bilmiyoruz demektir. Oradaki tariflerle geçmişte yaşanmış tariflerle hale dikkat çekmekteler.

Musa (as) rabbından idraklı bir insan talep etti, bir gün beni İsrail'e çok yüksek bir vaaz verdi. Bunu dinleyen beni israilden bazılarının çok hoşuna gitmiş ve şöyle demişlerdir "Ya Musa acaba bu bizim yaşadığımız süre içinde bu dünyada senden daha alim irfan ehli daha güzel konuşan biri var mı" diye sormuşlar tabi Musa (as) ın böyle bir derdi olmadığından böyle bir kıyas durumu olmadığından hiç düşünmemiş bakıyor ki "Rabbıma sorayım" diyor. onun üzerine mutat rabbı ile olan duasında *"Ya rabbi benim kavmim böyle böyle dediler ben de merak ettim var mı benden daha yüce* " diye sual etmiş. Cenab-ı Hakk da ona iki denizin birleştiği yere yanına rızkını al kurumuş balık al yanına Fetha (Yuşa as.)gencini de al ve iki denizin birleştiği

yere kadar gidin orada benim indimden ilim verdiğim bir kulumu bulacaksınız diye ona bir yolculuk işareti veriyor.

Buluştukları zaman Musa (as) diyor ki " Seninle arkadaşlık etmek istiyorum ilminden faydalanmak istiyorum " Hızır (as) da diyor ki "Ya Musa sen şeriat ehlisin benim yaptıklarıma dayanamazsın sen bu sevdadan vazgeç" diyor Musa (as) ısrar edince "Peki mademki ısrar ediyorsun yalnız sana üç şans veriyorum " yani yaptığım üç hali de inkar edersen yahut karşı gelirsen bil ki arkadaşlığımız bozulur. Peki diyorlar yola çıkıyorlar, Nihayet bir kasabaya vardıkları zaman yerleşim yerinde oynayan çocukları görüyorlar, Hızır (as) o oynayan çocuklar çocukların içinden birisini öldürüyor. Yollarına devam edecekleri zaman Musa (as) diyor ki " sen yanlış bir iş yaptın haksız yere çocuğu öldürdün bu olur mu" gibilerinden itiraz ediyor hızır (as) ın yaptığına.

Hızır (as) diyor ki bak bu birinci itirazın diye ikaz ediyor Musa (as) ı. Üç hakkın vardı birisi gitti diyor. Musa (as) susuyor yola devam ediyorlar, derken bir sahile geliyorlar sahilde balıkçı tekneleri var teknelerin içinde de birisi yeni yapılmış biraz daha irice güzel bir tekne Hızır (as) gidiyor o tekneye biniyor, geminin batmayacak şekilde güvertesinden bir iki tahtasını kırıyor. Musa (as) yine haksız iş yaptın diye itiraz ediyor. sağlam gemiyi hasarlı hale getirdin diyor. Hızır (as) itiraz ettiğin iki oldu bir hakkın kaldı diyor. Yine devam ediyorlar bilindiği gibi köyün birisine geldiklerinde yıkılmakta olan bir duvar buluyorlar Hızır (as) o duvarın yıkılmasını önleyecek tamirat yapıyor duvar dibini başka taşlar ile destekleyerek duvarı sağlamlaştırıyor, o sıra gece de olmuş ve buradan gidelim diyor, Musa (as) diyor ki şu yaptığımız iş karşısında hiç olmazsa onlarda bir ücret isteyelim dediği zaman. Orada Musa (as) ve Hızır (as) ı köylüler misafir etmemişler yiyecek de vermemişler Musa (as) bu işin karşılığında hiç olmazsa birşeyler verirler diye talepte bulunalım Hızır (as) itirazın üç oldu bundan sonra seninle yolumuz ayrılacaktır diyor.

Ancak ben bunların hakikatını sana söyleyeyim diyor. özetle geçiyorum orada öldürdüğü çocuk veled-i nefstir. Veledi nefsi öldürmeyince veled-i kalp doğmaz evvela o öldürülecek Hızır (as) ın öldürdüğü o veled-i nefstir. Nefsin oğludur, bize ruhumuzun oğlu lazımdır. Nefis günde 50 tane çocuk doğurur biz farkında olmayız, her doğurduğu çocuk istediği şunu yapalım bunu yapalım şuraya gidelim buraya gidelim nefsinin istikametine gittiğinde bu mevlut olur, doğum olur. eksiye götüren bir mevlut, bir güç bir çocuk olur. Hani yaşı büyük aklı küçük deriz ya işte o akıl nefsinin aklıdır. Kendi ruhunun hakikatinin aklı değildir ki. Ruhunun hakikatinin aklı o yolda insanı oraya sevk etmez.

Bu muhlis halis bir iman ehli aile idi ama böyle bir çocuk onlardan dünyaya geldi ben o çocuğu aldım o çocuk büyüdüğü zaman ebeveynini öldürecekti. Keşif sahibi olarak geleceğini bildiriyor. İşte bizim de veled-i nefslerimiz Allah onları büyütmesin güç kudret sahibi yapmasın işte ahirette karşılaştığımız sıkıntılar veled-i nefsimizin güçlendiği bizim zayıf düştüğümüz anda tepemize binmesidir. Biz onu öldürmezsek başka onu kim öldürecek ölümden kasıt tabanca ile al onu vur demek değildir, isteklerini hükümsüz bırakmaktır. Öldürmek demek odur. onun hükmü üstümüzde sürdüğü zaman biz ölü o diridir. Bu beden arabasını nefsi emmare kullanmakta ve istediği yere de götürmektedir. Buradan daha Hakk yolunu nasıl bekleyebiliriz?

İleri derecede azgınlaşmış olan nefs-i emmareyi kim dizginleyebilir, onun mümkünü! o gençlikte yani onun daha küçüklüğünde onu kontrol altına almazsak o bizi uçurur götürür, ne dünyamız kalır ne de ahiretimiz kalır Allah etmesin. Onlara Cenab-ı Hakk bir salih evlat verecek bunun karşılığında diye söylüyor Hızır (as) Musa (as) a. İşte o verilecek olan salih evlat veled-i kalp denilen evlattır.

Diğeri ise o gemi bizim beden gemimizdir. Bu gemide biraz çatlak patlaklar olacak ki yani ufak tefek hastalıklar şunlar bunlar "o gemiyi diyor ben kırdım biraz arızalı hale getirdim çünkü o yörenin bir beyi vardı ne kadar güzel gemi tekne varsa el koyup kendi gücüne katıyordu. Kendi deniz

kuvvetlerine katıyordu. Bu gemiyi de kusurlu yapmasaydım el koyacaklardı" diyor. Biraz zarar verdim ama geminin tamamını kurtardım diyor. İşte aynısı bizlerde bu beden çok güzel bir gemi olursa yani her şeyi ile birlikte yani nefsani yelkenlerini kabartırsak nefis rüzgarları ile o ileriye gider neticede dayanamaz batar. Ama biraz başı ağrır, ayağı ağrırsa nefis kabaramaz. Yani onunla koşturamaz gezmeye gitse ayağı ağrır, yemek yemeye kalksa midesi ağrır, o türlü rahatsızlıklar azab değil veled-i nefsi kontrol altında tutan lütuflardır. Ama yaşlılık halleri ayrıdır her gemi ne olursa olsun bir varlık doğacaktır, yaşayacaktır neticede dağılacaktır parçaları çünkü bu dünyanın sistemi öyledir.

Diğeri ise ben diyor o yıkık duvarı tamir ettim destek ettim duvarın altında hazine vardı ve bu hazine iki yetimin hazinesi idi bunların annesi babası öldüler koruyacak kimseleri kalmadı eğer ben o hazinenin üstünü örtmemiş olsaydım başka doğa şartları ile rüzgar yağmur ile duvar yıkılacaktı hazine ortaya çıkacaktı ehil olmayanların eline geçecekti. Hakkı olan yetimlere kalmayacaktı. Ben onun için duvarı destekledim o çocuklar reşit olduklarında kendileri arayacaklar burası bizim babamızın mülküymüş buraya yeni bir bina yapalım temizleyelim bunları derken kendileri bulacaktı. O yetimler iki salh oğlan onların büyütülmeleri gerekiyor.

Sonra da diyor ki ben sana bunların diğer yönüyle izahını yapayım. senin hayatından senin başından bunlar geçmedi mi diyor. şimdi genel izahını yaptıktan sonra bir de Musa (as) ın başından senin de başından bunlar geçmedi mi beni suçluyorsun diyor. Sen bir zamanlar Mısırda kipti birini öldürmedin mi diyor, şimdi benim çocuğu öldürdüğümü şikayet yapıyorsun diyor. Musa (as) eyvah aynı şeyi ben de yapmıştım diyor. sonra annen seni tahta bir sandığın içine koyup Nil nehrine bırakmadı mı diyor sen bu durumda sandık batarak zarar gördün mü diyor. Musa (as) suçladığımız konu benim de başımdan geçmiş diyor. sonra sen kiptiyi öldürdükten sonra Medyen Kavimine gittin Şuayb (as) ın mülküne geldin daha onları tanımıyordun köyün

girişinde bir kuyu vardı dinlenmek için kuyunun yanında ağaç altında dinlenmek için oturdun.

O anda iki tane de bayan çoban geldi arkadan erkek çobanlar geldi bayan çobanların koyunlarını zorla uzaklaştırdılar kendi koyunlarını suladılar gittiler. O kadınlar ağır ıslanınca da daha da ağırlaşmış ağaç kovalar ile su çekemiyorlardı Musa (as) dinlendiği yerden kalkıyor o bayan çobanlara yardım ediyor hayvanların hepsini suluyorlar bayanlar evlerine hayvanlarını götürüyorlar. İşte üçüncü olayda Musa ücret alabilirdin duvarı düzeltince karnımız açtı karnımızı doyururduk demişti daha önce Hızır (as) bu çobanlara Musa (as) yardım etmesinden sen bir kuruş istedin mi diye hatırlatıyor.

Bunun üzerine Musa (as) Hızır (as) ın yaptığı işler doğru işler ama kendi şeriatına göre yine de zahiren ters işler zaten devam etmek istese de baştaki anlaşma sona ermiş oluyor, ondan sonra Hızır (as) Musa (as) a sen yoluna biz yolumuza diyor. sen zahir hükümleri ile hükmediyorsun biz batın hükümleri ile hükmediyoruz ikimiz birbirimize ters düşeriz diye kendi yollarına devam ediyorlar.

Şimdi bu arada mevzu olmuşken kısa bir şey belirtelim Kur'an-ı Kerim'de bazı peygamberler ihtilaflıdır. Onlardan birisi de Hızır (as) dır. Yani Hızır (as) nebi miydi veli miydi diye. Bakın bu üç hadisede nebidir. Üç hadise başlamadan evvelki halinde velidir, üç hadiseden sonra zaten ondan haber yok o zaman velidir. "Nebi" demek haber getiren "haberci" manasınadır. "Rasul" da irsal eden ulaştırıcı manasınadır. İkisi de haber ama birisi Nebi haberi genele getirmesi Rasul de haberi adresine kadar ulaştırmasıdır. İşte bu şekilde baktığımız zaman Hızır (as) hikayesi yani Musa (as) başından geçen haberler bildirilmeseydi ne Hızırdan haberimiz olacaktı ne de onun varlığından. Nebi: bu şekilde bize haberi getirdiği için ve de haber olduğundan Hızır (as) bu üç hadise boyunca Nebidir.

Cenab-ı Hak her birerlerimize bu hakikatiidrak ettiren kimselerden eylesin amin

----

HADİ VE MUDİL HALLERİ.

CD-4

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bugün 05/04/2017 Çarşamba günü öğleden sonra ufak bir sohbet yarenlik yapmaya çalışıyoruz kaldığımız yerden devam edelim. Bilindiği gibi Adem (as) dan başlayan oğulları ile zuhura çıkan Adem (as) ile cennette başlayan ama oğulları ile de daha da çok zuhura çıkan iki anlayışın savaşı sürmektedir. Yani ehl-i hal ve gayri ehl-i hal. Yani bir kısım Hadi isminin zuhurları bir kısım da Mudil isminin zuhurlarıdır. Bunlar karşılıklı savaş halindedirler neden, ikiside bu beden mülküne sonra da dünya toprak mülküne sahip olabilmek için, ben sahip olayım ben sahip olayım diye aralarında ki, kavga devam etmektedir.

Hadi isminin zuhurunda olanlar kavga etmek istemezler ama Mudil isminin zuhurunda olanlar kavga etmeye kalkarlar, kavgayı onlar çıkarırlar. Hadi isminde olanlar da müdafaa olarak kavgaya girmiş olurlar. Ancak karşı tarafa hücum atlama onların haklarını gasp etme değil sadece müdafa için kavgaya girerler. Herhangi birimizin bahçesine bir düşman geldiği zaman onu önlemek bizim tabii hakkımızdır. Ama yan komşumuza geçmek bize yasaktır. Komşumuzun da bizim sahamıza girmesi yasaktır. Ama zorla girmeye kalkarsa gücümüzün yettiği kadar onu durdurmaya çalışırız. Durdururuz veya durduramayız o ayrı konudur.

Böylece Adem (as) ile daha evvelki sohbetlerde geçiyordu Bakara suresi 36. Ayetinde اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ *"Birbirinize düşman olarak yeryüzüne ininiz. "* hükmüyle bu düşmanlığın devam edeceği açıktır. Eğer zıtlıklar olmazsa iyiliklerin ne olduğu belli olmaz gene

zıtlıklar olmazsa kötülük nedir bilinmez. Her ikisi de birbirini ortaya çıkarmaktadır, kötülükler iyiliğin kıymetini bildirmekte iyilik de kötülüğün ne olduğunu ikaz etmekte bildirmektedir. Böyle olunca her iki taraftan da istifadeliyiz. Ama biz iyiliği yapmaya çalışırız kötülüğü yapmamaya çalışırız. Çünkü o bize yasaktır.

Bu bilindiği gibi veled-i Kalp Veled-i nefs hatta onun daha ağır bir kelimesi var ama ben onu söylemeye sıkılıyorum. Üçüncüsü veled-i Zin.. o bunun daha da beteridir. Yine veled-i Nefs biraz daha itidalda olandır. Ama yine de ehl-i küfür tarafında o ağırlıklıdır.

Hızır (as) ın hayat hikayesinde geçtiği gibi çocuğu öldürmesi gibi Adem (as) ın büyüklerinden iki evladı da birbirinin zıddı idi bu şekilde Habil ile Kabil ismini almışlardı, Habil veled-i kalp, Kabil ise veled-i nefsi temsil ediyordu. O halde bizler de bunları doğurabiliyoruz yani bizim de içimizde sadece peygamberan hazaratının ruhani Rahmani tarafıyla yaşamıyoruz. Orası da var ama nefs-i emarenin madde perest tarafıyla da yaşıyoruz. Eğer ikisi olmazsa zaten her birerlerimiz daha baştan peygamber olur çıkardık. Veya Rahmaniyet tarafımız olmasaydı firavun olur çıkardık daha çocukluğumuzdan itibaren, ikisi de var iki tür malzeme de olmalıdır ki biz hangi malzeme ile haşr neşir olacağız hangi malzeme ile güzel bir inşaat yapacağız.

Nasıl ki zahirdeki evlatlarımızın inşasında ihtiyacı olan tuğla taşlarını sıvasını bilmem nesini yemek yedirmek suretiyle o hizmeti yapmak suretiyle bütün binada lazım olacak ne varsa onun ham maddesini vermeye çalışıyoruz. Biz farkında olmadan inşaatı melaike-i kiram yapıyor. Biz uyuyoruz kalkıyoruz çocuğun inşaatı 24 saat her salise devam ediyor. sabah 8 de başla akşam 6 da biten inşaatlar değildir. Biz uyuyoruz çocuk uyuyor, onun inşeatı devam ediyor. ilahi saltanat ilahi sanat ne kadar yüce bir sanat. Orada işleyen el mi görüyoruz, iskelemi kuruluyor, çocuğun boyunu uzatmak için görebildiğimiz bir faaliyet var mı? Yok ama gördüğümüz şey o çocuğun bir gün sonra öncekinden farklı olduğudur.

Hele beş altı ay bir çocuğu görmemişse baktığı zaman hayret ediyor ne kadar büyümüş diye. Demek ki büyüyen bir yer var büyüten var. Hiçbir şey kendi kendine olmaz. Biz bakıyoruz ki tarladaki karpuz kavun büyüdü kendi kendine işte ektik bir ay sonra çimlendi filiz verdi dal yaprak verdi kendi kendine oldu zannediyoruz. Kendi kendine hiçbir şey olmaz. Melaike-i Kiram Rezzak ismine bağlı olan melaike-i kiram yani kuvvetler onun üzerinde 24 saat çalışıyorlar. Onu büyütmek için o kökleri hangi akılla kendisine lazım olacak prasayı prasa yapacak hücreleri topraktan çekiyor hangi kimyagar bunu ayırabilir gelsin bakalım bir kimyagar o toprağın içinden pırasa olacak bileşenleri seçsin yan yana yetişen bir lahana bir prasa pirbirine benzemiyor, birisi yapraklarıyla dürülüyor birisi şerit yaprakları ile yükseliyor. Bunu hangi mühendis inşa ediyor toprak içinde.

Yan yana ağaçlar birinden armut oluyor birinden kayısı birinden incir birinden kiraz neden kayısı olacak madensel tuzlar kiraza girmiyor veya giriyorda farklı meyve meydana geliyor, eğer bu kontrol edilmeseydi bir ağaçta bir dalında erik bir dalında elma kiraz vs. İşte bizim de içimizde aynen böyle iki zıttı oluşturacak manevi güçler var sanat var aklımız hangi tarafa meyil ediyorsa kazanan da orasıdır. Eğer aklımız nefsaniyete doğru yatıyorsa nefsimize uygun geliyorsa o zaman biz veled-i nefsimizi doyurup onu büyütüyoruz veled-i kalbi zayıf bırakıyoruz veled-i kalbi işlev göremeyecek halde bırakıyoruz. Yani bir çocuk düşünelim dünyaya geldi bir yaşında oldu ona hiç ilgi göstermiyoruz hiçbir şey yapmıyoruz zaten o ölmek zorunda kalacaktır aç açık ne kadar yaşayabilir.

Yahut zayıf düşecek faaliyet sahasına giremeyecektir zıt güçlerle savaşa giremeyecektir. Neden Habil'i biz doyurmamışız Kabil üstün gelip onu alt edecektir. İşte zahirde de olduğu gibi. Bu dünyadaki yaşam süremiz işte bu yüzlerden gerçekten çok değerlidir. Onun bunun sağıyla soluyla uğraşarak vaktimizi boşa harcıyoruz o dedi bu dedi dediyse ne oldu şimdiye kadar milyarlarca o dedi bu dedi geçti arkaya ne kaldı? Tarih ne yazmışsa o kaldı başka bir

şey kalmadı. Bundan sonra da hep aynı şey sürerse ne kalacak geriye kalacak bir şey yok elimizde İnşeallah dünyamızı en güzel şekilde değerlendiren kimselerden oluruz.

İşte böylece bu her sene belirli tarihlerde kutladığımız Mevlut gecesinin hakikati kendi veled-i kalbimizi doğurup onu kemale erdirmek onu besleyip yedirip içirmek bilhassa ona süt vermek rüyada görürüz süt vermek ilim vermek manasınadır. Sütü peygamber efendimiz ilimle yorumlamıştır. Neden öyle yorulduğunun izahı yapıldığında nasıl ki süt bedene gıda ise en büyük gıda ise ilim de ruha en büyük gıdadır. İşte rüyada bir çocuğun süt emmesi onu emdirmesi ilmi manada ona yardımcı olduğunu gösterir ve o çocuğun sıhhatine delalet eder. Gıda alması çocuğun sıhatına delalet eder. Hasta bir çocuk gıda almaz. Sağlıklı yemek aynı zamanda kişinin sağlıklı olduğunu da gösterir.

(6-İSLÂMDA MÜBAREK GECELER. MEVLUD KANDİLİ)

Kitaba devam edelim: Alem şümul olan bu devrimsel doğuş acaba bizlerde karşılığını nasıl oluşturmaktadır. Dinimizde her hükmün zahiri ve batını olduğu gibi bu doğuşun da bir zahiri bir batını vardır. eğer biz onun sadece zahirini yani Hz Rasulullah'ın bedensel doğumunu okur kitaplardan okur anlamaya çalışırsak bu yeterli olmaz. Çünkü o bize bir numunedir O'nun doğumu bizlere bir örnektir bu doğuşun bizdeki yönünü anlamaya çalışmazsak bilgimiz yarım olur ve doğumun özüne inmiş olamayız. Bütün varlığa havi olan Hakikat-ı Muhammedi temizlenmiş gönüllerde doğumunu zuhura getirecektir. Nasıl ki fiziki olarak da doğum yapılan yerin çok temiz olması, gerek ev gerekse hastanede ise, evvela bu temizlik olması lazım gelmektedir.

Bunun yolu Hz Muhammed'in doğuşunu öğrenip yani peygamber efendimizin doğuş seyirleri nelerse nasıl bir hallerden geçmiş ise meydana gelen olayları inceleyip

varlığımızda kendimize uyarlamaya çalışmalıyız. Din ve tarih kitaplarında Hz Muhammed'in doğumu çok geniş tafsilatlı olarak anlatılmaktadır. Biz burada batın yönünü araştırmaya çalışacağız. Peygamberimizin doğumu ile ilgili kitaplara bakıldığında çok geniş anlatımlar vardır. ancak onlar zahiri, fiziki Muhammed'in doğumunu anlatırlar Mevlut kandilinde de olduğu gibi veladet bölümü diye bahsedilen bölümde çok güzel anlatılır hele imamın sesi güzelse göz yaşlarını tutmak mümkün olmaz. O bölümü yazan Süleyman Çelebi Arif bir zatmış. Allah razı olsun bu Mevlut kasidesi ne üzerine yazılmış biliyor musunuz?

Bursaya Arap alimlerinden birisi geliyor, Bakara Suresi 285 ayetinde لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ "*Biz peygamberler arasında ayrım yapmayız*" diye o ayeti alıyor ve onun üzerine bina ediyor sohbetini yani "bütün peygamberler aynıdır " gibilerden tabi bu söz doğrudur bir bakıma ayet çünkü neden doğrudur peygamberlik isimleri dolayısıyle hepsi peygamberdir. Bunun için ayrım olmaz ama makamları itibariyle hepsi ayrıdır. Onun ile ilgili de Bakara suresi 253 ayetinde تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ "*Biz peygamberlerin kimisini kimisine üstün tuttuk.*." diye işte o Arap alimi ikinci ayeti dikkate almadan birinci ayet üstünde duruyor, onun üzerine Süleyman Çelebi Hz nin gücüne gidiyor. Eve gidiyor bu üzüntü üzerine mevludu yazıyor. En başında da "*Bir kez Allah dese şevk ile lisan, Dökülür cümle günah misli hazan*." Bundan daha güzel söz olur mu? Gerçeği ifade etmek için. Efendim ben günde şu kadar bin ism-i Celal çekiyorum, kardeşim senin o sayıda kendinden şüphen var demektir. Babasının yanına gelmiş olan bir evlat annesinin yanına gelmiş olan bir evlat ilk geldiği zaman "*baba merhaba der* " o da "*buyur otur*" der, baba merhaba, baba merhaba, baba merhaba…. sabaha kadar saymasında

mantık var mıdır? Eğer varsa babasından şüphesi vardır ki babasından sağlam bir cevap alsın diye bekliyor.

Oğlum ben senin babanım sana bunu ıspat ederim şüphen varsa her ne şekilde ıspatlandıktan sonra bir daha söylemesine gerek var mıdır? Geriye ne kalıyor, bu kadar şüphesi varmış ki tekrar ediyor. tabi bunlar iyi kalple temiz kalplerle yapılan işlerdir. Yapılması ayrıdır, ama mananın irfaniyeti yönünden bakıldığında neyi ifade ettiğini anlamamız gerekiyor. Daha başında bir kez Allah dese son bahar yaprakları gibi dökülür nesi varsa insanın dökülür zaten. Allah deyince başka bir şey kalır mı geriye. Tabi onların halleri buna diyecek bir şey yoktur.

Bir gün gene Alimlerden bir tanesi ya o yöreden çağırmışlar ya da kendisi gitmiş neyse ilan ediyorlar bir hafta sonra falan gün büyük bir alim gelecek Allah'ı size 99 şekilde ıspatlayacak, yani her isim yönünden ıspatlayacak manasında her halde. Millet merak ediyor, "Ya Allah'ı ıspatlayacakmış konuşma saatı yaklaşınca halk bölük bölük oraya doğru akın ediyorlar, zatın birisi de tam onların zıt yönünde koşarak ters istikamette gidiyormuş. Ona sesleniyorlar ters yöne gidiyorsun bak bir alim konuşacak Allah'ın varlığını 99 şekilde isbat edecek bu her zaman bulunan bir şey değil işin varsa bırak sonra yaparsın" o kişi de, ben de zaten ondan kaçıyorum ya demiş. Neden diye soruyorlar, o da diyor ki "O'nun 99 kere şüphesi varmış ki bunu ispatlamaya çalışıyor" diyor.

Allah'ın ıspatlanacak tarafı mı vardır, daha hala haberin yoksa O'nu ispatlamaya çalışıyorsan sen daha çok fırın ekmek yersin. ötelerde bir Allah zihninde varsa tabi ötelerde de Allah var ama, burada da var, burada bulamadığımız Allah'ı ötelerde nereden bulacağız ki, sonsuz bir alemde. Efendim Arş'ında oturuyor koltuğunun üstünde melaikeler var . Haşa o eskiden klimalar yoktu hizmetçiler yellerler öyle bir Allah tasavvur ediyorlar. Öyle bir Allah yok ki. Her neyse bu onların sorunudur bizim öyle bir sorunumuz yoktur.

Şimdi o gece bazı hadiseler oldu peygamberimizin doğduğu gece fiziki manada bu aleme teşrif ettiği gece Hakikat-ı Muhammedinin birimsel olarak bizlerdeki doğuşunu gerçekleştirebilmek için o kutlu doğum günlerinde oluşan hadiseleri inceleyip kendimize mümkün olan en iyi nisbette uyarlamaya çalışmak bizlere gerçek Muhammedi olmayı sağlayacaktır. Yani o gece peygamberimiz hakkında daha dünyaya gelmeden bir müddet evvel o günlerde neler olmuşsa bunların incelenmesi lazımdır. On tane olağan üstü hadiseler oldu bunları sayalım;

1. Fil vakası, 2. Cinlerin göğe çıkmasının yasaklanması, 3. Kabe'de bulunan putların yüzüstü yere yuvarlanması, 4. Medain şehrinde İran hükümdarlarına ait sarayın on dört direğin sallanıp parçalanıp devrilmesi, 5. Save isminde bir göl var o gölün kuruması, 6. İrandaki bin senedir yanan Mecusi ateşinin sönmesi, 7. Bir çok kuru dereleri su basması, 8. Bağdatta dicle sahilinde bir deve orada ne kadar deve varsa hepsini önüne katıp çöle sürmesi, 9. Annesi Amine 10. Babası Abdullah ve daha buna benzer bir çok olayların olmasıdır.

Rasulullah'ın dış halini Hz Muhammed yönünü öğrenip idrak etmek sünnettir. Yani şurada doğdu burada rahmetlik oldu şöyle yaptı böyle yaptı gibi. Suretteki hayatını yaşamak bize sünnettir. Namazı neden sünnet namazları diye ayırıyoruz, bazı hususlarda bu sünnet-i seniyyedir tatbik edelim diyoruz, peygamberimiz yaptığı için bizde O'na uymamız tabi olmamız yönüyle elimizden geldiği kadar bakın bu Allah'ın emri değil peygamberimiz yaptığı için ona hürmeten yaptığımız her şey sünnettir. O halde peygamberimize ilk yapacağımız sünnet O'nu tanımaktır.

Sünnet iki türlüdür, birisi örfi sünnet, birisi de gerçek sünnettir. İkisi de gerçek ama isimler olarak değişmektedir. Örfi sünnet demek Arap'tan gelen bütün Arap'ların kullandığı gerek kıyafetler gerek sistem gerek ev yaşantısı gerek sosyal yaşantısı peygamberimizde bunlar görüldüğünde örfi sünnettir. Sakal potur bunun içine girer. Sakalı bırakmak örfi sünnettir mutlak sünnet değildir. Bakın bu çok mühimdir dikkat edelim. "Efendim sakal bırakacaksın sünnettir" Yahu

kardeşim o gün hiçbir kureyş kabilesindekiler veya Araplarda sakallı kimse olmasaydı hepsi tıraş olsalardı bir peygamberimiz sakal bıraksaydı o bize sünnet olurdu. Sakal sünneti o olurdu.

Ebubekir Hz lerinde de sakal vardı, ebucehilde de sakal vardı, ebu lehebde de sakal vardı, bunlar Araplardaki adet örftür. Örfi sünnet kıyafet de öyledir, sosyal yaşantı da öyledir, oranın iklimi gereği ona göre giyiliyor, buradaki ceket palto ile orada yaşanır mı? İslamın kendine ait edeb kuralları içerisinde kıyafeti söz konusu değildir. İklime göre mantık olarak ne lazımsa o tabi genel olarak baş örtü kabul görmüş o manada söylemiyorum neden çünkü islam evrensel dünya aleminde bir din ve dünyada da her türlü iklimde yaşayan insanlar var her türlü iklimin de kıyafeti kendine göre uyarlanmıştır. Binlerce senelerden beri tatbik edilmiş bir kıyafet kullanılmaktadır.

Eskimolar kürk giyiyorlar, hadi bakalım Arabistan'da kürkü giyelim bakalım peygamberimiz elbise giydi diye eski molara giy bakalım bu incecik elbiseyi diyelim, o zaman sadece iki gün yaşayabilir soğuktan ölür. Ne olacak şimdi onlar kürk giydi diye sünnete uymamış mı olacaklar. Bunlar suret örfi sünnetlerdir. Uyulması mutlak lazım değildir ama uyan uyar uyamayan uyamaz. Onada kimse bir şey diyemez. O da onun kendi hürriyetidir. Ancak yanlışlık bu sünnettir diye bastırarak diğerlerini tahakküm etmeye çalışmak ve küçük görmeye çalışmak. "Sen sünneti tatbik etmiyorsun" sana ne be kardeşim, onun sorumlusu sen misin? ne yazık ki bunları yapıyorlar .

İşte burada bahsedilen sünnet peygamberimizin bu mevlut gecesi ile de bildirilen o hadisede meydana gelmiş olanları takib etmek fiziki manada bize sünnettir. Peki daha başka ne var, başka daha mühimi vardır, Rasulullah'ın iç alemini hakikat-ı Muhammedi yönünü anlamak idrak etmek ise farzdır. Biz sünnet diye dışını tatbik ediyoruz etmeye çalışıyoruz bu da yanlış anlaşılmasın iyi niyetten kaynaklanıyor, ama lazım olan aslını geriye bırakıp ikinci üçüncü derecede olan hali başa getiriyoruz. İkisi de lazım, sünnet de lazım farz da lazım. Diğer taraftan bir kişi sünnet

ve farzı tarif ederken şöyle demiş; sünnet: halktan uzaklaşmak, farz ise Hakk ile olmaktır. Kim ki gönlünde Hakk vardır o farzı işliyordur. Kim ki gönlünde Hz Rasulullah vardır o sünneti işliyordur.

Kim ki gönlünde (sav) efendimizin hakikatini hakikat-ı Muhammediyeyi düşünüyordur o da farzı işliyordur. Neden peygamberimizin hakikati olan Allah'ın varlığını düşündüğü için farz hükmünde geçmektedir. Yani Hz rasulullah efendimizle ilgili olduğumuz süreler içerisinde O'nun zahiri hallerini tatbik ederken yaşadığımız devreler sünnet-i seniyeyi ittiva ama O'nun hakikatı itibariyle yaşadığımız günlük sürelerimiz içerisindeki yaşadığımız yerler de farzı itibariyle yaşıyor olmaktayız. Yani O'nun hakkında O'nun varlığında rabbımızı bulduğumuzda farz hükmüne geçmiş oluyoruz. Farz Allah'la olmaktır. Sünnet peygamberimizle olmaktır ve de halktan uzaklaşmaktır. Yoksa dirseğini dört parmak yukarıya kadar yıkadın, sünnet onlar da sünnet ama suri sünnet yani surette olan zahirde olan sünnettir. Batında hakikatte olanlar değildir.

Muhterem dostlar Hz rasulullah'ın doğumu günlerinde meydana gelen alem şümul olan bu hadiselere kendilerimiz yani birimsel şümul yönünden bakmaya çalışalım; Yani o gün o hadiseler olmuş geçmiş bitmiş yani o fiili hadiseler olmuş ama bize oralardan birer hatıra kalmış birer belge kalmış bu belgelerde bize bu halin gerçek olduğunu bildiriyor. Hayali düzmece belgeler değil şahitleri ile birlikte geliyor çünkü. Bizim üzerimizdeki hadiseleri nelerdir; şimdi orada olduğu gibi biz de aynen Arabistan'a gidip o develerin içine girip Seva gölüne girip oralarda bunları yaşayacak halimiz yoktur. Ama bizim beden mülkümüzde bunların hepsi vardır. "*Nevar alemde o vardır Adem'de*" bu kadar kolay küçük. "*Sen kendini küçük bir cirim olarak görürsün alem-i ekbersin"* dediği Hz Ali efendimiz suret olarak bakıldığında bu gerçekten küçük bir varlıktır hepimiz için geçerli ama batını hakikati olarak tüm alemleri kapsayan bir genişliğe sahiptir yeter ki biz o genişliği bulalım ulaşalım

Ne yazık ki o veled-i nefs bu yolların başına geçip o yolları tutmuştur. Hakk'a gidecek yolları tutmuş, bizi bulunduğumuz binadan dışarı çıkartmıyor. Halbuki binanın bahçesi var bahçeden sokağa çıkılıyor sokaktan caddeye caddeden bütün her taraflara ulaşılabiliyor. Şimdi bu evden şu kapıdan evvela çıkmamız lazımdır, bu kapıyı bilmiyorsak bizim ömrümüz burada geçer. Kapıyı biliyorsak oradan sokak kapısı kapılar açık kapanmış değil oradan bahçe kapısı oradan sokak bakın hepsi açık oradan ana cadde oradan Bursa İstanbul yolu Ankara Paris, hepsi açık. Ama biz kendimizi hapsetmişiz şu kadarcık bir sahada sonra gönlüm sıkışıyor, sıkışır tabi daracık yerde kalırsa, çık bahçeye şöyle bir alemleri seyret içine bir bahar nefesi al Bunun yaşla da ilgisi yoktur. Hep tefekkür.

Birincisi Fil Vakası: Bilindiği gibi Hz Rasulullah'ın doğumundan kısa bir süre önce Kabe'yi yıkmak niyetiyle Yemen'den kalkıp gelen Ebrehe ismindeki kumandanın emrinde bulunan içinde fillerin de olduğu bir ordunun Mekke yakınlarına gelmesidir "Fil vak'ası" dedikler. O güne kadar ordunun içerisinde filler vardı da söz konusu fil en güçlü en büyük bir fildir. Nereden geliyor Habeşistandan geliyor oraya yeni bir bina kurmuşlar orasını ticaret merkezi yapmak istiyorlar Kabe benzeri bina kurmuşlar ve Kabe'yi yıkıp orasını ticaretsiz hale getirip kullanılmaz hale getirip kendi yaptıkları ticaret merkezi olsun diye Kabe'yi yıkmak istiyorlar.

Bu ne zaman oluyor? Nuru-u Muhammedi yani Hakikat-ı Muhammedi zahiren dünya mülkü üstünde batınen bizim beden mülkümüzde doğmaya başlayacağı süre içerisinde ne kadar manialar çıkartılıyor önüne koskoca bir ordu geliyor, bu nefis ordusu bizim içimizdedir. Ancak tabi onun hileleri varsa Rabbımızın da tedbirleri var işte biz ehl-i iman isek ne bu filler bize zarar verir ne Ebrehe'nin kendisi zarar verir. Yeter ki biz sabit kadem ayağımızı basmış olalım. Kabe-i şerifi yıkmak üzere harekete geçen orduya Cenab-ı Hakk Ebabil kuşları ile cehennemden alınan küçük taşları askerlerin üzerlerine atmaları ile çöl fırtınasının da

başlamasıyla fil ordusunun bozgun ve imha edilmesidir. Bu hadise Kur'an-ı Kerimde 105 Fil Suresinde belirtilmiştir.

Regaib olgusuyla gönlüne Hakk'ın muhabbeti tohumları atılmış olan o kutlu insan netice alabilmek için bu oluşumun kemalini sağlamak zorundadır. Regaib gecesi rağbet gecesi demektir. Yani bir anne babanın evlat istemeye rağbet etmesidir bu olmazsa zaten arkası gelmez.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ derken أَلَمْ تَرَ şu andan yaşanan andan bahsediyor daha hala görmedin mi? Diyebilirdi ki geçmişte bir hadise oldu onun hikayesini sana anlatıyoruz. Yusuf suresinde de Biz size bunu kıssalar halinde anlatıyoruz. Ayette أَلَمْ sorgu manasınadır تَرَ sen, كَيْفَ nasıl, رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ fil ashabına rabbın nasıl muamelede bulundu görmedin mi yani şu anda söylüyor, bunu yarın da söylese bir ay evvel de söylese gene aynıdır. Geçmişte bir hadise olmuştu onu hatırla demiyor. Şu andan bahsediyor, "*Görmedin mi*?" diyor. Bizim fillerden bahsediyor, Kur'an-ı Kerim'i okurken bu tabirlere çok dikkat etmek gerekiyor. Aksi halde bunu kendimize hiçbir şekilde intibak edip istifade edemeyiz, Peygamber efendimizin hayatına ait tarihi bir vakıa olarak görmekten öte geçiremeyiz. Kötü mü değil o da çok güzel ama ayet sadece ondan bahsetmiyor, bizim halimizden de bahsediyor, hal-i peruşanımızdan bahsediyor.

Dikkat et o filler o ordu hepsi senin içinde yoksa Kabe'ni yıkacaklar sahip çık. Umreye gidenlere gösteriyorlar bu olayın geçtiği yerleri işte şu sahaya geldiler orada ordugah kurdular diye o şeytan taşlama yerlerinin oralarında bir yerde oraya ordugah kuruyor çevre de bulunan Mekkelilere ait deve koyun ne varsa da onlara el koyuyorlar. Bu arada Abdul muttalip Peygamberimizin dedesinin de 200 devesi varmış, Kabe'nin anahtarı ve emini de o söylüyorlar Ebrehe senin de develerine el koydu denilince yola çıkıyor Ebrehe'ye

gidiyor, Ebrehe'ye haber veriyorlar Kabe'nin Mekke'nin yetkili kişisi geldi diye haber veriyorlar Ebrehe seviniyor teslim olacaklar diye.

İçeri girdiklerinde Ebrehe " ne istiyorsun" diyor "Benim develerimi de almışsın develerimi istiyorum" diyor Ebrehe de Abdülmutalibe diyor ki, "Ben de seni bir adam zannetmiştim biz Kabe'yi yıkmaya geliyoruz sen develerinden bahsediyorsun ben zannettim ki Kabe'nin anahtarlarını verecen teslim olacaksınız onu zannettim" diyor. Abdülmutalip; "Ben develerin sahibiyim Kabe'nin sahibi Allah'tır O onu korur" develerini alıyor, ertesi gün teslim olan olmayınca Ebrehe Kabe'yi yıkmak için harekete geçiyor. Ama filler Kabe istikametinde adım atmıyor, başka istikamet verildiğinde hareket ediyor Kabe' yönüne çevirilince adım atmıyorlar. Bu fillerin acizliğinden değil anlıyor ki o zaman filleri bir başka güç kontrol ediyor.

O anda da bir çöl fırtınası çıkıyor arkadan da minicik ebabil kuşları cehennemden getirdikleri taşları ağızlarından bırakıyorlar, o taşların üzerinde hangi askere isabet edecekse o kişi yazılı imiş. Taşların hepsi ait olduğu adrese gidiyor. Nasıl bugün akıllı bombalar var hedefine kendisi vuruyor. İşte o taşlar bizim kelime-i tevhid taşları bombalarıdır. Onları bombaladıkça kelime-i tevhidle içimizi istiğfarla arazimizi temizledikçe o araziye ne ebrehe girer ne fil girer ne bilmem nesi girer. Filden kasıt nefs-i emmareyi belirtmektir. Fil hayvanlar içinde en büyüğü olduğundan nefs-i emarenin gücü kudreti anlatılması bakımından bu kıyas yapılmıştır.

Yoksa atlar diyebilirlerdi, başka bir hayvan merkeplerle gelebilirlerdi, öküz ineklerle gelebilirlerdi onlarda kuvvetli hayvanlardır, ama fil hepsinden de güçlüdür. O yüzden bu hadiseye fil vakıası denmiştir. İşte bizim doğacak olan veled-i kalbimizin süreleri içerisinde nefs-i emmare böyle hücum eder, bunları zuhuratlarımızda da görürüz, işte bana bir yılan saldırdı sokmaya çalıştı, köpek ısırmaya çalıştı, gibi o ordunun diğer suretleridir o zuhuratlarda gördüklerimiz.

Eğer biz ebabil kuşları ile kuş gökte uçan varlıklardır, işte gökte demek gönül göğünden beden arzına onlar bize yardımcı olurlar. Hani Süleyman (as) kuş dili bilir süleymandan içeri Süleyman vardır dediği Süleymanın bildiği kuş dili odur bir bakıma o mertebe itibarıyla gönül dili gönül lisanıdır.

Böylece birinci hadise atlatıldı, peygamber efendimizin doğumundan evvel bu hadise atlatıldı. Ortadan kaldırıldı yani Nur-u Muhammediyi doğmasına mani olacak bu büyük ordu kaldırıldı kaldırılamasaydı Hz Muhammed doğmazdı oraları küllem olacaktı o zaman.

Regaib olgusu ile gönüle Hakikat-ı Muhammedi tohumları atılmış olan o kutlu insan netice alabilmek için bu oluşumun kemalini sağlamak zorundadır. Daha evvelce nefsi hayvanların en güçlüsü olan fil hükmünde iken ve gaflet düşünceleri askerleri ile birlikte yaşarken manevi çalışmaları neticesinde zikirlerinden oluşan ebabil kuşlarının getirdiği tevhid mermilerini askerlerinin yani gaflet düşüncelerinin üstüne atıp askerden kasıt nefs-i emarenin ürettiği hayali düşüncelerdir. Onları yok etmesi ayrıca muhabbet rüzgarlarının ve aşk fırtınalarının esmesiyle nefis fillerinin çölde yok edilmesi nefsin gücünün büyük bir bölümünün ortadan kalkması hükmündedir. Fil vakıası bize bunu bildiriyor.

2- Cinlerin göğe çıkmasının yasaklanması: Hz Rasulullah'ın doğumundan bir müddet evveline kadar cinler gök yüzüne çıkıp meleklerden görev taksimleri sırasında çalma çırpma haberler kapıp yeryüzüne inip bazı medyum denen ve kahinlere bunları bildirip onların bazı olacak hadiseleri vaktinden önce insanlara bildirmeleri ile cemaatleri arasında saygı değer olmalarını sağlıyorlardı. Böylece insanlar din adamlarından ziyade bunlara inanır hale gelmişlerdi. Hz Rasulullah'ın doğumundan önce Hicr Suresi 16, 17, 18. Ayetler

﴿١٦﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
﴿١٧﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾ إِلَّا مَنِ
اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

"And olsun ki gökte burçlar meydana getirdik onları bakanlar için donattık kovulmuş her şeytandan koruduk. Fakat kulak hırsızlığı yapan olursa parlak bir ateş şihap onu kovalar yakar" hükmüyle bu yol ebedi olarak kapatıldı.

Şimdi Peygamber efendimizden evvel bazı cinler göğe çıkıyorlardı, melaike-i kiram birbirleri ile görev taksimi yaptıkları zaman iletişimde nasıl telsiz ile iletişim yapıyorlar ama bu telsiz frakansına girerek dinleme yapabiliyorlar, işte bu varlıklar latif alemde madde aleminin ötesinde süratle hareket edebildikleri için bu kabiliyetleri de olduğu için göğe doğru yükseldiklerinde melaike-i kiram ın fısıldaştıklarını yahut görev taksimatı yaptıklarını duyuyorlar yeryüzüne geliyorlar kendileri açık olarak demiyorlar kahinler ve islamın dışındaki kendi adamlarına bu bilgileri zerk ediyorlar. Onlar da farkında olmuyorlar o papazlar veya kahinler zannediyorlar ki kendilerine bir ilahi iletişim geldi.

İşte bu saha çok tehlikeli bir sahadır. Bazen kimseler ben bunu duydum öğrendim, bana bunu dediler şunu dediler gibi, bunlar çok tehlikeli bir sahadır. Emmare Levvame Mülhime mertebesinde ilham ile evham da gelmeye başlar yani hayali girişler de olur. Çünkü bilgisayarı internete bağladığımız zaman çok bilgi kazanırız ama oradan virüs de girer. Aynı kapı açılmış olur. o zaman virüs koruyucuyu güçlü olarak kullanmış olmamız lazımdır. Yani gelen bilgileri analiz edip onları birbirinden ayırabilmemiz lazım ki bize zararlı bilgiler içeri girmesinler. Doğru bilgileri de yemesinler. Doğru bilgileri yedikleri zaman bilgisayar işletim sistemi çökmüş çalışamaz hale geliyor. Programının tamamen yenilenmesi gerekiyor o bizim aklımız ilmi

birliğimiz ilmimizdir karmakarışık olur o zaman biz neye göre hareket edeceğiz.

Böylece gök yüzünden haber almaları artık mümkün olmadı çünkü bundan böyle Rasul Kibriya Hz lerinden başka haberci olmayacaktı, tek ve emin olan Hz rasulullaha bu görev verilmişti. Yani gelen haber vahy olacak ilhami olacak diğeri de firaset bu üç ilmin dışındakilerin hepsinde karışıklık vardır hayal vehim vardır tehlikelidir. Ne kadar mühim meseledir, işte beni İsrailde ve İseviyet mertebesinde yani Museviyet ve İseviyet mertebesinde bu hadiseler çoktur. Gidersiniz bir yere ben size İsevi, papaz büyüsü yapayım, büyü İsevilerde vardır Musevilerde de vardır neden çünkü bu saha onlara açıktır, ama Muhammediliğe bu saha kapatılmıştır. Muhammediyet hürmetine Peygamberimizin hürmetine bu saha kapatılmıştır. Cinler yukarıya çıkıp yalan yanlış haberleri almaya çalıştıkları zaman ayette belirtildiği gibi bir şihap, şihap delip geçen yıldırım manasına tarif ediyorlar. Bugün lazer ışınları ile uçakların havada vurulması gibi. Ayrıca burada da bize bu teknoloji de bildiriliyor. Biz olayın farkında değiliz biz onu hikaye okur gibi okuyoruz.

O zaman olmuş bir hadise zannediyoruz ama o zamanki hadisenin içinde bu günkü teknoloji de anlatılmıştır. Ceplerimizin içindeki telefonlar Süleyman (as) ın hüthüt kuşlarıdır. O zaman bunu sadece bir peygamber kullanıyorken bu gün o ilim sahaya açılmış olduğundan hepimiz istifade ediyoruz. Hani Hüdhüd diyordu ya "*Ben çok yükseklere çıkar toprak altındaki su havzalarını görürüm*" diyordu, bunu Hz Süleymana söylüyor. Süleyman (as) a orduna beni de al dediği zaman Süleyman (as) senin ne kabiliyetin var diye sorduğunda ben senin ordunun su ihtiyacı için su kaynaklarını tesbit ederim diyor. Gök yüzüne çıkar oradan toprak altındaki suları tesbit ederim diyor. sana da su çok lazım sefere askerlerinle çıktığın zaman diyor.

Bu da bize peyklerin ilmini veriyor, uydular gök yüzünde yerin altındaki su ve petrol rezerverini tesbit edebiliyor. Biz de diyoruz ki Hz Süleymanın kerameti idi, mucizesi idi

diyoruz. Tabi o gün mucize idi ama bu gün artık ilmi olarak çözülmüş bir sahadır.

Ku'an-ı Kerim'de evvellerin ve ahırların ilmi bildirildi daha henüz bilinmeyen nice ilimler O'nun içinde mevcuttur. Bu yön tamamen başka bir mevzudur ancak bu ayetin kısaca günümüzdeki zahiri olarak nasıl bir ilmi ortaya koyduğuna bakalım. Amerikanın yıldız savaşları diye geliştirmeye çalıştığı daha gökte iken tesirsiz hale getirmeye uğraştığı füzelere yolladığı lazer ışınlarının temelini anlatmaktadır fakat ne yazık ki biz tutucu Müslümanlar elimizdeki o sonsuz hazineyi baş ucumuza asıp bazen de ölülerimize okuyup bırakıyoruz. O da güzel de yeterli değildir.

Allah (cc) bizleri O'ndan en geniş şekilde faydalandırsın Müslümanlar olarak numune insan olup dinimize en güzel şekilde yararlı olalım. Şimdi gelelim kendimize bir insanda Hakikat-ı Muhammedi doğmadan evvel o insan vehim ve hayel bilgileri ile doludur. Gelen yeni bilgiler de aynı şekilde vehmi ve hayali olup ne zaman ki o kimse Hakikat-ı Muhammedi zuhura geldi o andan itibaren artık hayal ve vehim yolu kapanır. Yani Muhammedi bilgilerle donanmaya başlar artık o varlığa cinler ve şeytanlar ulaşamaz. İmanında kavi ise yoksa değilse gene eskisi gibi devam eder.

Nur-u Muhammedi onları yakar işte ancak bu halden sonra doğru ilim kendinde çoğalmaya başlar gayreti ve himmeti nisbetinde yükselmesini de sürdürür.

AYNI MEVZUA DEVAM

CD-5

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bugün 06/04/2017 Perşembe günü öğleden sonra sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim sohbet mevzuu bilindiği gibi mübarek geceler ve bayramlar ilk baskıda 34. Sayfadan yolumuza devam edelim. Daha evvelce (sav) efendimizin dünyaya geleceği süre içerisinde yaklaştığında fil vakasını görmüştük cinlerin göğe çıkmasının yasaklanmasını görmüştük

3- Kabe'de bulunan putların yüz üstü yuvarlanması: Hz Peygamberin peygamberliğinden evvel yaşanan cahiliye devrinde Kabe-i Şerif putlarla dolu idi ne zaman ki Kabe Müslümanlar tarafından feth olundu ondan sonra içindeki putlar kırılıp yok edildi. İşte bir kimsede de Hakikat-ı Muhammedi doğduğunda gönül kabesini dolduran putlar yere kapanıp secde ederler, bu putlar nefs-i emmare putlarıdır, her türlü maddi sevgiler ve dünyevi arzulardır.

Hakikat-ı Muhammedi doğmadan adeta bunlardan kurtulmak imkansızdır. Vaktiyle bu putları Nur-u Muhammediye secde ettirip sonra da yerlerinde söküp boşalan yerlere Hakikat-ı Muhammedinin sevgi ve muhabbet yaşantılarını doldurmak gerekmektedir. Şimdi bilindiği gibi bir yere bir şey konulması için evvela o yerin boşaltılması lazımdır ve de temizlenmesi lazımdır. Yerin hazırlanması lazım ondan sonra ne konacaksa işte yeni koltuk halı ne sehpa lazımsa onlar yerli yerine tertemiz konması lazımdır. Gelen de temiz olarak otursun giderken de yine temiz olarak gitsin. Aksi halde kirli yere bir misafir veya herhangi bir kişi kirli yere oturursa o da kirlenir.

Bir kimse kendisi daha henüz mana alemine geçememiş öyle bir yol bulamamış olabilir, bu kimse ibadet ehli de olabilir namaz ehli de olabilir suret olarak bunları yapabilir, ancak iç aleminden haberi olmadığı için içi temizlenmiş

olmaz. Ancak iyi haliyle güzel niyetiyle yapmış olduğu ibadetleri zahir olarak suri yani suret olarak hareketlerinden meydana geldiği namazın rükünlerinden meydana geldiği bir sevapları olabilir. Bunlar ayrı konudur, bunun karşısında Cenab-ı Hakk onu sevapları fazla ise işte amel-i salih diyorlar ya bunlar fazla ise cennete de koyabilir. Cennete girmekle insan hedefine ulaşmış olması değildir. Kişinin hedefie ulaşabilmesi için kendi hakikati olan rabbına ulaşması lazımdır.

Ancak kişi cennete ulaştığı zaman sıla-ı rahminin bir kısmı gerçekleşmiş olur. Çünkü Adem babamız ve Havva validemiz cennetten yeryüzüne indirildikleri için bizim sıla-ı rahmimiz cennettir. Hani sıla-ı rahim ziyaret derler ya doğduğumuz yer kaldığımız köy neyse daha sonra başka yerlerde çalışıyor veya görevli isek zaman zaman orada kalanları ziyaret etmek sıla-ı rahim diye biliniz. Ama bu bizim bedenimizin sıla-ı rahimidir. Yani kaynağı manasınadır. İnsan oralarını neden özler askere gidilince umreye gidilince, veya öğrenciler okullara gidince hep kendi memleketlerini özlerler. Bakıyorsunuz anadolunun küçücük yerinde 8-10 haneli bir köy var orada yaşayan kişi köyden uzak kalmışsa "*ah köyüm*" der.

Gerçi gidip bir hafta kalınca o hasretlik geçince tekrar sıkılıp uzaklaşmaya başlıyor, bu arzu istek neden kaynaklanıyor. Bunu hiç düşündük mü? Neden kaynaklanıyor, çünkü o yaşa kadar gelmiş olduğu orada çıkan gıdaları oranın havasını teneffüs ettiğinden o gıdaları yemiş olduğundan güneşi oranın manzarasına göre seyretmiş olduğundan bunlar film olarak beynine kayıtlı oluyor. Orada tepede gördüğü bir ağaç onun için çok mühim bir hadisedir. O güne kadar olan beden varlığı oradaki yiyecek içecek hava ve nefesle oluştuğundan yani bedeni o sahadaki yiyeceklerle oluştuğundan orayla özdeşleşmiş birleşmiş olmaktadır. İşte arzu o yöndendir. Yani duygusal ve fiziki manada doğduğu yeri kişi özlemekte arzulamaktadır.

İşte biz de babamız vasıtasıyla cennet aleminden yeryüzüne indirildiğimiz için ikinci sıla-ı rahmimiz cennettir.

Aslında birincisidir, fiziki olarak sıla-ı rahmimiz dünyada meydana geldiğimiz toprak sahadır. Ancak bunun ilerisindeki sıla-ı rahmimiz Mevlana Hz lerinin "Beni kamışlıktan kestiler, gözüm başım deldiler, içime heva üflediler, bu heva değil ateştir ateş, kimde yoksa bu ateş yok olsun" kamışlık bizim sıla-ı rahmimiz kamışlıktan kasıt Sıfat mertebesi, Cenab-ı Hakk'ın Zat'i Subuti sıfatları: Hayat İlim İrade Kudret Kelam Semi Basar gibi işte bu dünyada fiziki ibadetlerin üstüne geçer de tefekkür ehli olmaya başlarsak o zaman bizim hakikatimizin sıla-ı rahimi Sıfat mertebesi olmaktadır. Orayı da aşarsak وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي olmak üzere ruhumuzun sıla-ı rahmi Allah'ın Zat'ıdır. Çünkü Ruh bize nef'a veren o mertebedir. O halde hangi fiil hangi anlayış hangi süre hangi düzeye bağlı ise onlar hep bizim sıla-ı rahmimizdir. İstersek çalışmayız herhangi bir şey yapmayız toprak sıla-ı rahmimize vasiyet ederiz beni köyüme götürün orada defnedin diye birinci sıla-ı rahmine ulaşmış olur. veya faraza başka bir yerde yaşadı uzak bir yerde köyde de akrabalarından kimse kalmadı kendi çoluk çocuğuna ziyaret için zorluk olmasın diye çoluk çocuğunun bulunduğu yere defn edildi yine toprak onun sıla-ı rahmidir.

Ama ruh sıla-ı rahmi yapılmadığından ruhu nereye gidecek hangi vatanına gidecek, o da işte hayal aleminde öyle dolaşıp duracaktır. Ya cehenneme gidecek Allah etmesin veya cennete gidecek ama sıla-ı rahimden haberi olmadan gidecektir. İşte bunların oluşması için kişinin evvela fiziki amellerini yerine getirecek ondan sonra da iç bünyesine dönerek içindeki alemini temizlemesi lazım gelecektir. Nasıl zuhuratlara başlandığında yani tevhid yoluna giripte zuhurat görmeye başladığında kişi başlarda biraz hayvanlarla uğraşır. Vurucu kırıcı hayvanlar ona saldırır, kurtlar köpekler saldırır kavga olur yılanlar saldırır, bir sürü hayvanlar saldırır, işte bu bizim içimizdeki çiftlikteki yani beden çiftliğindeki bize ait olan mülkümüzde biz farkında olmadan daha evvel gelen oralarını parsellemiş olan nefsani istek ve arzular oralara bizi sokmak istemezler.

Yani muhabbet gönül ilim sahasını oraya sokmak istemezler. Dışarıdaki yaptığımız fiillere pek karışmak istemezler çünkü onlar zaten dışarıda oluyor. İşin dışında oluyor. Namaz kıldık surette oruç tuttuk surette bunlar kötü mü değil hiç yapmayana göre fevkalade çok güzel şeylerdir. Ama güzelin de güzeli iyinin de iyisi değerlinin de değerlisini yapmak insana yakışan bir çalışmadır. Ve de vefa borcumuzdur. Çünkü rabbımız her ne kadar suret olarak dışımızda var ise de ama rabbımızın mekanı gönlümüzdür. O temiz olmazsa rabbımız oraya tenezzül edip te nüzul edip de gelmez. Biz sadece dilimizde bir Allah kelimesi Rab kelimesi söyleriz ama bu Rab Allah kelimesi nedir, niceliktir niteliktir, bundan haberimiz olmaz sadece şartlanmış bir ön yargısıyla yaparız ve onun önünde huzura dururuz.

Ama nedir bu, insan bilmediği şeyin önünde secdeye kapanır huzura giderse ne yaptığından habersizse nasıl olacak ona diğer hürmetleri saygıları bir şey ne kadar bilinirse ondan o kadar çekinilir. Yani daha hassas olarak hareket edilir. Bir yanlış bir şey yapmasın diye nezaketsiz davranmasın diye insan daha hassaslaşır. İşte evvela kendi sahamızı tanımamız gerekiyor, içimizdeki gönül kabesini temizlememiz gerekiyor. İşte islamdan evvel o gönüller putlarla put perestlerle dolu vaziyette iç alemimiz. Sevgi putu madde putu para putu işte her türlü putlar, ancak bunlar olmasın manasına değil yanlış anlamayalım, her şeyimiz olsun bunlar mani değil ama fazla muhabbet bağlamayalım. Olmazsa olmaz gibi olmasın bir insan her türlü güzelliğe layıktır. Çünkü Cenab-ı Hakk onu ahsen-i takvim en güzel bir surette halk etti ve insan oğlu güzelliklere de layıktır.

İmkanı varsa neden derbeder bir hayat yaşasın aslında kendisi düzenli olan bir insanın her şeyi düzenlidir. Evi de düzenlidir mutfağı da düzenlidir, yemek yapması da düzenlidir, hayatı düzenlidir. Karmakarışık bir hayatı olmaz. İşte dünyası böyle olduğu gibi ahiretini de kişinin düzenlemesi lazım ki düzgün bir şekilde iç alemini yürütebilsin. Böylece İslamiyet şahsında başlayacak olan O mübarek muhteşem kişinin doğumu günlerinde kabenin

içindeki putlar yüz üstü yere düştüler. İşte onun krşılığı bizlerde de hakikat-ı Muhammedinin doğmaya başlamasıyla o içimizdeki dünya sevgileri madde sevgileri tamamen yok olmasa bile azalmakta yerleri değişmektedir.

Evvela birinci sırada şu sevgi bu sevgi diye gidiyorken sonra birinci sıraya Rasulullah Allah sevgisi geliyor. O birinci sırada olduktan sonra diğerleri hangi sırada olursa olsunlar onların zararı olmaz çünkü onlar da lazımdır. Madem ki her şey Hakk'ın zuhuru bir insanın her şeye muhabbet etmesi lazımdır. Ancak nefsi manada şu da benim olsun bu da benim olsun gibi bir sevgi değil Hakk'ın zuhuru olduğu için sevgi. Hani Yunus Emre Hz lerinin dediği gibi "*Yaradılanı severim yaradandan ötürü*" diye. Böylece olan dünyevi muhabbetler kişinin annesine babasına ailesine çocuklarına eşlerine olan muhabbetleri bu muhabbete zarar vermez, makbul olanı da odur. Hak sevgisi ile birlikte kişi evladını severse annesini babasını eşini çocuklarını severse ondan güzel bir aile yaşantısı olur mu?

İsterse insan orta halli olsun isterse fakir olsun isterse zengin olsun ne olursa olsun muhabbet bu alemin en büyük zengiliğidir, para ile pul ile oluşacak bir şey değildir, eğer para pul ile oluşacak bir şey olaydı, bu alemden göçen giden nice zenginler gittiler ve huzursuz olarak gittiler. Ne aile saadetleri vardı ne de huzurları vardı. Tabi onlar onların halleri de misal olsun diye söylüyorum.

Kabe-i muazzamanın Müslümanlar tarafından Peygambermiz belirli yaşa gelip peygamberliğini aldıktan sonra Medine-i Münevvere'de Beni Selime mescidine gittiğinde Kıbleteyn mescidine gittiğinde Bakara suresi 144. Ayeti geldiğinde daha henüz Kabe-i Muazzama feth edilmemişti. Yani Mekke Müslümanlar tarafından feth edilmemişti. فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ "*yüzünü Mescide'l Haram yönüne döndür*" Ayeti geldiğinde Kabe-i Muazzama feth edidi. Bakın o ayetle feth edildi. Bu ayet müjde ayetidir, insanlar bunun farkında olmazlar. Peygamberimiz kendisine peygamberlik geldikten sonra 17-

18 ay kadar Kabe-i Muazzama orada olduğu halde secdegahımız Kudüs'tü. Neden Kabe'ye secde ettirilmedi çünkü içinde putlar vardı, o zaman putlara secde olacaktı o zaman Kuryş'in asileri "Bakın Muhammed de bizim putlarımıza secde ediyor" diyeceklerdi. Onun için Kudüs'ü şerife doğru yönelindi bundan da şu anlaşılıyor, demek ki bizler de bir zaman gelecek ki Hakikat-ı Museviyeyi Hakikat-ı iseviyeyi idrak ederek yolumuza devam edeceğiz. Oraya secde edilmesi bu manadadır. Yani doğrudan doğruya biz Muhammediyiz Müslümanız ama Ademiyetten başlayan bir seyir yapmamız da bir gerçek hadisedir. İşte vakti geldiği zaman Mertebe-i Museviyet yani tenzih mertebesi o geçildikten sonra teşbih mertebesi kıyasi mertebe ondan sonra فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ Yüzünü Allah'a döndür. Daha evvel rabbına döndür orada yüzünü Allah'a döndür. Yani Kabe'ye döndür manasında Allah'a döndür. Bu da ilerideki sayfalarda gelecek Berat gecesinin hemen ertesi gün olan bir hadisedir. Bunların hepsi belirli bir sistem içerisinde oluşmaktadır.

İşte böylece putların devrilmesi Nur-u Muhammediye'ye bağlı biz de bunu idrak ettiğimiz zaman evvela onlar bir rabba secde etmekteler. Aslında insanlar onlara secde ediyorken onlar Rabba secdeye dönüşmüş oluyorlar.

Kabe feth olundu ondan sonra içindeki putlar kırıldı yok edildi, işte bir kimsede de Hakikat-ı Muhammediye doğduğunda gönül kabesini dolduran putlar yere kapanıp secde ederler. Bu putlar nefs-i emmare putlarıdır, her türlü maddi sevgiler ve dünyevi arzulardır. Hakikat-ı Muhammedi doğmadan bunlardan kurtulmak adeta imkansızdır. Yani bir kimse zahiri olarak ne kadar çok ibadet yaparsa yapsın ona "zahit" züht-ü takva sahibi, ne kadar çok ibadet ederse etsin ona "Abit" diyorlar. Yani ibadet edici ne kadar zikrederse zikretsin ona "Zakir" diyorlar, ne kadar çok şükrederse şükretsin on da "Şakir" diyorlar. Bunların hepsi belirli makam belirli mertebedir, ama hakikatını idrak edemediğimiz sürece bunlar hep zahiren kişide oluşur.

Zahiren oluştuğunda da zahiren sevap kazanır. Ama iç bünyeye aktarılmadığı zaman içerideki zahitlik faaliyete geçmez. İçerideki şakirlik faaliyete geçmez, içerideki muttaki ittikalık faaliyete geçmez, çünkü bağlantı kurulmamıştır. Diyelim ki şu katın üstünde bir kat daha var elektrik tesisatı yapılmamış gecenin karanlığında orada nasıl oturabiliriz. Yaşayabiliriz, içerisi de düzenlenmemiş işte içeriye aktarmak demek bunların içerisini de aydınlatıp karanlıkta zulmette olan iç bünyemizi de aydınlatıp ondan sonra Zahitlik, Şakirlik, diğerlerini yaptığımız zaman hem zahiren hem de batınen bunlar faaliyete geçmiş olur içimizi de aydınlatır. Böylece de gönül alemimiz temizlenmiş olur.

Nefs-i emmare otları dikenleri içerisine girdiğiniz zaman ayaklarınıza zarar verir yırtar oranızı buranızı işte içimizde böyle bir saha vardır. Oralarını nefs-i emmare parsellemiş biz de zannediyoruz ki hür insanlarız istediğimiz gibi yaşıyoruz. Nefs-i emmare içimize girmiş sadece içerden bizi kuruyor zembelek gibi bize hadi şuraya koş buraya diyor biz de koşturuyoruz bunu yaparken de zannediyoruz ki biz gidiyoruz. Halbuki içerimizde hareket ettirici bizi o tarafa bu tarafa sevk ediyor. biz de nefsimizin hevasını katılıp gidiyoruz. İşte Hakikat-ı Muhammedi geldiğinde ve onun bize vermiş olduğu emr-i teklifi emr-i ilahiler ile onun hapisten kurtarma yollarını bulmuş da oluyoruz. Ama bu bir çalışma gerektiriyor.

Bir arsaya birisi gelmiş sahiplenmiş mafya türünden gece kondu yapmış tapusu yok bakıyorsunuz sizin mülkünüz işgal olmuş gerçek sahibi olduğunuz halde sizi sokmuyor, neden yeteri kadar ilgilenilmediğinden sahipsiz bulmuş işgal etmiş. Parasını ver desen vermez, çık dersin çıkmaz ne olacak o zaman ebabil kuşlarını tutmaktan başka çare yok. İşte onlar gelecekler onların yardımıyla birlikte o zaman tapumuz elimizde devlete de gitsek veya biraz güç kuvvet kullanmamız lazım o güç kuvvet de yaptığımız istiğfarlar, salavat-ı şerifeler, kelime-i tevhitler, zikirler bizim güçlenmemizi sağlayan ordularımızdır. Bunlar ne kadar güçlenirse nefs-i emarenin askerlerini ortadan kaldırmak daha kolaylaşmış olur.

Aksi halde o oraya kök salmıştır çıkmaz biz de kendimizi hür insan zannederiz, bize küçücük yer ayırmışlarsa orada yaşamaya çalışırız. Halbuki ceddimiz köyün ağasıdır bir sürü arazi vardır ama gelmişler parçalamışlardır orasını. İşte Nur-u Muhammedi Hakikat-ı Muhammedi o güneş o aydınlık doğmaya başladığı zaman bütün bunları idrak eden kişi kendi mülküne sahip çıkmaya başlar biraz zor da olsa ama hak sahibidir, sonra mülkünü ondan alır almakla da iş bitmiyor çünkü aldığı zaman harabe bir yer teslim alır, çünkü savaşarak alınmıştır, veya ekimi dikimi olmayan keleme/bakımsız bir tarla olarak alır yahut taşlaşmış işlenmemiş toprak olarak alır, evvela üstündeki otlarını köklerini iyice temizlemek lazım gelir ki o nefs-i emmare kökleri bir daha çıkamasın ayrık kökleri vardır bilirsiniz bir parça da kalsa tekrar çoğalır tarlayı kaplar, nefs-i emmare de öyledir.

Hep çapa elde mücadele etmek lazımdır çıkanın boynu vurulmalıdır. Ne zaman ki biraz gaflette kaldık hemen onlar başlarını kaldırıverirler. Öldürdüğümüz o zuhuratlardaki hayvanlar bir sefer de öldürdük de bitti değildir, onlar zaten fiziki manada hayvanlar değildir, hayali olan hayvanlardır, öldürüldüğü zaman da günah olmaz. Bazı insanlara zuhuratta gösterilir işte kuzu koyun gördüm ne kadar da güzeldi sevdim besledim onu bir köpek geldi saldırdı ayağımı ısırdı, gibilerde işte bir kuş gördüm boğazını koparttım acaba ben günah mı işledim? Rüyada öldürülenlerin vicdan azabı olmaz çünkü onlar fiziki manada yaşayan varlıklar değildir. Rüyada görülenler nefsimizin ahlakının suretleridir. Ne gördüysek o bizim aynadaki kendimizdir.

Çalışmalarımızla evvela onları ortadan kaldırıp yolumuzun önünden kalksınlar. Onlar yol kesen eşkıya gibidir. Hep bize mani olurlar korkuturlar göz dağı verirler onlar daha evvel de vardılar peki o zaman neden görmüyorduk? görmüyorduk, çünkü onlar yerlerinde rahattılar, orası istila edilmişti sahiplenilmişti. Ne zaman ki ehl-i zikir ehl-i talip hak yoluna talep edici zikirlerine idraklerine sohbetlerine başladığı zaman onlar rahatsız olurlar. Çünkü daha evvel parsellemişlerdi hakimdiler ama

birisi elinde çapasıyla geliyor, o ham olan toprağı karıştırmaya başlıyor, bulunduğu yeri savunmak için ortaya çıkıyorlar. Ama ortaya çıkmakla en büyük hatayı işliyorlar kendilerini ele vermiş oluyorlar. Bakın zuhuratlarda iç bünyede ne sistemler çalışıyor. Eğer bunları değerlendirebiliyorsak fayda sağlıyor değerlendiremiyorsak ikaz edilen şeylerden istifade edememiş oluruz.

Böylece Hakikat-ı Muhammedi doğmadan bunlardan kurtulmak adeta imkansızdır. Vaktiyle bu putları Nur-u Muhammediye secde ettirip sonra da yerlerinden söküp boşalan yerlere hakikat-ı Muhammedinin sevgi ve muhabbet yaşantılarını ayrıca ilim ve idrak yaşantılarını doldurmak gerekmektedir.

Zaman zaman mevzu olur duymuşsunuzdur bu hususta فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ayetinden kısa bir süre sonra Mekke feth edildi. Hani 1400 kişi kadar yola çıktılar Hudeybiye'ye geldiler 20-25 Km kadar orada Sahabe-i kiram huzursuz olmaya başladı biz buraya kadar geldik de neden Mekke'ye gitmeyelim peygamberimize dediler "Ya rasulullah sen bize demedin mi biz Mekke'yi feth edeceğiz" peygamberimize bir zuhuratta gösterdiler Mekke'nin feth edilişini bildirdiler, peygamberimiz onlara dedi ki " Ben bu sene feth edeceğiz demedim" dedi. Yola çıkıldığı için sahabe-i kiram iyi niyetlerinden arzularından tamam biz yola çıktık orayı feth edeceğiz dediler. Halbuki orası zaten feth edilmişti. Mana olarak feth edilmişti surette süresi bekleniyordu. Zaten ondan kısa bir süre sonra da feth edildi.

Feth edildiği zaman sahabe-i kiram başta peygamber efendimiz olmak üzere Hz Ali efendimiz diğerleri Kabe'ye girdiler herkes bir taraftan putun birini indirmeye başladı orada en yüksekte bir büyük put var oraya boyları yetişmiyor yüksekte olduğu için Hz Ali efendimiz peygamber efendimize Ya Rasulullah benim omzuma çıkınız da putu kırınız diyor Peygamber efendimiz Hz Ali efendimize diyor ki; Ya Ali sen benim yükümü çekemezsin sen be nim omzuma çık bakın ne kadar tevazu damadına yeğenine omzuma çık

diyor. Hz Ali efendimiz bu nezaketsizliği yapmaz yapmaz ama amir hüküm eğer yapmazsa emre asi gelmiş olur. çünkü peygamberimiz yap diyor. yap dediyse ne ise yapılacaktır. Çıkıyor omzuna putu kırıyor aşağıya inerken peygamberimizin gözleri ile göz göze geldiğinde O'nun gözlerinin içinde dağlar denizler bütün alemi bir anda seyir ediveriyor.

Ne açılıyor ona, Hakikat-ı Muhammedi tarafı açılıyor. İşte bir yabancı gelmiş Medine'ye sahabe-i kiramla Sahabe-i Kiram ile sohbet ederken sahabeye soruyor Hz peygamberi siz gördünüz mü diye sahabe şaşırıyor hergün yanımızda bu nasıl soru diye, tekrar soruyor gördünüz mü? Diye işte o zaman çıkıyor Hz Ali efendimiz ben gördüm diyor. anlat bakalım nasıl gördün dediğinde bu hadiseyi anlatıyor. İşte diyor ki sizin yanınızda ama siz görmemişsiniz Ali görmüş O'nun hakikatini diye bize de tabi bu hadiselerden ders çıkıyor, işte peygamber efendimizin buyurduğu gibi "*Men reani fakat reel Hakk*" beni kim ki gördü o Hakk'ı gördü. Ya rasulullah her gün görüyoruz eğer bende Hakk'ı görüyorsan sen beni görüyorsun görmüyorsan sen benim suretimi suret-i Muhammediyi görüyorsun.

Yani et kemiğini görüyorsun. Ama O sadece ondan ibaret değildir. O'nun bir de hakikati vardır. yani yanında olmak O'na ulaşılmış olmak değildir. Ebucehil de oradaydı, o da görüyordu onu ebuleheb de görüyordu, ama inkarcıydı, sahabe-i kiram risaleti ile onu Muhammed (sav) olarak görüyordu, iman etmeyenler ise Abdülmütalib'in torunu olarak görüyorlardı, arada ne kadar büyük fark vardır. Böylece hayata baktığımız zaman kendimizi her iki yönüyle düzenlemeye çalışmış oluyoruz. Çünkü insan zahir ve batın olmak üzere iki hakikatten meydana gelmiş bir iç alemimizdeki duygularımız düşüncelerimizdeki latif olan tarafımız nuraniyetimiz ruhaniyetimiz nefsaniyetimiz bunlar hep latif taraflarımızdır.

Ariflerden birisi şöyle demiş "*o nefs terbiye edilirse olur nefiis*" demiş yani sadece ona emmareliği yönünden bakmamak onun hakikatları itibariyle de yükseldikçe diğer mertebeleri ile tanımak lazım ki o nefiis olan nefs zaten

bizde mevcuttur. Ama emmareliği üstünü kaplamış sarmış hareket halini kayıp etmiş. Bu da üçüncü olarak Kabede putların yüz üstü yuvarlanması hadisesidir.

4- Medain şehrinde İran hükümdarlarına mahsus sarayın 14 direğinin sallanıp parçalanıp devrilmesidir. Bir kimsede Hakikat-ı Muhammedi doğmadan evvel varlığında nefs-i emarenin yaşadığı bölgede hayel sarayı vardır. Oralarını o istila etmiş almıştır. Hakikat-ı Muhammedinin doğması ile bu nefs sarayını tutan direklerin büyük bir kısmı yıkılır daha sonra da tamamı ortadan kaldırılarak o varlıkta nefs-i emareye yaşayacak bir mekan kalmaz. Mekan varsa orada yaşayan vardır ki orası onu muhafaza etmektedir. Nasıl savaş ediyorlar evvela binaları yok ediyorlar ortadan kaldırıyorlar ki orada herhangi bir çalışma herhangi bir sığınma karşı atak yapılacak bir program yapılacak yer kalmasın.

Nefs sarayının direklerinin büyük bir kısmı yıkılır, daha sonra da tamamı ortadan kaldırılarak o varlıkta nefs-i emareye yaşayacak bir mekan kalmaz. Ancak bundan sonra o bedenle ilahi yaşam başlar. Daha evvel de dediğimiz gibi evvela o toprak sürülecek üstündekiler ne varsa temizlenecek ondan sonra da vakti geldiğinde tohumlar ekilecek bahar geldiğinde de orada tertemiz kökler saplar ne olacaksa hububat ortaya çıkacak aksi halde öyle yerden ne hububat almak mümkün ne başka bir verim almak mümkündür.

"İran hükümdarları" demek ateşperest onlar ya putperestler onların 14 direğinin yıkılması daha evvelce de bahsedildiği gibi Nur-u Muhammedi'nin bütün bu mertebelere nüfuz etmiş olarak 14 sayısı oraya verilmektedir. Yani Mecusilerin İranlıların kendilerine ait putperestlik hükümlerinin yıkılması. Kişide daha evvel Nur-u Muhammedi gelmeden evvel her türlü hal ve anlayış vardır, çünkü hepsine yol açıktır, işte o eskiden kalma düşünceler hepsi iptal olmuş oluyor yıkılmış oluyor. Nur-u Muhammedi geldiği zaman onları yıkıyor yani putperestlerin on dördünü yıkıyor, yerine Hakikat-ı Muhammedi'nin 14 direğini yeniden hakikati üzere sonra bunu kim yapıyor birey yapıyor yani

salik Hakk yolcusu nefs-i emareden başlayarak birden başlayarak her bir dersimiz bir direk hükmündedir. Her dersimiz tevhid binasını tutan bir direktir.

Her geldiğimiz ders dördüncü direk beşinci direk sltıncı direk, direk hükümler manzumesi onlar böylece oluşturulmaktadır, 14 olduğu zaman kişinin kendi gönül binası böylece kurulmuş olmaktadır. Tabi bunun için de bir hayli gayret bir hayli sabır olacaktır. Zahiren de bir bina yapılıyorken nelerle karşılaşılıyor. Usta ile uğraş malzeme ile uğraş tam beton dökeceksiniz bir yağmur başlar tabiatla uğraş tabi bunlar olacaktır, dünyada süt liman diye bahsedilen tam sükun hali olmaz. Bazen fırtına olur bazen yıldırım olur bazen çok sıcak olur bazen mutedil olur senenin içerisinde topladığımız zaman mutedil yani normal şekilde geçen ne kadar zaman geçer. Kah bulutlu kah fırtınalı kah soğuk kah çok sıcak hepsini toplasak kaç gün yapar. 70-80 gün belki normal olarak bunların dışındaki günler hep değişik olur.

Bağdat'a gittiğimizde rehber oradaki yerleri gösteriyorken bu Kisra'nın sarayını gösterdiler tabi tamamı kalıntı halde gerçekten kırmızı ince tuğladan örülmüş orası herhalde sarayın giriş avlusu olacak yukarısı bir kemer şeklinde yan duvarları da vardı tel içerisine almışlar korumak için Biraz yan tarafta Peygamberimizin sahabisinden Selman-i Farisi nin küçücük kabr-i şerifi var, normal bir bina yapılmış ziyaretçilerle dolup taşıyor. O gün ortadoğunun sahibi olan Kisra'nın sarayında kimse yok. Sadece ibretle gelip bakılıyor. Yani dünya saltanatı dünyada kalıyor o garip Hakk ehli İman ehli kimselerin görüyoruz bugün ziyaret yerlerinin hepsi dolup taşıyor. Ama diğerlerinde kuş uçmaz kervan geçmez gibi giden bile yoktur. Cenab-ı Hakk bu duruma düşmeden evvel inşeallah her birerlerimiz kendi hakikatimizi idrak edelim bunları da birer birer hayat içerisinde yaşayalım dünyadan azami kazancı sağlamış olarak gidelim inşeallah bir daha dönüşü yoktur.

AYNI MEVZUA DEVAM “SAVE GÖLÜ”

CD-6

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bugün 06/04/2017 Perşembe günü öğleden sonra sohbetimize kaldığımız yerden devam ediyoruz, bu sohbet seyri mübarek geceler ve bayramlar Mevlut Kandili hakkında idi sayfa 35 in başından devam edlim. Peygamber (sav) Efendimizin dünyaya teşriflerinden çok kısa önce yeryüzünde sekiz tane hadise olmuştu, onların zahirdeki hallerinin batında bizlerde neler oluşturduğunu anlamaya çalışıyoruz, iki tanesi peygamberimizin şahsına ait özellikleridir. Birisi annesinin Amine olması diğeri babasının Abdullah olmasıdır. Bunların bizdeki karşılıkları nedir? Onları vaktimiz oldukça görmeye çalışalım inşeallah.

O hadiselerden birisi de Save gölünün kuruması diye yazar tarih kitaplarında. Bu gölün Arap yarımadasının neresinde olduğunu araştırmama vakit olmadı, böyle bir gölün olduğu ve peygamber efendimizin doğacağı zaman bunun kuruması şekliyle belirtiliyor. Bir kimsede Hakikat-ı Muhammedi doğmadan evvel gölü Save; masiva ile doludur. Save dediği Masiva , siva diye de bahsediliyor ya Hakk’tan gayri ne varsa bunların hepsi “*masiva*” hükmündedir. Bakın ne kadar ilgili ne kadar mühim hadise bunlar hep bize yol gösterici örnekler kilometre taşları gibidir. Daha evvel gönlümüzdeki göl diye bildiğimiz şey meğerse masiva ile dolu bir göl imiş. Yani işe yaramayacak zehirli, tuzlu sular ile dolu bir gölmüş biz de bunu gerçek bir göl zannediyor-muşuz.

Salikin ilk yapacağı işlerden birisi içinde bulunan masiva derelerini kurutup oradan gelen masivalara yol vermemesidir. Kuru olan derelere de su basması var, işte bunlar ne kadar bağlantısı olan hadiselerdir. Hakk’tan gayri şeylerle beslenmesi durdurulan Save yani masiva gölü kurutulmuş olur. böylece salik ağır bir yükten kurtulur bu gerçekleşmezse o kimsede Save gölü zamanla genişledikçe

genişler o kimseyi boğar gider. Yani kendisi o gölün içinde boğulur gider. Dedi kodu vıdı vıdı o onu yaptı bu bunu yaptı işte o şöyle geldi bu böyle gitti yan komşu yan çizdi öteki komşu düz gitti. Bunlar insanı boğar neticede insan farkında bile olmaz.

Yani Veled-i kalbi, doğacak olan Nur-u Muhammedi veledi kalbi o gölde boğulur gider. Allah (cc) cümlemizi masivadan korusun bilindiği gibi Hakk'tan gayrı ne varsa bunların hepsi "*masiva*" ismini alır yani gafletin bir başka adıdır.

Bir başka yönüyle bakalım, bir kimsede Hakikat-ı Muhammedi doğmadan evvel gölü yani gönül alemindeki gölü gönül gölü "Save" ismi ile ki onun ismi "Masiva" siva, save masiva ile doludur. Neden doludur? Çünkü oraya gelen yolları kapatamadığımız için hırs ihtiras bunlar hep Save gölünü besleyen akıcı nehirlerdir. Evvela bunların kapatılması kurutulması lazımdır ki içeriye yeni girişler olmasın içeriye yeni giriş olmadıktan sonra içeride olan ne varsa kurumaya mahkumdur. Yani beslenmediği sürece o yavaş yavaş kurur. Ama kişi de kendi kendine yardımcı olur da bir başka taraftan o suyu boşaltıcı bir sistem kurarsa o göl daha çabuk temizlenir.

Hani nasıl eskiden savaşlar yapılıyordu kaleyi feth edecekler, kaleye bir türlü ulaşamıyorlar kaleye yardım yapılan hangi yollar varsa muhasara edenler evvela o yolları kesiyorlar. Yani kale içine lojistik destek kesiliyor böylece gıda silah mühimmat takviyesi yapılmasın diye. Çünkü kaleye erzak silah girdiği süre onları alt etmek mümkün olmuyor. evvela onlar kesiliyor onlar kesildikten sonra biraz uzun da sürse oranın muhasarası nihayet kale içindeki ihtiyaç maddeleri tükenecektir, teslim olmak zorunda kalırlar. İşte böylece kale içi de o kişilerden temizlenmiş oluyor. Buna Muhiddin-i Arabi Hz leri yahut Mevlana Hz leri bir yazısında "*Gönüle giden bütün kapıları, altı cihetin kapılarını kapatın*" diyor. Altı cihet bilindiği gibi ön, arka, sağ, sol, üst, alt tır. Gönlümüze girenler bu altı kapıdan

girmektedir. Gerek kulak gerek göz gerek akıl düşünce kanalıyla gerek koku kanalıyla hep böylece göl besleniyor ne varsa içeriye giriyor.

Bazıları üzüntü yapıyor neticede girdiğinde bazıları sevinç, bazıları gaflete dönük, nefsaniyete dönük nefsaniyeti arttırıcı sözlerle nefsaniyet arttırılıyor, mesela bir tevhid ehli dünyalık birinin yanına gitti ise onun konuşması dünyalık olur tevhid konuşamaz ki, öteki tevhid ehli ise nezaketen dinler. Dünya ehli işte bir koltuk aldım, işte şu kadar güzeldi şu kadar paraya aldım, şu kadar nakliye verdim, işte Save gölü gitti, dolmaya başladı. Nüsret babam rahmetli şöyle bir misal verirdi, kendi hayatından Nüsret babam gececiliği severdi, gececiden kasıt erken açılması Bebek iskelesinde gişe memurluğunu verdiler ona yani yaşlandığı için Deniz yollarında geri hizmete aldılar, daha evvel gemilerde Karadeniz Ak deniz işte Marmara denizinde seyahatlara çıkıyorlardı.

12 gün çalışıp evde iki gün tatil yapıyordu. Eve gelirdi mübarek gemide yorulur, zaten o zaman gemiler küçük Karadeniz dalgalarında gemi hep sallanıyor, oturduğu yerde bile sallanırdı. Yorgunluktan biraz dinlenir tesbih çeker biraz vahdete gider, Rahmiye annem de "*Huu biraz konuşsan da iki lakırtı yapalım*" kadıncağız hasret kalmış evin çocukların yükü omuzunda, Nüsret babam da "*Gönlünü dinle, gönlünü dinle*" dermiş, zaten dinlemiş ama konuşacak hali yok, ki ne yapsın. Daha sonra geri hizmete alınınca Bebek iskelesinde gişe görevlisi olarak verdiler bunlar iki arkadaş birisi gündüz kalıyor birisi gece yani sabah erken geliyor saat 6.30 da gemi Bebek iskelesinden dolaşarak geliyor, sabah işçileri alıp Eminönü'ne çıkarıyor. Eminönü'nden de her tarafa dağılıyorlar.

Arkadaşı diyormuş "pazara gittim, bir patlıcan gördüm ki Nusret Efendi sorma bir lahana aldım şu göbek, bir prasa aldım şu şekilde kıvırcık aldım bu şekilde kıvır kıvır," e mübarek anlatacak başka bir şey bulamıyor musun? Yanında öyle bir insan var sorsan ya bir bu nefsin kıvrıklarından dolaşmalarından nasıl kurtulacağız, o nefsin kara patlıcan siyahlığından nasıl kurtulacağız bunları sorsana, yok sormaz

işte hep siva gölü içeriye girmiş zaten başka bir şey üretmiyor ki ne varsa onu üretiyor, diken üretiyor. Bizim apartmanda da 20 senedir aynı apartmandayız bir kişi bile ya Necdet arkadaş ne yapıyorsunuz siz böyle gidiyorsunuz geliyorsunuz diyen yok nezaketen söylüyorlar işte Necdet abi, Nükhet hanım işte çocuklar geldi gitti, ne yaptınız, iyiyiz, Nükhet Hanım çaya kahveye geleceğiz, tamam buyurun hepsi o kadar. İnsan hayret ediyor, bu kadar hayata karşı kendine karşı ilgisiz olabilir mi, Bizler particilik yapsak dolar taşar her yerimiz.

Salikin ilk yapacağı işlerden birisi içinde bulunan masiva derelerini kurutup oradan gelen masivalara yol vermemektir. İşte Mevlana Hz leri *"altı cihetin kapılarını kapat"* diyor. Bunlar dışarıdan beslenmeyince içeride ne varsa biraz uzun da sürse kurumaya mahkumdur. Sulanmayınca kuruyacaktır. Başka bir şekilde desteklenmediği için tükenecektir. Muhiddin-i Arabi de "*Kişinin gönlü bir kütüphanedir* " bu biraz daha eğitilmiş gönüldür yani masivadan kurtulmuş artık yavaş yavaş tevhidi kitapları bilgileri cümleleri mevzuları oraya koymaya başlamıştır. "*Gönlünüz bir kütüphanedir o kütüphane değerlidir, kütüphanenin başında nöbet tutun oraya yanlış kitaplar girmesin*" çünkü hayel ve vehim üstümüzde olduğu müddetçe bu yönde kişi hiçbir şekilde kendini emniyette hissetmez. Nereden nereden bulur birisinin fikrinin içinden girer iblisin kovulduktan sonra Cennette Adem Baba Havva valide tesir etmesi gibi.

Bir çok şekilde söylüyorlar yılanın ağzında girdi, sürünerek girdi, yılan ondan sonra sürünmeye başladı daha evvel öyle değildi gibilerden yakıştırma şeyler, kimisi de tavuz kuşunun boğazında girdi gibilerden şu veya bu şekilde girdi. Girer hayel ve vehim latif bir şey olduğundan düşünce türü bir şey olduğundan madde bir şey olsa göreceğiz ayıracağız, dur bakalım nasıl pasaport mühürsüz se içeriye sokmuyorlar, yahut sınır dışı ediyorlar. Biz de öyle içeride varsa sınır dışı edeceğiz, dışarıdan girmeye çalışıyorsa sokmayacağız yok sen buraya giremezsin. Artık sahaya biz sahip olduk. Akıl fikir muhabbet bu sahanın sahibi artık

eskisi gibi orada artık dikenlik kopanlık falan olmaz. Orası mamur bir çiftlik olacak Hakk'ın tevhit bitkileri buradan bitecek.

Muhabbet çiçekleri bitecek sevgi çiçekleri gülleri bitecek onlar ekilecek o bahçe de oturulabilir hale gelecek. Çardak yapılacak huzurlu bir gönül bahçesi olacak ama masiva gölü kurumadan bunların hiç birisi olmaz, yer kalmaz çünkü onlara.

Hakk'tan gayri şeylerle beslenmesi durdurulan Save yani Masiva gölü kurutulmuş olur, böylece salik ağır bir yükten de kurtulur. O gölün içinde neler varsa hiç işe yaramayacak şeyler onun hammallığını yapmış oluyoruz . Neticede o kişinin kendisini de boğuyor. Veled-i kalbini boğduğu gibi kendini de boğuyor. Bu gerçekleşmezse kişide Save gölü zamanla genişledikçe genişler. Çünkü dereler oraya aktığı müddetçe o artar genişler daha çok yer tutar ve o kimseyi boğar gider. Allah (cc) cümlemizi masivadan korusun bilindiği gibi Hakk'tan gayrı ne varsa bunların hepsi "*masiva*" ismini alır, yani gafletin bir başka adıdır. Gaflet de insanın en büyük düşmanıdır. Onu meşgul eder hiç olmayacak şeylerle vaktini geçirmiş olur,

Peygamberimiz bir zaman sahabe-i kiram ile beraber oturuyorlarken demiş ki "*Ya ashabım müflis kimdir bilirmisiniz,*" sahabe-i kiramdan bazıları demişler ki "Ya Rasulullah; ticaret yapan tacir ticaretinde kayıp ettiği parasını kayıp ettiği zaman müflis olur" demişler. Peygamber efendimiz de "Müflis o demek değildir" demiş yani demek istediği şudur; onlar düzeltilebilir, yani dünyada iken iflas etmiş bir kimse ya kefil bulur kredi bulur, böyle telafisi bulunur dünyadaki iflasın. Olur şu veya bu şekilde parasını kayıp eder belki ama bir başkı gayri menkulü vardır onu satar neyse bir yoluna işler girer, ama ahiretteki iflasın bir daha telafisi yoktur.

Şöyle buyuruyor bir kimse çok güzel amel işlemiştir, cennetlik ameli üretmiştir, diyelim ki sıfır ile 100 arası bir not verilmiş olsa %70 not almıştır, ilk bakıldığında imtihanı geçer, ancak ahirette kendisinden alacaklı olan birisi gelir,

hesap ederler %10 u ona gitti arkadan tekrar bir alacaklı daha gelir, %10 u da ona gitti, tekrar başka bir alacaklı gelir, % şu kadarı da ona gitti %70 lik cennet ehli olan sıfıra düştü cehennem ehli oldu. İşte iflas müflis budur diyor. işte biz de dünyada iken bu masiva gölünü kurutmaz isek hayatımız iflas etmiş tüccar gibi gelmiş geçmiş oluruz.

6- Bin senedir yanan Mecusi ateşinin sönmesidir. Nasıl yanıyormuş o ateş daha henüz o dönemlerde doğal gazın ne olduğu bilinmediğinden ama oralarda da çok olduğundan doğal gaz aradaki çatlaklardan yeryüzüne çıkıyor, yanmaya başlıyor. Oranın etrafını da çevirmişler oradaki insanlar o yanan alevi ilah kabul edip o ateşe tapıyorlar. Çok uzun süre devam ettiğinden onu bir güç kuvvet kabul ediyorlar ona tapıyorlar. O ateş perestler dünyanın bazı yerlerinde de hala devam ediyorlar. İşte bizim de hayata başladığımız buluğ çağına erdiğimiz andan itibaren bu nefis ateşimiz yanmaya başlıyor. Eğer bu vaktiyle söndürülmez ise o nefis ateşi bizi de yakıyor, cehenneme gittiğimiz de de bizim ateşimiz oluyor. Yani ateşi biz götürüyoruz.

Hani Behlül'ün bir kikayesi var ya bilirsiniz, Behlül eline bir kürek almış yola çıkmış kapıdan çıkarken abisi Harun Reşit görüyor kürekle Behlül'ü kardeşim Behlül nereye gidiyorsun diye soruyor, "abi biraz ateşe ihtiyacım var da biraz cehennemden bir kürek ateş alacağım" diyor. dönüşte boş döndüğünü gören abisi soruyor ateş almamışsın Behlül dediğinde "*Cehennemde ateş yokmuş her kes ateşini burdan götürüyormuş*" demiş. İnsanın içinde nefis ateşi sürdüğü müddetçe ne söndürmek mümkün ne onun azabından kurtulmak mümkündür. Ama bugün burada o ateşi söndürebilirsek ki buradaki hadise bunun böyle olduğunu gösteriyor. Nur-u Muhammedi doğduğu zaman o ateş söner. İstediği kadar gaz olarak gür çıksın söner çünkü hadise böyledir. Eğer bizde o ateş devam ediyorsa o zaman o Nur-u Muhammedi doğmamış demektir. İkisi bir arada olmaz nur ile nar bir arada olmaz. Nur gelince nara yer kalmaz. Ama nar gelince orada nur nezaketen uzaklaşır. Nar nuru yok edemez, ama nur narın yanında bulunmayacağı için uzaklaşır o bedenin de en büyük kaybı o olur.

Herhangi bir bardağın içinde sıvı varken onun üstü boş zannediyoruz yarım şişe su üstü boş diyoruz halbuki onun üstü de doludur, yarım şişe su var onun üstünde yarım şişe de hava vardır. işte biri geldiği zaman diğeri gider.

Kişinin çocukluğundan o günlere kadar kendinde farkında olmadan oluşan nefs ateşi fasılasız yanmaktadır. Bakın bir yerde alev varsa orası daha henüz yanmamış demektir. Yani nefsaniyeti benliği var demektir. İşte odun, odun olduğu sürece bir işe yaramaz. Tabi çok iş yapılır odundan o manada demiyorum, ama kömür olmaz. Kendinde farkında olmadan oluşan nefs ateşi fasılasız yanmaktadır. Eğer bu ateş söndürülmezse o bedeni ebedi olarak yakar.

Tek çaresi vaktiyle gönlünde Hakikat-ı mıhammediyeyi doğurmaktır. Yani faaliyete geçirmektir, ancak o yolla nefsin ateşi söner. Böylece bu tehlikeden de kurtulunmuş olur.

7- Bir çok kuru derelere su basması: kişinin manevi varlığında bir çok akıcı kanallar vardır. fakat nefs-i emarenin baskısıyla bu kanallar kuru kalmıştır. Ne zaman ki nefs-i emmare ile mücadele başlar alt edilir, işte o zaman o kanallar sulanmaya başlar. Bunlara Muhammedi pınarlar denir. En güzelleri de zemzem ve kevser pınarlarıdır. İşte bunların içinden Hakikat-ı Muhammedi, kişinin gönül deryasına akar ve orayı sonsuz olarak doldurur yine bunun doluşması için o bedende Hakikat-ı Muhammedinin doğması lazımdır. Hakikat-ı Muhammedi doğmadıkça bu pınarlar kuru kalır. Çünkü o pınarları besleyen Hakikat-ı Muhammedidir. Yani kaynağı orasıdır. O gelmezse ne gelecek o olmayınca.

Kuru kanallar ile de insan ruhunu besleyemez. Bu da ebedi kayıptır. Bunun için ne lazımsa yapmalı Hakikat-ı Muhammediyeyi doğumu ile faaliyete geçirip kanalları akıcı hale getirmelidir.

Bu sıfat-ı subutiye denilen yedi hakikatlerimiz var ya bunların hepsi birer kanal hükmündedir. Evvela kanalın en büyüğü hayat kanalıdır, Hayat, İlim, İrade, Kudret , Kelam, Semi, Basar diye bahsedilen bizim duyu organlarımız

hareketimizi ve yaşantımızı sağlayan hem esma-ı İlahiye Sıfat-ı İlahiye olan bu hadiseler bize gelen kanallardır bunlar. Hayat kanalını eğer biz gerçek manada Hakk'ın verdiği bir saha olarak görebilirsek hayatın Hakk'a ait olduğunu idrak edebilirsek hayat kanalımız açılmış olur. aksi halde o kanala sahip çıkan nefsimiz olur ve kendi istikametinde bu bedeni kullanır. O zaman hayatımız nefs-i nuraniye değil, nefs-i emmariye olur. yani istediğimiz kadar suretimiz insan suretinde olsun ama içimiz hakikatimiz suret-i nefsaniye ile doldurulmuş olur. İşte o kanalda hakikat suyu yerine nefsin tuzlu acı suyu olur ve masiva gölünü de doldurur. Doldurmaya da devam eder.

İlim kanalı her birerlerimizin eğitilmiş olsak da yani okullara gitmiş olsak da olmasak da bir ilmi bilgimiz vardır en azından örften gelen aileden gelen işte radyolardan televizyonlardan aldığımız bilgimiz vardır. İşte bu bilgilerimiz nefsani ağırlıklı bilgi ise ve bizi nefsaniyete doğru yönlendiriyor ise o kanal da yine masiva gölünü beslemektedir. Ruhumuza kapalıdır.

İrade: İrade kanalımızı nefsaniyetimiz almışsa biz onun iradesi hükmüne girmişizdir, o kanal da kapalıdır.

Kudret: aynı şekilde Semi, Basar diğerleri ile beraber yedi kanal nefsimizin eline geçmişse masiva gölünü besler ama Nur-u Muhammedi o bedende hayata geçmiş ise bu kanalların hepsi nefsaniyetten temizlenir, kurutulur. Daha sonra da aynı kanallar ilim kanalı hakikat ilmini besler hayat ilmini besler ilim kanalı her esma-i ilahiyede böyle nefsani beslenme yerine ilahi beslenmeye dönüşür kişinin varlığı ve bunların hepsiyle de zenginleşmiş olur. İlim zengini olur. Bunların içerisinde de en mühim olanları tabi bilindiği gibi zemzem ve kevser pınarlarıdır. Zemzem Hacer validemiz vasıtasıyla İsmail (as) fiili ile topuklarını yere vurdu oradan Cebrail (as) o zemzemi çıkarttı. Onun çıkması için demek ki bir İsmaile ihtiyaç vardır. o İsmail dediğimiz de Veled-i Kalp ismini verdiğimiz gönül evladımızdır, O olmazsa zaten o sahaya gidilmez. Ve Hacer olan yine hakikatimizde mevcut olan anne hükmünde nefs-i kül hükmünde olan sahayı da açmamız gerekiyor. yani faaliyete geçirmemiz gerekiyor,

ama bunun için de İbrahim (as) lazımdır. İbrahim (as) ın oluşması için de Adem (as) lazımdır. Yani Adem'i hakikatleri idrak edeceğiz ki ondan sonraki mertebelere yolumuz açılmış olsun. Adem ile bu yolun kapısı açılmaktadır. Hani nasıl tarif ediyorduk, *"hayel ve vehim cennetinden beden toprak arzına hakikat-ı Adem'iyeyi nüzül ettirmek*" indirmek bizim doğumumuz daha oradan başlıyor. Bunlar da onun gelişmesini sağlayan hadiselerdir. Bakara suresinde 127. Ayette وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعٖيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمٖيعُ الْعَلٖيمُ Diyanet Meali: 2.127 - *Hani İbrahim, İsmail ile birlikte evin (Kâbe'nin) temellerini yükseltiyor, "Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin*" diyorlardı.

Diye başlayan ayette bu gönül kabesini İsmail ile birlikte yapılabileceğini açık olarak gösteriyor. İsmail de bizim Veled-i Kalp gönül evladımızdır o olmazsa Kabe de olmaz. En büyük yardımcısı hem kendi oğludur evladıdır gönül evladıdır, hem de kendisinden sonra manevi mirasa sahip olacak kimsedir.

Diğeri ise Kevser pınarıdır, bu Kevser'den başlı başına bahsediliyorken Kevser suresi muhteşem suredir zaten bütün sureler muhteşem, اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ Orası "İnna atayna el kevser" dir oradaki "Lam" tarif kaldırılca "Elif" kaldırılınca "kelkevser" diye geçer. اِنَّٓا Zat'i bir kelam اِنَّٓا muhakkak ki biz, Cenab-ı Hakk diyor, اَعْطَيْنَاكَ sana biz verdik, neyi الْكَوْثَرَ Kevser'i verdik. اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ derken orada "ateyna el kevser" dir ama orada "elif" in kaldırılması lam-ı tarif ile birlikte okunması "kelkevser" diye ifade edilmektedir. "Kevseri verdik" bakın ne müthiş bir

ifadedir. O halde bunun şükranesi olarak فَصَلِّ لِرَبِّكَ rabbın için namaz kıl ve وَانْحَرْ kurban kes. اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

Beter olan onlardır. Bu sure neden geldi; gönül evladı, evlat hakkında geldi bu sure de "kevser ile ne ilgisi vardır?" diye düşünülebilir. Peygamber (sav) hakkında dedi kodu yapmaya başlıyorlar kureyş halkı peygamber efendimizin çocuklarından olan İbrahim ve diğer erkek evlatları yaşamıyor, son evladı da küçük yaşlarda ahirete intikal ettikten sonra Arap örfüne göre bir ailenin erkek çocuğu yoksa ona "beter" oldu diyorlar. Yani "nesli yok artık soyu tükendi" diye efendimiz hakkında bunu söylüyorlar. O'nunla ne uğraşıyorsunuz zaten O'nun soyu sopu yok O öldüğü zaman ne din kalacak ne idaresi kalacak dert etmeyin" diye zevkleniyorlar yani kendilerine göre nefs-i emmareleri coşuyor. Seviniyorlar Efendimizin evlad-ı şerifleri öldü diye.

O'nun üzerine bu sure geliyor. "Ey habibim biz sana kevseri verdik sen tasalanma sen namazını kıl kurbanını kes yani şer'i hükümlerini yerine getir, ebter olan onlardır" diyor. şimdi bakıldığı zaman Kevser ile neslin ne ilgisi var gibi ama nesil hakkında gelen bir sure olduğundan bunun cevabını nesilde aramamız gerekiyor, o halde peygamber efendimizin veled-i kalpleri olan yani manevi evlatları olan ümmeti ve ümmetinin içindeki hepsi aslında ayırmaya gerek yok, bu hakikatleri evvela kendi süresi içerisinde kendi zamanında sahabe-i kirama aktarıldı. Sahabe-i Kiramdan sonra tabiine aktarıldı, tabiinden tebe-i tabiine aktarıldı. Ondan sonra etbeyn-i tabiine yani yeni tabi olanlar, olanlar, sahabe-i kirama tabi olanlara "Tabiin" denildi. Yani bir nesil sonrakilere, biz de onlara tabi olan tabiinlerdeniz. Bakın ne kadar yüksek makamımız vardır. Her birerlerimizin ruhani babası peygamberimiz "Eb-ul ervah" ruhların babası olması dolayısıyla bizim ceddimizdir. Bakın ne kadar yüksek bir asalete sahip kimseleriz. Alemlerin rabbının habibinin çocuklarıyız, torunlarıyız. Hiçbir şey olmasa sadece bu yeter. Yeter ki biz ona layık olalım. Masiva dereleri ile

kurutmayalım masiva gölü ile doldurmayalım içimizi de onun karşısına çıktığımız zaman yüzümüz kara olmasın.

Peygambere layık ümmet olalım, bizim yaptığımız her eksiklik peygamberimize suç isnadı olur. hatta Allah'a bile suç isnadı olur. Hani melekler Adem (as) halk edildiği zaman Cenab-ı Hakk'a bir şeyler söylediler, Bakara suresi ayet 30 قَالُوا اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا *Ya rabbi yer yüzünde kan dökecek bozgunculuk yapacak birini mi halk edeceksin*" işte burada ümmetten herhangi birisi bozgunculuk yapar kan döker hırsızlık yapar eksi bir şey yaparsa, melekleri haklı çıkartır. Melekler diyebilir "ya rabbi biz demiştik işte kan döktüler şunu yaptılar bunu yaptılar, işte kim ki salih bir Müslüman olarak ehl-i hal şeriat-ı Muhammediye uygun batınında da Hakikat-ı Muhammediyeye uygun hal yaşarsa Cenab-ı Hakk meleklere onu gösterir bak bakalım sen kan dökecek diyordun öyle mi oldu? Diye bu şekilde yapan yüz akı olur. Hem peygamberimizin hem de Allah'ımızın yüz akı olur o kullar.

İşte böylece ümmet kanallar olarak gönülden gönüle akan "Kevser" kanallarıdır. İşte böylece "Biz sana Kevser'i verdik" demek suretiyle ayrıca Kevser'in bir nehir olarak bir de havuz olacağı belirtiliyor, Kevser havuzu mahşerde kurulacak Hz Ali efendimiz onun baş sakisi görevlisi olacak kim oradan bir kap içerse o mahşerin susuzluğu sıkıntısını bir daha çekmeyecek. İçemeyenlerin işi çok zor olacak, ama orası da Hz Rasulullah'ın evlatlarına açıktır, yani ümmetine, O'na tabi olan iman edenlere açık olacak, orada liva-il hamd sancağı olacak yine o havuzun başında peygamberimizin sancağı altında da gölgelenmiş olacak ehl-i ümmet, ehl-i iman. Orası çok korkunç bir haldir, Allah inşeallah her birerlerimize o günlere dayanacak gücü kudreti versin de ne eksikliklerimiz tarafından peygamberimizi mahcup edelim ayrıca O'nu yüceltelim yaptığımız iyi amellerle Hakk'ın huzuruna çıktığı zaman "Ya Muhammed göster bakalım şu hem bana inanan hem sana inanan ibadet ehli güzel ümmetlerin ne kadardır?

Günahkarların ne kadardır, dediği zaman bir avuç ehl-i sevap ama bir çok ehl-i günah çıkarsa peygamberimizin yüzü çok iyi olmaz. Hakk'ın huzurunda mahcup etmiş oluruz O'nu, bunlar şaka işler değildir. işte böylece kevser nehiri gönüllerden gönüllere akarak kıyamete doğru seyirini sürdürüyor. Bugün kevser nehiri bizlere emanet, bizlerin gönüllerinde bizden sonraki nesillere de biz aktaracağız onu ki, kıyamete kadar o akış devam etsin ve o ne kadar çok kişinin gönlünden akarsa peygamberimizin nesli o kadar çok olmuş olur o zaman "*siz ebtersiniz hadi bakalım sizin çocuklarınız var mı*" diye ahirette peygamberimiz onlara böyle parmak sallar. Yani bakın görün bakalım bize ebter diyordunuz bak bakalım bizim ordularımız evlatlarımız ne kadar çok hani seninkiler nerede kaç tane var, dediği zaman biz de onu yüz akına çıkarmış oluruz.

Cenab-ı Hakk akıl fikir kolaylıklar versin inşeallah hepimize.

MUSA (a.s) RUYET TALEBİNE KARŞI "LENTERANİ" CD-7-

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Bugün 05/05/2017 Cuma günü öğleden sonra İzmir'de kardeşlerimizle sohbet yarenlik yapıyoruz kardeşlerimizden birisinin bir istişaresi var ayet-i kerimelerden üzerinde durduğu bir husus var, kendisi onu bize söyleyecek inşeallah biz de cevaplamaya çalışacağız.

Hocam; Araf suresi 143. Ayetinde Musa (as) ın Tevrat levhalarını almak için Tur Dağına gittiğinde Allah'ın O'na bir hitabı oluyor, Musa (as) da diyor ki "Sesini o kadar yakından hissediyorum ki Allah'ım bana kendini göster " diyor Allah(cc) nun ona hitabı "*Len terani*" yani sen beni göremezsin, ben şu dağa tecelli ettiğim zaman dağı

görürsen o zaman beni de görürsün dağa Allah (cc) Zat'ıyla yoğun bir şekilde tecelli ettiği zaman dağ paramparça oluyor, Musa (as) bayılıp düşüyor.

Buradan Bakara suresinin 144. Ayetinde peygamber efendimiz bugünkü kıbleteyn mescidinde bir vakit namazı kıldırırken 144. Ayet nazil oluyor, "Her nerede olursanız olun veçhinizi Mescid-i Haram'a döndürün diye ayet nazil oluyor, ve o andan itibaren Allah(cc) nun yoğun tecellisi 24 saat kesintisiz Kabe'ye oluyor.

Sorumuz buradan başlıyor, Tur Dağına Allah Zat'ıyla anlık tecelli ettiği zaman dağ paramparça olurken 1500 yıldan beri kesintisiz Allah'ın Zat'ının yoğun tecellisi Kabe'ye olduğu halde Kabe'ye hiçbir şey olmuyor, bunun sebebini açıklar mısınız.

Cevap: şimdi evvela işe baştan başlayalım o bahsedilen hususu evvela Kur'an-ı Kerim'den meal de olsa görelim ki zaman daha iyi bu sahayı anlamış oluruz hem de bilgi tazelenmesi olur, Dediğiniz gibi Araf suresi 142 den başlıyor 143 de devam ediyor, وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

Cenab-ı Hakk Musa (as) a Tevrat-ı Şerif'i vermek için Tur Dağı'na gelmesini söylüyor, Musa (as) tur Dağ'ına giderken kendilerine şahit olsunlar diye ki orada Tur Dağ'ında Tevrat-ı Şerif'i kendi eli ile yazdı da kavimine getirdi demesinler diye bilindiği gibi onlar 12 sülale idi Beni İsrail Yakuboğulları, bunların içinden altışar tane müşahit ayırıyorlar yani o sıbtın/sülale ileri gelenlerinden bunların sayısı 72 kişi oluyor. Bu 72 kişinin ikisi kavimin başında görevli kalıyor birisi Harun (as) biri de Yuşa (as) lar 70 kişi ile birlikte Musa (as) tur dağının eteklerine geliyorlar.

Orada diyorlar ki "Ya Musa sen bize Allah'ı açık olarak göstermezsek biz sana inanmayız ve seninle de yukarı çıkmayız." Bunların bu talepleri üzerine Cenab-ı Hakk onların üzerlerine bir rüzgar bulut gönderiyor, çok sıkıntılı bir hale geliyorlar ve orada adeta hepsinin canları alınmış gibi ölü hükmünde orada kalıyorlar. Musa (as) bu hali gördüğü zaman "Ya rabbi bunların canlarını tekrar iade et eğer bunlar burada ölürler kalırlarsa kavimim beni suçlar bak işte Allah'tan bir şey alamadı bunlar da şahit olmasın diye öldürdü derler beni sorumlu tutarlar ve beni de öldürürler " diye yalvardı Cenab-ı Hakk da onların canlarını tekrar iade ediyor.

Ancak burada şöyle bir durum söz konusudur, eğer mutlak manada her yönüyle canları alınmış olsaydı onların dirilmeleri mümkün değildir. Yani çok az bir % ile hayatta kalmışlarsa Cenab-ı Hakk onlara hayatlarını iade etmiştir ve onlar oradan canlı olarak geri döndüler. Yani Tur Dağ'ına çıkmadılar. Musa (as) Tur Dağ'ına çıkmadan evvel bu hadise belirtiliyor. وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً Biz Musa ile 30 gece, gün olarak sözleştik, ancak bu 30 gün yetmedi sonra ayette belirtildiği gibi 10 gün daha ilave edilerek 40 güne çıkartıldı. Musa (as) ın tur Dağ'ındaki süresi. Bunun 30 günü geceleri ibadet gündüzleri oruç ile geçti, ama henüz ilahi bilgi ve hakikatleri mükellefiyeti yüklenecek durum kendisinde hasıl olmadığından on gün daha uzatıldı Tevrat'ı son on gün içerisinde aldı. Her gün bir levha, her gün bir levha zaten O'na verilen de dokuz levha idi bu dokuz levhanın yedisi mermerden yani taştan ikisi de latif nurdan olduğunu söylemekte bunun yedisini açıklayabildi ikisini nurdan olanları açıklayamadı çünkü kavimi daha henüz latif mevzuları alacak durumda değildi. O iki levhayı sonra Gelen İsa (as) açıkladı kavimine öyle olduğu halde İsa (as) ı çarmıha gerdiler.

Böylece bu yakınlık üzerine Musa (as) وَلَمَّا جَاءَ

مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ Vaktaki Musa (as) geldi

Cenab-ı Hakk O'nunla kelam etti bunun üzerine قَالَ رَبِّ اَرِنِى

bana kendini göster dedi yani mademki bu kadar yakınımdasın sesini duyuyorum bana kendini de göster

dedi. اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ Bunun üzerine Cenab-ı Hakk dedi ki

لَنْ تَرِينِى sen beni göremezsin, çünkü o zaman Musa'nun Musa'lığı üzerinde olduğu için ve kişinin kendi varlığında da kendi varlığı devam ettiği sürece en büyük perdesi de kendisi olduğundan Allah'ı görmesi mümkün değildir. Yani daha henüz Museviyet mertebesinde Allah'ı müşahede etmek mümkün değildir. Tabi Allah'ı bu göz ile bakıp sınırlı bir şekil gibi bir ağaç bir yer gibi herhangi bir surette görülecek gibi bir Allah yoktur bu alemde. Çünkü bütün suretler O'nun suretidir, Her varlıkta veçhi olan Allah'ı hangi suret ile kıyıtlayacaksın. Ancak teşbihi manada eşyaya bakarak Cenab-ı Hakk'ın varlığını idrak etmek mümkündür. Kur'an-ı Kerim içerisinde gelen Ayet-i Kerimeler ile bu saha açılmaktadır.

Daha evvelki mertebelerde, peygamberlerede bu saha açılmış değildir. İsa (as) da İlahi Zat'i tecelli oldu ancak o da fenafillah mertebesinde olduğundan onu aktaracak ehliyete sahip değildir. kendi bünyesinde ancak bir İnsan varlığında Allah'ın Zat'i zuhurunun olacağını ilk idrak eden İsa (as) ve yaşayan ama O da kendinde bu hali yaşayarak öyle hayatı, peygamberlik devresi de kısa sürdü.

Adem (as) dan beri insanlığın üzerinde durduğu konu ve istedikleri rüyet hep Allah'ı görmek idi, ancak bunun evreleri devreleri süreleri olduğu için Musa (as) devrinde Allah'ı görme isteği daha artmış oldu. İşte kaviminin de aynı

şekilde istemesi “*Sen bize Allah’ı cehren/açık, göstermezsen sana inanmayız*” demeleri kaviminin de o yola doğru gittiği Musa (as) ın da müşahedeli olarak Allah’ın sözünü duymasıyla madem ki bu kadar yakındasın kendini de bana göster göreyim diye isteği oldu. Bunun üzerine لَنْ تَرَانِي “*sen beni göremezsin*” hükmü üzerine “ وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ ancak sen şu dağa bak” فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي eğer o dağın kendi yerinde durduğunu görürsen sen de beni görürsün فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ Vakta ki rabbı dağa tecelli etti, جَعَلَهُ دَكًّا onu paramparça kıldı. دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا Musa da yere düştü bayıldı, فَلَمَّا أَفَاقَ uyandı قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ ben seni tenzih ederim sen yücelerdesin إِلَيْكَ Ancak bunun üzerine وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ben mü’minlerin evveli oldum. Demek suretiyle burada bir başka mü’minliği ifade etmiş oluyor. Çünkü Musa (as) dan evvel o günkü sırat-ı mustakıym üzere olan bütün insanlar da mü’mindi Adem (as) dan başlayarak Musa (as) a gelen kimseler de mü’mindi. Ancak burada وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ beni mü’minlerin evveli olarak yaz demesi bu mertebenin evveli olarak yaz demesidir. Çünkü daha evvel diğer insanların başından böyle bir tecrübe geçmiş değildi yani Musa (as) ın şiddetle Cenab-ı hakkı müşahede etmek istemesi gibi bir hal diğer o günlerin büyükleri içinden böyle bir istek olmadı onun için bu sahanın öncüsünü ben olarak yaz demesi de bu yüzdendir. Ayet-i Kerime böylece devam ediyor, şimdi hadise burada bir defa tecellisi ile oradaki dağ yine içinde

bulundukları Tur dağının bir başka tepesi olması gerek yani kendilerinden biraz ötede görülebilen bir yerde bir tepe olması gereklidir.

Her ne kadar fiziki bir çoğrafi yer anlatılıyor ise de bu tepe aslında bizim de varlık tepemizdir. Kendi varlık dağımızdır. Yani "ben" beşeri manada benlik tepesidir. İşte rabbı görebilmek için benlik tepesinin yıkılması lazımdır. Ama daha henüz orada gerçek manada bu bireysel idrak olmadığından Musa (as) ın üzerinde bu hadise fiziki olarak geçen bir hadise olarak görülüyor. Ondan daha sonra gelen İseviyet ve Muhammediyet mertebesi hakikatinde olanlar İseviyetin sözünde olanlar değil İseviyet makamında gerçek olanlar ve Muhammedi olanlara bu tarif anlatılıyor. Musa (as) ın kendi devrinde yaşayanlar bundan istifade edemiyorlar. Şöyle diyelim bizim şansımız çok yüksek bütün geçen peygamberan hazaratının evrelerini devrelerini biz Kur'an-ı Kerim'in anlatması ile biliyoruz.

Bir talebe düşünelim ilk okul beşinci sınıfa gidiyor, içinde iken bulunduğu o hali çok takdir edemez. Ama ortaokula liseye geçtiği zaman o hali çok daha iyi bilir, çok daha iyi anlatır. O çocuk her ne kadar beşinci sınıfta ise de ama onun üzerinde de dersler olduğundan onun üzerindeki derslerden oraya bakıldığı zaman orayı analiz etmek araştırmak çok daha yerli yerinde olur çok daha güzel olur. Çocuğun kendi içinde bulunduğu yaşantısını idrak etmesiyle daha yukarılarda olan birilerinin orayı idrak etmesi arasında çok fark vardır. işte bizim halimiz budur. Bütün o devreler aşılmış geçilmiş olduğundan ve en geniş manada sahaya bakmamızdan onların kendi bünyelerinde yaşadığı bu halleri bizler onlardan daha iyi anlamamız gerekir. Çünkü daha geniş açıdan bakmaktayız.

Buarada bize lazım olan tarihi bir hadiseden ziyade kendimize dönük bireysel ama ilahi nefsimizde oluşacak bir hadiseyi idrak etmemiz bize çok şey kazandıracaktır. Bu hadiseyi idrak etmeden yani Museviyet mertebesinin hakikatindeki bu yok olmayı bu mü'minlik anlayışını ve seyr-i sulukumuzda ilk karşımıza çıkan o süreye geldiğimiz zaman bu hadiseyi anlamadan iseviyet ve Muhammediyet

hakikatlerine geçmemiz zor olur. Kur'an-ı Kerim'de nasıl insan seyiri Adem (as) dan başlayarak peygamber hazaratı seyiri ile bildirilmiş ise seyr-i suluk yolunda da aynen bu seyirin takip edilmesi lazım gelmektedir ki sağlıklı bir gidiş olsun. "Efendim ben Muhammed ümmetiyim " tabi ki elhamdülillah hepimiz oyuz, ama bizden evvel geçmiş ümmetlerin hayat hikayelerinden hisse almazsak onları yaşayamazsak biz biraz lafzi Muhammedi oluruz.

Yani kelami Muhammedi oluruz Tabi ki Peygamber efendimizin ümmetiyiz mutlak olarak bunda hiç şüphe yoktur, ama irfani bakımından hakikatimiz itibariyle insanlık Adem hakikatiyle ve süreciyle başlamış olduğundan bizim de ilk yapmamız gereken şey zaman, zaman da sohbetlerde bahsedildiği gibi evvela hayal ve vehim cennetinden Adem-i mananın beden arzına ayak basması indirilmesi gerekmektedir ki, ona veled-i kalp ismi verilmekte işte bizim de gerçek halimiz orası veled-i kalbimiz yani kalp evladı. Diğer bir ifade ile gönül evladı, onu oluşturduğumuz zaman bizim kemalatımız onun üzerinde ortaya çıkacak ve orada sürdürecektir. İşte bu şekilde buraya geldiğimiz zaman ki Museviyet mertebesi bilindiği gibi tenzih mertebesidir. Yani daha henüz teşbihe indirilmemiş bu iniş manasına değildir, anlayış idrak manasınadır, çünkü tenzih mertebesinde Allah ötelerdedir, Allah her şeyden ganidir, yücedir, Allah noksan sıfatlardan tenzih edilir, doğrudur yerli yerincedir, ama kul ortada vardır, kul vardır, O'nu tenzih eder.

Ancak burada tenzihte yapılacak ilk şey kulun evvela kendini noksan anlamaktan tenzih etmesi lazımdır yani Allah'ı eksik ve noksan anlamaktan biz kendimizi tenzih etmemiz lazımdır. Yani Allah'ı noksan anlamaktan kurtulmamız lazımdır. "efendim Allah zaman ve mekan ötesindedir, Allah'ın bu alemde ne işi vardır, Allah ganidir Allah tahtında oturmaktadır, gibi sözlerle O'nu yüceltmeye çalışıyor zannettiğimizde ki kendi mertebesinde doğrudur, ama hakikatte O'nu sınırlamaktayız, onu yapmaz bunu yapmaz oraya değmez buraya dokunmaz dediğimiz zaman biz O'na hüküm biçmekteyiz. Haşa böyle bir şey de söz konusu olmaz. O halde İseviyet hakikatı ile teşbih ilmini de

bilmemiz gerekmektedir çünkü peygamber efendimiz bizlere cenab-ı Hakk'ın varlığını da kendi kakikatinde de teşbih ilmi ile bildirmiş.

Mesela diyor ki ben rabbımı bir nur şeklinde gördüm, bu teşbih Hakk'ı sınırlamadır, ama mutlak manada sınırlama değildir. suret ve şekilde daha kolay anlaşılır bir hale gelmesini sağlamak için bunlar da geçerli misaller vermektir. Burada bize düşen tarihi seyirde Musa (as) ın Zat'ında olmuş bir hadise bizlerde ise gidip her birerlerimiz Tur dağına gidip orada o dağı bulup oraya bir bomba atıp da orayı parçalayacak halimiz yok bu bir yaşantı bir sistem hali ama o gün fiziki ile tahakkuk etmiş bir hadisedir. O halde yapılacak şey kur'an-ı Kerim'de geçen ve yemin ile de belirtilen ﴿١﴾ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿٢﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٣﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ işte bize bu Musa (as) a tenzihi manada almış olduğu ilahi hakikatlele birlikte dağın parçalanması şekliyle belirtilen hadise bizde ise طُورِ سِينِينَ sine turu olarak yani gönül turu olarak gönül aleminin yaşantısı olarak ve emin beldeye döndürülmüş olarak ki orada artık Allah'ın celal tecellisi dağın parçalanması gibi bir şey de söz konusu olmamaktadır. Yani Muhammediyet mertebesinde bu iki görüşlü anlayış ortadan kalktığından "*Men reani fakat real Ha*kk" o kadar müthiş bir hadiseye dönüştüğünden "*Bana bakan Hakk'ı görür*" diye teşbihan yukarıdaki Allah'a efendimiz (as) varlığında aleme de indirilmiş yaygın hale gelmiş yahut müşahede edilmiş olduğunu düşündüğümüzde o dağın tecellisi Museviyet mertebesi olarak kalmakta çünkü orada لَنْ تَرَانِي "*Len terani*" sen beni göremezsin ama Muhammediyet mertebesinde "*Men reani*" bakın birinde لَنْ تَرَانِي birinde "men reani" kim ki bana bakarsa Hakk'ı

görmüş olur. demek suretiyle bu işin kemalatını bize bildirmektedir.

Şimdi dönüş ayetine geldiğimiz zaman bilindiği gibi İslamiyet geldikten sonra namaz, belirli bir süre sonra da aşağı yukarı 10 sene gibi sonra da miraç gecesinde namaz farz olduğu zaman daha evvelce ismi Beytullah, Beyt-ül Atik gibi isimler ile anılıyorken peygamberimizin gençliğinde tamir edildiğinde ve hicr bölümü ayrılıp dört köşeli olduğunda ancak daha henüz içerisinde putlar olduğundan puthane hükmünde tavaf edilen bir yer idi. Bu yüzden orada İlahi tecelli yoktu. ancak batınında öndeki iki köşede yani şu andaki Hacer-i esved köşesi ve rükn-ü yemani köşelerinde Ademiyet ve İbrahimiyet makamları vardı. Ama onlar da batında idi. Çünkü zahirinde putlar vardı. Puthane idi. Her ne kadar onlara da secde ediyor idiyseler de insanlar etrafında tavaf ediyor idiyseler de geçerli bir tavaf değil beşeri bir tavaf anlayışı idi ve ticari bir merkez olarak kullanılıyordu. Bu yüzden namaz farz olduğunda namazın da secdesi olduğundan secdenin de bir istikameti olması lazım geldiğinden yani kıblesi olması lazım geldiğinden bu kıble mescid-i Aksa'ya verildi. Yani Musa (as) ın daha sonra İsa (as) ın yaşadığı o mahallere verildi, çünkü yoğun esma ve sıfat tecellileri oraya olmakta idi. İsmi onun için Kudüs'tür.

Mukaddes yerdir o günler için bu gün artık kaldırılmıştır, bu yüzden ama peygamberimiz Mekke'de iken hep gönlü Kabe'ye doğru secde etmek namaz kılmaktı, Kabe'yi önüne alıp o istikametinde duruyordu, yani iki kıbleyi de birlikte kullanıyordu. Ama birisi geçerli diğeri değildi. Ama peygamberimizin gönlinde Kabe vardı. Ancak tecelli gereği orası kıblegah değildi. Ne zaman ki Medine'ye hicret edildi, artık bu durum yani hem kabe hem kudüs yönü aynı çizgide değildi, mecburen Kudüs'e dönüyordu. Kabe ayrı tarafta kaldığı için. Kudüse kıble edilmesinin sebebi Museviyet ve İseviyet mertebesinin orada olmasından dolayıdır. Yani esma ve sıfat mertebesinin merkezinin Kudüs olmasıdır.

İşte o yüzden de peygamber efendimiz İsra suresi birinci ayetinde de belirtildiği gibi سُبْحَانَ الَّذِى اَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً

مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

مِنْ اٰيَاتِنَا اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

"*...Etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksaya götüren Allah'ın şanı yücedir...*" bu miraç hadisesi Necm suresi baştan 18 ayette anlatılmaktadır.İsra suresi birinci ayeti ile beraber 19 ayet olmakta o da İnsan-ı Kamili belirtmektedir. Böylece oraya doğru secde edilmeye başladı, sebebi de esma ve sıfat tecellisinin yoğun olarak Kudüs'te olduğudur. Daha henüz yeryüzünde yoğun Zat'i tecelli mahali yoktu.

İşte tamir esnasında Kabe-i Muazzama'nın dört köşe yapılmasının aslı buraya dayanıyor. Yani kudüsteki o iki mertebenin de (sıfat esma) Zat-i tecellisi içinde bütün mertebelerin birleştirilerek bir merkeze alınması idi. Alınması için Kabe-i Muazzama'nın yan kısmı hicr tarafı boşta bırakıldı ve köşe yapıldı oraları. Esas sebebi budur, yoksa Kureyş'in o günkü zengiliği içerisinde yirmi tane elli tane Kabe gibi bina yapma gücüne sahipti. İbrahim (as) oğlu ile birlikte o günün yokluğu içerisinde eski beyt-ül atik uzun haliyle 15 m uzunluğundaki haliyle yapabilmişse o tarihten 2500 sene evvel o kadar sene içerisinde Kureyş'in en zengin hali ticaret merkezinin olduğu bir yer onu eski oval şekliyle yapmamaları mümkün değildir.

Ama Cenab-ı Hakk onların beyinlerine öyle bir sistem verdi ki bizim malzememiz yetmez burasını biz kısaltalım küçültelim dediler, hatta bir duvarını başka bir kavim bir duvarını başka bir kabile yaptılar zahiren mesnedi budur. Yani paramız yetmedi kısalttık dediler. Halbuki işin hakikati o değildir. İşin hakikati Kabe-i muazzamada köşeleri ile makam oluşturmaktır. Çünkü yuvarlak yerde makam olmaz. Makamın mutlaka belirli bir istinad yeri olacaktır. Tarif edildiği zaman şu köşe bu köşe diye. İşte bu şekilde

Kabe-i Muazzama tamir edildiği zaman ediliyorken bildiğiniz gibi Peygamber efendimiz hakem oluyor hacer-ül Esved i kendisi yerine koymuş oluyor, daha o tarihte Mekke'nin Müslümanlar tarafından feth edileceğinin onlar hep öncüleridir, bilgileridir.

Peygamber efendimiz Medine-i Münevvere'ye hicret ettiği zaman ayet-i Kerime'de de belirtildiği gibi Bakara 144 قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَيهَا biz senin yüzünü gök yüzüne döndürdüğünü biliyoruz dua ettiğini biliyoruz biz seni razı olacağın kıblene döndüreceğiz. Vakti geldiğinde Cenab-ı Hakk peygamber efendimize bu şekilde vaatte bulunuyor, bilindiği gibi Beni selime kabilesinin bulunduğu yerdeki mescide gittikleri zaman pazartesi günü ikindi veya öğle namazında iken فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ "*yüzünü mescid-i Haram'a döndür*." Bu ayet-i Kerime ile dünya tarihi çok büyük bir değişime inkılaba uğradı. bilhassa islami tarih olarak yani Kudüs-ü Şeriften kutsiyetten Uluhiyete kıble döndürüldü. O zaman bu ayet-i kerime ile Kabe'nin mutlak manada Mekke'nin feth edileceği açık bir şekilde belli oldu. Bu onun öncü. Daha evvel Hacer-ül Esved'in o köşeye yerleştirilmesi arkadan bu ayeti Kerimenin de tasdiki ile yönün oraya döndürülmesi daha bu ayet geldiği zaman Mekke zaten feth edilmiş idi. Manen feth edilmiş idi, bunun maddi fethi, suri fethi de kısa bir süre sonra gerçekleşti. İçerisinde ne kadar putlar varsa hepsi çıkartılmış oldu.

Şimdi gelelim sorunuza yaklaştık Cenab-ı Hakk'ın Kabe'ye Zat'ıyla tecelli etmesi fiziki manada bir tecelli değildir. Ama Musa (as) görmek istediğinde Allah'ın Tur dağına tecelli etmesi fiziki bir tecellidir. Arada bu fark vardır. yoksa ikisi de aynı şekilde bir tecelli olsaydı bu gün Kabe diye bir şey ortada kalmazdı. İlmi manada ilahi manada

Zat'i tecelli eğer fiziki manada Musa (as) ın isteği üzerine o dağa olan tecelli gibi tecelli edip kabe-i Muazzama parçalanarak ortadan kalksaydı bizim yönelecek bir yerimiz kalmazdı. Ayrıca Hakikat-ı Muhammedi üzere olan Muhammed mertebesi itibariyle kullarına gerçek manada abd larına Cenab-ı Hakk Zat'i tecellisini yaptığında kendileri de kalmazdı. O halde bunu idrak edecek varlık da ortada olmazdı.

İşte seyr-i sulukta olan bir kimse Museviyet mertebesine geldiği zaman ilmi manada kendi beden ve nefs dağının ortadan kalkması gerekiyor bu da fiziki olarak değil ilmi olarak şuhudi olarak yaşanacak bir hadise olduğu bize belirtiliyor. Aradaki fark budur, dağa olan tecellisi fiziki bir tecelli idi diyelim ki bombalar patlıyor lazer tecellisi gibi düştüğü yeri paramparça ediyor, o anda da cenab-ı Hakk'ın melekleri tarafından oraya fiziki bir tecelli oluyor. Ama Kabe-i Muazzama'ya ilahi ve ilmi bir tecelli oldu. Ayrıca ikisi de ilahi bir tecelli olmakla birlikte ikisinin arasında da fark vardır. Museviyet mertebesi itibariyle tenzihi ilahi ve fiziki bir tecelli oldu. Tur dağında. Ama Kabe-i Muazzama'ya Zat'i ilahi ve ilmi bir tecelli olmakta ve devam etmekte, ancak bunu herkes anlayamamaktadır.

Tabi ki oraya giden herkeste olağan üstü bir hadise olmaktadır, neden çünkü orada muhabbet-i ilahiye de yoğun olarak var, Muhabbet-i rasulullah da var, bu muhabbetlerin olması dolayısıyla kişilerde hiçbir yerde rastlamadıkları olağan üstü muhabbet güzellikler hoşnutlar ortaya çıkmaktadır. Hacdan ve umreden gelen kardeşimize soruyoruz nasıldı? Çok güzeldi, çok güzeldi, iyi de nasıl güzeldi? Çok güzeldi. Bu neden, ilmi manada O'nu idrak edemediklerinden ama her halukarda bir yücelik bir huzur bir muhabbet olduğundan oradaki Zat'ı tecelliyi her mertebesi itibariyle olan Zat'i tecellisi var orada ayrıca. Musa (as)a olan tecelli sadece tek yönde fiziki tecellidir. Ama Kabe-i Muazzama'ya giden ger türlü her mertebede olan mü'minler olduğundan her mertebede olan mü'min kendi mertebesinden o tecelliyi oradan almaktadır. İlmi

manada tecelliyi alanlar ve bunun hakikatini idrak edenler zaten onları kayıtlara alıp ifade edebiliyorlar.

Mesela bir kimse şeriat mertebesinde gidipte oraları gerek hac gerek umre itibariyle dolaşmışsa idraki kadar oradan tecelli alır ama alır herkes bir şeyler alır mertebesine göre hiç kimse mahrum kalmaz oraya gidince. Tarikat mertebesinde olan bir kimse oradaki aldığı Zat'i tecelliden ancak duyguları itibariyle duyguların daha çoğalması itibariyle alır. Ama Hakikat mertebesinde olan bir kimse oraya gittiğinde yaptığı bütün faaliyetlerini yani tavaflarını saylarını diğer görevlerini o mertebeden yapar. Marifet mertebesinden gidenin hali ise bambaşka üst tecellileri olur onları yaşayan bilir. İşte sureta baktığımızda hepsi aynı hareketleri yapmaktadırlar hepsi aynı şaftı yapmaktalar hepsi aynı say yapmaktalar, dışarıdan bakıldığı zaman hiçbir farkı yoktur. Ama bunların iç bünyelerindeki yaşantıları birbirlerinden çok farklıdır.

Mesela şeriat mertebesinde bir tavaf yapan kimse sayısal olarak yedi defa döndüğü zaman tavafını yapmıştır namazını da kılarsa tamam olmuştur. Tarikat mertebesinde tavaf say yapan bir kimse duyguları biraz daha artmıştır, daha çok göz yaşı döker, daha çok heyacanlanır, ama Hakikat mertebesinde dönen bir kimsenin yedi defa dönmesi her döndüğünde bir nefis mertebesi itibariyle döner ve helezonik olarak döner. Yükselerek döner. Ayakları zemindedir ama idraken yükselerek döner. Daha ileride marifet mertebesinde olan kimse ise sıfat-ı subutiye hakikatleri ile Hayat, İlim, İrade, Kudret Kelam, Sem' , Basar olarak her bir dönüşte tabi şeriat, tarikat hakikat ve bir de üzerine Marifet mertebesi itibariyle kendi hayatının Hakk'ın hayatı olduğu, kendinde bunu yaşadığı, ilminin hakkın ilmi olduğu ne varsa işte sıfat-ı subutiyelerin hakk'a ait olduğunu kendine ait bir şeyin olmadığını idrak ederek döner.

Bu şekilde onlara da tecelliler olur, herkese tecelliler olur, zaten orası tecelligah mertebesi orası lütuf mertebesi, verilme mertebesi, ihsan mertebesi, ama bu ihsanı alacak kişi hangi sahadan penceresini açmışsa o sahadan içerisine lütuf gelir. Yani tarikat mertebesinden açmışsa tarikattan,

şeriat mertebesinden açmışsa şeriattan, hakikat makamından açmışsa o gelir marifetten açmışsa marifet gelir. Hepsi birden gelir, ilmi bir zuhur olduğundan fiziki manada orada sarsılma gibi dalgalanma parçalanma gibi bir şeyler olmaz. İşte aradaki fark zannediyorum ki budur.

Musa (as) a olan fiziki tecellide fiziki dağ parçalandı Kabe-i Muazzama'da ise Kabe zaten Zat'ın kendi hakikatini de ifade ettiğine göre bir bakımda zat'ın kendinden kendine yani manadan, batından zahire manadan zuhura olan tecellisidir. Kendinden kendine olmakta oraya gidenler de bu tecelliden nasibini almaktadır. Şimdi orada Kabe-i Muazzama'da iki makam var, birisi Kabe-i Muazzama'nın kendisi, birisi de Makam-ı İbrahim. İşte bu iki ezeli sevgili birbirleri ile 24 saat hep selamlaşmaktalar. O güneşin altında hiç şikayet etmeden bakın biz biraz güneşte tavaf ettiğimiz zaman kaçacak yer arıyoruz. Hava serinlesin de gece olsun da sabah erken olsun da tavaf edelim diye baktığımızda ama o iki mübarek mana ezeli sevgili birisi aşkından muhabbetinden sararmış solmuş, diğeri de Amaiyet hakikati ile siyah "Sevad-ı Azam" mutlak büyük karanlık diye orada salınıp durmaktalar, kendilerini o makamların hakikatlerini o zuhurlarda o suretlerde Mü'min olan Ademoğlu da onları tavaf etmekte dönmekteler.

İşte فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ayeti zannediyorum Kur'an-ı Kerim de dört yerde geçiyor, hepsi de bir makam itibariyle nereden çıkarsanız çıkın evinizden iş yerinizden bir kısmı tekli bir kısmı da çoğuldur, "Vechini Mescid-i Haram'a döndür" tekil olarak Efendimiz (sav) e hitap ediyor. ama Efendimizin varlığında hepimize hitap ediyor. bir de "nereden çıkarsanız çıkınız yüzünüzü Mescid-i Haram tarafına döndürünüz" diye çoğul olarak da bildiriyor.

İşte biraz gezmekte de fayda var gerçekten imkan olduğunda seyahat etmekte fayda vardır, uzun süredir düşünüyordum yapamıyordum geçtiğimiz aylarda öyle bir zuhurat oldu acaba gidebilirmiyiz diye arkadaşlarla konuştuk ve gittik oralarını fiziken de görmek güzel bir şey, şimdi şu

anda ayet-i kerime geldikten sonra 1400 küsur sene diyelim, evvel Mescid-i Aksanın yani Kudüs-ü şerifin olduğu yer Esma ve Sıfat tecellileri bu ayet-i Kerime ile alındı Kabe-i Muazzama'ya verildi, o zaman bütün meratib-i İlahiye artık oraya akmaya başladı. Bugün orayı ziyaret eski içinde yaşamış bir evliyanın bir arifin büyük insanın kabrini ziyaret etmek gibidir Kudüs şehri. Orada artık ilahi manada tecelli yoktur. Sadece hatıralar vardır. Orada tesbit edildiğine göre Kabz ve Bast birlikte yaşanıyor. Yani sıkıntı ve genişleme rahatlık birlikte yaşanıyor. İslami sahalara gidildiği zaman Bast, açık olarak görülüyor, ama Musevi ve Hıristiyan ziyaret yerlerine gidildiği zaman hem bina olarak kasvetli karanlık hem de mekan mahal olarak kabz sıkıntı veriyor ama islami manada gidilen yerlerde çok açık Bast var o tecelli vekaleten orada devam ediyor.

Asaleten Kabe-i Muazzama'da vekaleten Kudüs'ü Şerif'te islami Zat'i tecelli devam ediyor. Orada Mescid-i Aksa diye belirtilen aslında orada bir bina var, orada Mescid-i Aksa diye bir cami yok, Aksa cami Cuma mescidi Selam mescidi, Kıble mescidi diye isimlendirilen cami var. Oldukça büyük cami her gelen beyler oraya islami manada daha evvel sahip olan kimler varsa Emeviler ve daha evvel kimler varsa hepsi birer parça ilave ederek oldukça büyük cami yapmışlar, Kıble mescidi Cuma mescidi, Aksa mescidi diye isimlenlendiriliyor. Tam onun sınırının bittiği yer aşağısı biraz çukur, Yahudilerin ağlama duvarı da tam orada. Oradan onun altından girip tüneller kazarak o Cuma mescidi diye ifade ettiğimiz yerin altına doğru girmeye çalışıyorlar tabi onu gizlice yapıyorlar gözönünde değil, bir bakıma altını oyup orasını çökertmek bir bakıma da kendilerine ait tarihi kalıntılar taşlar birşeyler var mı Süleyman mabedine ait bir şeyler var mı diye onu araştırıyorlar bulsalar çıkaracaklar iddiada bulunacaklar bakın burası daha evvel de bizim yerimizdi diye.

Mescid-i Aksa diye belirtilen yer aslında bir arazi, etrafı surlarla duvarlarla çevrilmiş Müslümanlara ait bir sahadır, 144 dönüm bir sağadır. Kudüs-ü Şerif içinde çok büyük bir alan çok değerli çok da güzel bir alan. Kapıları var kapılar

dışında tam teçizatlı İsrail askerleri var, kapıdan içeri giriyorsunuz bir garip pantolon gömlek filistin görevlisi. İçeriye kolay kolay giremiyorlar, gerçi zorla istedikleri zaman giriyorlar ama normalde girmemeleri lazım.

Şimdi biz otelimizin kapısı Zehra kapısından giriyorduk eski Kudüs şehrinin olduğu yere sur içine Müslüman mahallesi Yahudi mahallesi Hıristiyan mahallesi var orada Yahudi mahallesi tertemiz çok güzel Müslüman mahallesi acınacak halde her taraf pek uygun değil ama yapacak bir şeyleri de yok, çünkü Kudüs-ü Şerif'in belediyesi İsrail'e aitmiş, tamamının belediye hizmetleri onlar da Müslümanlara fazla hizmet götürmüyorlar, oradan kapıdan girip sola aşağıya doğru iniliyor, çok merdiven var çünkü arazi çok engebeli, yani dağlardan meydana geldiği için yürümek zor dinç genç olmak lazım, bir süre devam edildikten sonra sağa doğru dönüyoruz oradan tekrar sağa oradan Mescid-i Aksa sahasına giriliyor.

O girdiğimiz kapı da o kadar enterasan bir şey ki insan biraz tarihi hadiseleri hatırında olduğu zaman tarihi yaşıyor, isterse beş bin sene evvel olsun aynı yerde olduğunu yaşıyor. Meyerse girdiğimiz kapı Hıtta kapısıymış. Yani Musa (as) ile kaviminin çölden döndükten sonra yani Mısır'dan çıkıp da Tur dağını geçip de biraz evvelki hadiseleri de yaşadıktan sonra Kudüs-ü Şerifin içine girecekleri kapı Hitta kapısı. Cenab-ı Hakk Bakara suresi 58. ayetinde bu ayeti anlatıyor وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ buradan başınızı eğin tevbe ederek girin burasını size açtım diye cenabı Hakk onlara izin veriyor ancak onlar orada Amelika kavimi diye bilinen çok uzun boylu cüsseli savaşçı insanlar yaşıyorlarmış, sen git rabbınla şavaş temizle biz sonra geliriz sen bize Hıtta-ı Hamra ver yani "Hıtta kapısından başınızı eğerek secde ederek girin" i değiştiriyorlar "Hıtta-ı Hamra" yani sen bize kırmızı buğday

ver bize o lazım” diyorlar. Onun üzerine de Cenab-ı Hakk onları oraya sokmuyor.

Kırk sene çölde dolaşıyorlar ne zaman ki o nesil ölüyor onların yerine yenileri geliyor, ondan sonra yeni nesil Kudüs’e yavaş yavaş giriyor. O da yaşanmış bir hadise gerçekten aynen ayet-i Kerime’nin belirttiği kapıda oluyorsunuz ismi de üstünde yazıyor oradan da Kudüs-ü Şerif’e giriyorsunuz. İçeriye girildiği zaman biraz yürünüyor yukarıya devam ediliyor, Kubbesi sarı renkli olan Kubbet-üs Sahra yani Efendimiz (sav) in miraca çıktığı mahal biraz yüksekte onun içine mescit yapmışlar peygamber efendimizin çıktığı yer aslında bir mağara mağaranın üstündeki taştan çıkmış o mescidin içinde mağara da merdivenlerle giriliyor, halısı var orada namaz kılınabiliyor, mescidin içinde. Çok güzel sekiz köşeli bir mimarisi var, altı yerden terasa çıkışları var, orada sutunlar gibi kemerler var, merdivenlerle iniş çıkış yapılabiliyor. Oradan ileriye doğru devam ediyoruz aynen çıkıldığı gibi iniliyor, o bahsedilen Cuma mescidi kıble mescidi diye belirtilen büyük mescid de oradadır. Yani daha ileriye doğru gidildiği zaman orada yatsıları zannediyorum Kubbet-üs sahra’da yasaklamışlar, namaz kılmayı sadece aşağıdaki mescidde gerçekten de oralara gidilmesi lazım eğer gidilmezse sahipsiz kalmış gibi üç beş kişi cemaatle Yahudilere ümit verilmiş olur.

Kalabalık gurupların gidip geldiğini görürlerse dünya milletlerinin oraya olan ilgisini görürlerse pek kolay kolay cesaret edemezler ve de gittiğimizde oldukça kalabalıktı biz doksan kişi kadar şirketle gitmiştik iki otobüs olarak hamd olsun gittik gezdik gördük iyi de oldu, ancak işte ulaştığımız şey Kabz ve Bast’ın orada birlikte yaşanması o da bu yüzdendir. Tecelli-i esma ve sıfat Kabe-i Muazzama’ya aktarılmış olduğundan orası artık geçmişte yaşamış bir evliya kabri gibi Hıristiyanların da yerleri var, Musevilerin de yerleri var, kendilerine göre yani değerli yerleri var İslamın değerli yerleri var, dinin üç mertebesi orada yaşanıyor.

Yalnız şu da dikkatimizi çekti Musa (as) Ulul Azm bir peygamber olduğu halde kabrinin yeri belli değil. Bazılarının yerleri belli İbrahim (as) İshak (as), Yakub (as) bunların

eşleri ile birlikte Halil-ül Rahman dedikleri bir kasaba var işte orada orasının da tamamını açmıyorlarmış, bir bölümünü ziyarete açıyorlarmış bizim gittiğimiz sürede tamamı açılmıştı, orasını senede on gün açıyorlarmış, bizim ziyaret de o günlere rastladı, çok şükür oralarını gördük ama hepsi ihtilaflı mutlak olarak kesin değildir. hiç birisinin kesinliği yok kendilerine göre belki kesin ama hakikatte kesin değil.

İsa (as) ın sırtında haç'ı taşıyarak gittiği yol var filimlerde de gösteriyorlar ona "Çile yolu" diyorlar on dört yerde oraya giderken durmuş dinlenmiş. Yahut giderken zorlanmış. Taş atmışlar ayağı kaymış durmuş, sırtındaki haç ağır gelmiş düzeltmek için durmuş, on dört tane yer tesbit etmişler taştan kitabeler yazmışlar bunları bizi götüren rehber anlatıyordu bunları.

İsa (as) ın kıyamet kilisesi diye bir kiliseleri var o çile yürüyüşünün sonunda yolun bittiği yer o kıyamet dendiği zaman biz zannediyoruz ki dünyanın kıyametinin kopacağını hatırlatıyor halbu ki "Kıyam et" ayağa kalkma yani göğe çıkma kilisesi manasına imiş diğer yerlerde İsa (as) ın doğduğu mekan diye belirtilen gösterilen yerler var onun daha dışında işte böyle bakıyoruz hep hayali tasavvuri olan haller olmuş. Rabbımıza şükrederiz gittik gezdik geldik gördük ve müşahedeli bir yaşam olunca daha güzel oluyor.

Özetle ilahi tecelli artık oradan alınmış Bakara 144 ayet-i Kerimesi ile bugün bütün meratib-i İlahiye Kabe-i Muazzama'ya verilmiştir. Her köşede ayrı bir makam olarak Kabe-i Muazzama'nın kapı tarafına durduğumuz zaman sağımıza gelen köşe Hicr'in bir köşesi İbrahimiyet köşesidir. Dönüş yönünde onun karşısı Museviyet köşesi, ondan sonraki köşe Rükn-i Yemani güney köşesi İseviyet köşesi, gayr-i resmi olan selam orada başlıyor, ama Hacer-ül esved Muhammediyet köşesine geldiğimiz zaman da selam ilahi selam orada başlayarak tavaf da oradan başlıyor orada bitiyor.

Hocam sizin internette yayınlanan bir Kabe çiziminiz var orada ortada İnsan-ı Kamil gösterilmiş bu hakikati

gördükten sonra bu soru bende hasıl oldu acaba Allah'ın Zat'i tecellisini burada İnsan-ı Kamil karşıladığı için mi Kabe'de bir parçalanma olmuyor Nur Suresi 35 ayetinde de anlatılabu İnsan-ı Kamil ile de ilgili mi?

Şimdi süremiz bir hayli ilerledi bu mevzuyu unutmayalım bir başka sohbette devam edelim inşeallah.

ZALUMEN CEHULA/ZALİM VE CAHİL.

CD-8-

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu gün 05/05/2017 Cuma günü öğleden sonra arkadaşlarımızla kardeşlerimizle beraber kısa sohbetimize devam ediyoruz bir evvelki bölümde Musa (as) ın halinden Tur Dağ'ında kendisinin talebinden orada olan hadiseden ve daha sonra diğer mertebelerden söz edilmişti bunun devamı olarak kardeşimizin de bildirdiği gibi Ahzab Suresi 72. Ayetinde Cenab-ı Hakk şöyle buyuruyor, اِنَّا عَرَضْنَا الاَمانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الاِنْسَانُ اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا *"Biz emaneti göklere yere ve dağlara arz ettik onlar onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi o gerçekten çok zalim ve çok cahildir."*

اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا Bakın "zalim ve cahil idi" diyor, burası mühim. "Cahildir" demiyor. Geçmiş zaman kullanmış, ayet-i kerimelerin yorumlarına bakıyorken bu zaman mefhumunu çok iyi değerlendirmemiz lazımdır. Mesela Fil

suresinde اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ Bakın geçmişte yaşanmış bir hadiseyi hal olarak bize bildiriyor. Diyebilirdi; mazide geçmişte böyle bir hadise olmuştu, diye de bildirebilirdi. Ama yaşanmış yaşanacak olan bir hadiseden bahsediyor, o halde zaman mefhumunu kaldırmamız gerekiyor. Yani Kur'an-ı Kerim'de belirtilen her türlü hali bütün zamanlara yayma imkanımızın olduğunu bize gösteriyor. eğer Kur'an-ı Kerim'deki izahlar anlatımlar zaman kavramına bağlı olsa o hadiseleri kim yaşamışsa onlara aittir sadece hükmü çıkar ortaya. O zaman bizim onlardan hiçbir hissemiz olmaz. Sadece bilgi kabilinden zahir olarak bir bilgimiz olur.

İşte falan zamanda Ebrehe isminde bir kumandan geldi Kabe'yi yıkmayı düşündü gibilerde tarihi bir vakıa olarak bakılır. اَلَمْ تَرَ كَيْفَ Görmedin mi bu hadiseyi?diye günümüze getirdiğiniz zaman biz şimdi bunu 2017 de "*görmedin mi*" diye okuyoruz, bundan sonra hangi yüz yıl da okunursa okunsun o gün de aynı okuyan kişiler kendi yaşadığı sürede olmuş olay olarak görecekler ve bunun tahakkukunu kendi üstlerinde göreceklerdir. Demek ki nefs-i emmare ordusunun nefs-i emmare gücünün ki hayvanlar arasında da en güçlü olan Fil dir, nefs-i emmare gücünü kuvvetini bize gösteriyor. yani nelerle savaşmamız lazım geldiğini gösteriyor. Ama bizim elimizde İsm-i Celal kurşunları Kelime-i Tevhid kurşunları olduğu zaman gönül kuşları onları alıyorlar celali cehennem ateşi diye belirtilen Celal ismi ile karşı tarafa attıkları zaman bizim gönül kuşları attıkları zaman orada ne ordu kalıyor ne de fil kalıyor.

Fili Kabe'nin ters istikametine çeviriyorlarmış, fil gidiyormuş, Kabe istikametine döndürdükleri zaman fil ilerlemiyor, işte biz öyle bir perde oluşturduğumuzda ne fil girer oraya ne bilmem balina girer. Bu ayet-i kerimede de zaman mefhumu var ona göre de her iki yönlü değerlendirmemiz gerekiyor. Daha önceki mevzuda ilahi tecelli fiziki manada olduğu zaman Musa (as) ın da

hayatında olan bir devrim değişiklik, anlayışındaki değişikliği ortaya getiriyor, o hadise İlahi tecelli olduğu zaman çekemiyor, aynen dediğiniz gibi kıyas var ve bütün aleme Cenab-ı Hakk böyle bir tecelli yapmış olsa ortada kimse kalmaz. Yani ortada alem kalmaz. Hepsi param parça olur, gider. Ama Cenab-ı Hakk zaman zaman ve belirli yerlerde bu Celal tecellisini yapıyor ki ona da biz zelzele ismini takıyoruz. Bu celal tecellisidir bu tecelliye oraları dayanamıyorlar. Bunlar hep ibret levhası içindir Cenab-ı Hakk gösteriyordur ilahi takdirdir, onların hakkında bir fikir yürütemeyiz. Mesela şöyle küçük bir şey düşünelim, herhangi bir yanlış yönlendirme tereddüte düşürmek değil ama bazı tasavvufi gibi olan cümlelerin hangi mertebede geçerli hangi mertebede geçersiz olduğunu da tesbit etmemiz lazım geliyor. Aksi halde yanlışlık yaparız.

Tarikat mertebesinde geçerli olan biz sözü şeriat mertebesinde kullanırsak yanlış olur. Hakikat mertebesindeki geçerli olan bir hükmü bir sözü tarikatta, şeriatta kullanırsak yanlış olur. Şeriat mertebesinde olan bir sözü marifet hakikat mertebesinde kullanmaya kalkarsak yerli yerince olmaz. O mertebenin sözü olmaz. O mertebeymiş gibi karşıya aktarırız ama yanlışlık yaparız. Onu orada dondurmuş oluruz yukarıya çıkartamayız. Mesela bizim bir dosya çalışmamız vardı, bir zamanlar hikaye tarzı çalışmalar yapıyorduk, arkadaşlara soruyoruz bu söz doğru mudur, yahut siz olsaydınız bu kişi yerinde ne yapardınız diye, bu ne oluyordu genel anlamda bir çalışma sistemi ve idraki sahada yükseltmek sadece bir kişinin iki kişinin idrakının yükselmesi değil bütün okulun ne varsa hepsi birlikte zaten de eğitimden gaye de nedir, akıl anlayış idrak yüksekliği ki hep birlikte olursa bu güzel oluyor.

Yoksa bir iki kişi yukarıdan başkaları diğer taraftan zaten sohbetin tadı olmaz. Bunlardan bir tanesi de "*her şey merkezinde*" Merkez Efendi nin sözü var ya öyle baktığımız zaman bu söz her mertebede geçerli bir söz mü? Her şey merkezinde söz çok güzel ama nerede kullanabiliriz zelzeleden geldi aklıma zelzelede bir felaket yaşanıyor, Allah'ın hükmü diyecek bir şey yok, bu zelzelede yıkılan

duruma ne deriz her şey merkezinde mi deriz, yoksa başka bir izah yoluna mı gideriz? Mutlak manada her şeye merkezindedir oh ne güzel oldu merkezinde oldu, gibi diyebilir miyiz? "Diyebiliriz" dersek olayın dışından söylüyoruzdur. Aynı şey bizim başımıza gelsin bakalım nasıl karşılayacağız. Burada haşa o sözü tenkit etme manasına demiyorum, ama bir şeyi ezberleyerek hiç üzerinde tefekkür yapmadan kabullenmek var, ama bir şeyi biraz düşünerek hangi mertebeyi ilgilendiriyor hangi mertebede geçerlidir bu hukuk hüküm diye biraz kafa yormamız gerekiyor.

Ki kendimimizi bilelim ona göre kıyas etmeyi anlayalım. Başka bir hadise karşımıza çıktığı zaman şüpheye tereddüte fazla düşmeyelim onu biraz daha kolay çözme yoluna gidelim diye bunları ifade ediyoruz. İşte burada da çok mühim bir hadise var. كَانَ ظَلُومًا جَهُولا O zalim ve cahildi.

Bakın geçmişteki insandan bahsediyor. Halde yaşayan insandan bahsetmiyor. Biraz tefekkür ettiğimiz zaman güya ayet-i kerimede tenakuz var gibi gözüküyor. Bir insan en değerli bir görevi bir şirket sahibi diyelim en değerli bir görevi zalim ve cahil olan bir kimseye verir mi? Mümkün değil ki nasıl versin kendi kendini iflasa sürüklemek olur. ama ayet-i kerime zaluman cehula diyor bu nasıl oluyor. Bütün alemlerin yüklenemediği zorlandığı ki yüklenmesi de mümkün değil Allah'ın Zat'i zuhuru Zat'i tecellisini alemler yüklenmedi o yüklediğim kimse zalim ve cahildir.

Hadi bakalım çıkalım çıkabilirsek bunun içinden mümkün değildir. beşeri bir anlayışla baktığımız zaman ama كَانَ fiili ile baktığımız zaman iş kolaylaşıyor. Çünkü daha bu alemler halk edilmezden evvel insan oğlu zalim ve cahildi. Yani zulmette idi, amada idi karanlıkta idi, cahildi çünkü kimliği yoktu, kendine ait bir varlığı yoktu. Zalim ve cahili böyle alırsak işimiz kolaylaşıyor. Ama bize onu كَانَ fiili açmış oluyor. Tabi bu genel manada güncellediğimiz manada bakarsak bugünkü insandan da bahsediyor aynı zamanda.

Çünkü o bahsettiğimiz كَانَ idi olduğumuz zamanlarla pek ilgi konusu olmayan insan o günlere aktarıp ta bu yorumu yapamaz. Hangisini yapacak göz öünde olan yorumu yapacak. Yani bugün yaşayan insanların cahili zalimi diye. Genelde öyle bakılıyor. Ama düşünülmüyor ki Allah zalim ve cahile lügat manası itibariyle olan zalim ve cahile öyle bir yükünü yüklesin. Bu güne alalım, herhangi değerli bir emanetimizi zalim olan birisine cahil olan birisine okuma yazma bilmeyen birisine elimizde tuttuğumuz en değerli çantamızı resmi evraklarımız paramız pulumuz neyimiz varsa ona emanet edip bırakabilir miyiz. Bırakamayız o zaman bu alemde de bu zalim ve cahilin gerçek yorumunu yapmamız lazımdır.

Yani nemaksatla söylendi işte bu aleme baktığımız zaman zalim zulmetten gelmekte zulmette karanlık manasınadır. Ezelde olduğu şekliyle burada yaşanan hali ezelin burada yaşanan halidir. Karanlık zulüm, amaiyet hakikati kişinin kendi batıni, hakikatine geçtiği süresi zulüm zulmet zalimlik suretidir. Başlangıç hakikatine geçtiği süresi. Cahil ise öyle bir ilim sahibi oluyor ki hakikat ilmi ile ilahi hakikat ile artık kendi ilahi varlığını unutmuş oluyor. Yani kendi beşeri varlığı ortadan kalkıyor, İlahi hakikatler ile teçhiz edilmiş oluyor. İşte bu şekilde kendine cahil oluyor. Nefsinin cahili oluyor, ama Allah'ın bilgilisi oluyor. İşte Cenab-ı Hakk asli hakikatini idrak etmiş, fenafillah olmuş Hakk'ta fani olmuş kendine ait bir varlığı kalmamış, bakabillah olduğu zamanda nefsine ait birşeyi kalmadığından nefsine dönüş yapamadığından yapmadığından nefsinin cahili olmuş olan kimselere ancak bu amenetini yüklüyor.

Yoksa başka türlü kişinin beşeriyeti olduğu sürece ve kendi ben biliyorum ben alimim ben tarihçiyim coğrafçacıyım dediği doktorum hakimim dediği gibilerde sürece bu bilgileri kendine mal ettiği sürece cahil olamadığından ve zulmete girip bunları kapatamadığından ortada kaldığından ona Cenab-ı Hakk bir şey yüklemez. Burada söz konusu olan kamil insan kendini bilmiş idrak

etmiş kamil insandır. Aksi halde zuhurda olan insana da Cenab-ı Hakk bir şeyler yüklüyor, hepimizde bir yük var, ancak biz bu yükü ef'al mertebesi itibariyle kendimize mal ederek kullanıyoruz ve bize bunu Cenab-ı Hakk emanet vermiş oluyor, bu emanetini alıyor.

Sonra da biz kendi nefsimizle baş başa kalmış oluyoruz İlahi bağlantımız hiçbir şekilde kurulamamış oluyor. Ne zaman ki üstümüzde olan bu emanetlerin ki burada esma-ı İlahiye başta olmak üzere Sıfat-ı İlahiye hepsi bize emanet yani Cenab-ı Hakk'ın bütün Esma-ı İlahiyesi Bakara/ 31

وَعَلَّمَ آدَمَ الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا *"Adem'e isimlerin hepsi öğretildi"*

demesi emanet olarak verildi manasındadır. Eğer biz bu emanetleri sahibine iade edemezsek kullandığımız her şey bize emanettir, vücudumuz dahil aklımız nefsimiz ruhumuz her şeyimiz emanettir. وَعَلَّمَ Verdim talim ettim diyor. bizim kendi malımız değil verilmişse emanettir alınacaktır. İşte biz bunları kendi nefsimize aitmiş gibi kendimizin miş gibi hayelen de olsa kullandığımız sürece mes'uliyetimiz çok büyük çünkü o Esma-ı İlahiyeyi Esma-ı nefsiyeye döndürmüş oluyoruz. Yani onu nafsimize kullandırmış oluyoruz. Bu da mesuliyetin en büyüğüdür. Eğer farkında oluyorsak, bunun tek yolu gerçek manada sahiplenmenin ve gerçek manada sahibi olmanın hayatımız ve bağlı olduğumuz hallerin Allah'a ait olduğunu Allah'ın bunları bize emanet olarak verdiğini ancak idrak ettiğimizde bunlar bizde asalete geçtiğini yani değerini, bildiğimiz için ey kulum bunları ben sana verdim sen bunun değerini bildin bunlar artık ebedi senindir. Hükmüne ulaşmamız lazım gelmektedir.

Ama hayali olarak bunları kullandığımızda nefsimiz sahip çıktığında İlahi esmayı esma-i nefsiyeye döndürdüğümüzden mes'uliyetimiz çok fazladır, onun değerini bilmediğimiz için de Cenab-ı Hakk onu bizden ölüm vasıtasıyla almaktadır. Ve de biz ondan sonraki hayatımızda yine onun kırıntılarıyla ahiretteki hayat devam ettirilecek, ama burada Cenab-ı Hakk'ın çizdiği şeriat sınırları içerisinde hayatımızı

sürdürüyor isek yine orada yaptığımız sevaplardan iyi hallerden cennet ehli olabiliyoruz. Çünkü her ne kadar bu ilmi bilmiyor isek de ama emr-i teklifiye uyduğumuz için Allah'ın emirlerine uyduğumuz için isimleri gene bizim kullanmamıza bırakıyor. Diğer taraftan hakikatı itibarıyla kullanamadığımızdan cenab-ı Hakk biz de sadece ahirette Celali isimleri bırakıyor Cemali isimleri alıyor. Bir daha ebedi olarak Cemali isimleri kullanamıyoruz.

Yani Cehennemde Cabbar, Kahhar gibi Zulmet gibi isimler orada devamediyor ama cennet ehline ayrılmış olan Cemali isimler Cehennem ehli tarafından kullanılmıyor çünkü dünyada onların kıymetini bilmiş olsaydı ahirette de kendilerine verilecekti. Cennet ehlinden de gereksiz olduğu için zaten Cenab-ı Hakk isim sahasını oradan kaldırıyor. Cennet ehlinde gene bunların hepsi var, ama kullanma sahası ve karşılarında muhasım olmadığı için Celali isimleri kullanmaya gerek kalmıyor. Çünkü orası tamamen Cemali bir hayat yaşantısı içinde devam ediyor.

Kabe'de Allah'ın yoğun tecellisi var ama aslında her zerrede atomda Allah'ın Zat'i tecellisi vardır zerreden kürreye kürrede ne varsa zerrede de aynısı var zerrede ne varsa bütün alemde de aynısı var. İşte insan ona hayran kalıyor bir zerreye bütün esma-ı ilahiye bütün Sıfat-ı İlahiye bütün Zat'ı ilahiye her şey nasıl sığıyor. Bunun açık örneği de toprak oluyor, aynı toprağa onar cm aralıklarla değişik değişik fide dikiyoruz hiç biri diğerine karışmıyor şaşırmıyor. Yanında prasa yanında domates yanında soğan yanında salatalık yanında biber nasıl çıkıyor aynı topraktan. Demek ki her zerrede her şey var. Eğer öyle olmasa tarlanın bir tanesinde sadece domates çıkar biber çıkmaz. Ama uygun topraklarda bakıyorsunuz verimi az da olsa her şey toprağın her tarafında çıkıyor.

Demek ki bütün kimyasal yapı İlm-i İlahi yapı hepsinde mevcuttur. Hay yapısı hepsinde mevcut Musavvir suretlendirme her varlıkta var, kendi bünyesinde kendi sistemini kendi tasvir ediyor. yani kendi düzenliyor. Dışarıdan birisi gelip te makasla fazlasını kesmiyor ki, yahut yapışkan ile yapıştırarak ek yapmıyor ki, veyahut yaprağın

bir tanesi uzar uzar gider bir tanesi kısacık kalır, uygun olmaz bakıyorsunuz hepsi belirli bir şekilde belirli şablonda birleşiyorlar. Açan çiçeklerde ne kadar güzel renkler var, koyudan açığa doğru açıktan koyuya doğru gidiyor, bunların hepsi ayrı uçlar yapraklardır. Böyle düz duvar gibi renk değil, minicik şeyler kim bunları boyuyor.

Bahar mevsiminde bir bakıyoruz her taraf yeşile boyanmış, sonbaharda bir bakıyorsunuz hepsi sapsarı olmuş, nasıl bir sanat nasıl bir güç nasıl bir kudret sonra o tohumlar toprağın içine atılıyor kim onlara birbirlerine haber veriyor hadi uyanalım bahar geldi diye. Kim haber veriyor işte "Cemre" dedikleri hadise budur. "Cem" oluyorlar. Yani hepsi birlikte melaike-i kiram tarafından uyandırılıyor yani Cemre evvela havaya sonra suya sonra toprağa düşüyor. İşte bu klasik olarak bildiriliyor da söyleniyor da ne olduğu belli değil düşen uyandırma ilahi hayat Cem tecellisidir.

Aynısı ahirette de basu badel mevt ile ahirette de cem olarak ayandırılacaktır. Dünyada iken bireyler burada toplu olarak dünyaya geliş yoktur, tek tek geliyor insanlar dünyaya yani tek tek "Venefahtü" oluyor. Ama "Basubadel mevt" de cem venefahtüsü olacaktır. İşte bu Cemre düşmüş gibi tabi insanlar evvela İsrafil (as) ın "Sur" u ile bir cem üfleme uyandırma olacak yani o öttürecek diyor ya oradan bir nefes çıkıyor uyandırıcı olan o nefes nefha bedenlere o şekilde bir uyarı verilecek işte ona da insanın kuyruk sokumu diyorlar orada bir küçük kemik var Acbü'z-zenb denen bir küçük adeta çip var o toprak içinde bozulmuyor, kayıp olmuyor bozulmuyor. İnsanın bütün özellikleri içinde ziplenmiş.

İsrafil (as) ın üflemesi ile onlar cem olarak uyandırılacaklardır. Orada faaliyete geçmeye başlayacaklar sonrada ruhani manada gelişim sağlamak için de "venefahtü" toplu "Venefahtü" edilecektir. Bazıları haşr hakkında haşr cismani mi olacak yoksa ruhani mi olacak diye ihtilaf konuları oluyor, bu dünyada haşr-ı nurani olmaz olur da haşr cismaninin içinde venefahtü ile olur ama haşr cismani olarak olacaktır. Dünyada yaşadığımız için yine toprak ağırlıklı bedenlerimiz olacaktır.

İbrahim Suresi 48 ayet "o gün dünya başka bir şekilde değiştirilir" manasınadır. Dağlar pamuk gibi atılacak çukurlar dolacak coğrafi değişiklik olacaktır. Yoksa gene dünya dönmesine devam edecektir. Güneşin dünyayı yutması kıyameti bizim neslimiz için bahsedilen kıyamet değildir, o zaman güneş sisteminin tamamı bozulacak ama onun tarihini süresini bilmek mümkün değildir. Bizim Adem'in nesli son bulacak ve bizden sonra tekrar Adem'ler gelecek bu dünyada aynen yaşadığımız neslimizin benzeri Adem'ler gelecek yaşantıya devam edecekler. Yani biz bu bdünyada ne ilk Adem nesliyiz ne den son olacağız. Eğer tek olarak dünyada yaşıyoruz hükmünü düşünürsek çok dar bir çerçevede Hakk'ın ilim ve kudretine bakmış oluruz.

Çünkü bu dünyanın altı milyar yaşı olduğunu bir o kadar daha olacağını söylüyorlar bu kadar uzun bir süre içerisinde 8-10 bin yıllık bir süre iğne ucu kadar bile bir yer tutmaz. Şimdi düşünelim kızımız var oğlumuz var evlendireceğiz bunlar dış ülkelerde bir yerde yaşıyorlar bulunduğumuz yere gelecekler bir gün kalıp gidecekler biz bir günlük süre için onlara şahane bir ev hazırlamamıza gerek olur mu? Gereği yok gelir yanımıza misafir olur gider. Ama sürekli olarak gelip kalacaklar ise o zaman o evi hazırlamak mantıklı olur. biz de dünyaya geliyoruz bir gün bile değil buradaki ahiret senesiyle en kısa bir gün buranın bin senesidir, en uzunu elli bin senesidir. Burada bütün insanlık seyiri on bin dünya senesi ne tutar ki.

Demek ki bizden sonra da gelecekler var ki bu alem tutuluyor. Ayrıca efendimizin buyurduğu gibi "*Adem çamur ile balçık arasında değilken ben peygamberdim*" dediği de bunu ifade ediyor. Hatta bu sadece bizim dünyamız için geçerli değil fezada da bizim gibi kaç milyonlarla daha gezegen var üzerinde insan nesli yaşayanlar var. Biz şu koskoca olan fezada tek insan nesli değiliz. Zaten gereksiz olur Cenab-ı Hakk neden bu kadar sonsuz fezayı halk etsin. İçinde tecelli edeceği mahal yoksa, bir insanın sevdiği bir varlık yoksa bir başka yerde neden ev tutup sevdiği varsa

oğlu kızı kardeşi eşi neyse orada otursun diye tutar o da zaman zaman gider görüşür.

Ama böyle bir şey yoksa neden halk etsin. Dünyanın yaşaması için güneş sistemi zaten kafidir, güneş sisteminin dışında galaksiyi neden halk etsin, onun dışında galaksileri neden halk etsin bu yükü neden çeksin. Haşa Cenab-ı Hakk'a yük gelmez o ayrı konu da, Kur'an-ı Kerim'de olsun hadis-i Şeriflerde olsun bu sahaya ait bir çok bilgi vardır, tasdik eden bilgiler de var, mesela melaike-i kiram Adem (as) halk edileceği zaman Bakara suresi 30. Ayet وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّى جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيفَةً hükmüyle; melaikeler "*yeryüzünde kan dökecek bozgunculuk yapacak bir varlığı neden halk edeceksin*?" nereden biliyorlar daha dünyaya gelmemiş bir varlığın kan dökeceğini bozgunculuk yapacağını nereden biliyorlar? Demek ki daha evvelkilerden tecrübeleri var ki söyleyebiliyorlar. Melaikenin ömürleri uzundur önceki Adem neslini biliyorlar. Herbirerlerimizin çekmecelerinde bize ait bir bilgiyi bir başkası nereden bilecek ki, ya daha evvel biz onu biraz açıklamışızdır, oda bu konuda bir fikir yürütebilir. Ama hiçbir şey bu konuda bilmiyorsa elinde bir veri yoksa nasıl fikir yürütecektir? Nelekler levh-i mahfuzu okuyorlardı oradan bildiler ifadesi şüphelidir, çünkü meleklerin Levh-i mahfuzu okumaları biraz zor iştir.

Levh-i Mahfuz ile görevli olanlar varsa onlar okurlar, burada bahsedilen Esma melekleridir, çünkü hadise Cennette oldu, yeryüzüne indikten sonra yeryüzü melekleri Adem (as) ile iştiraka başlıyor. Esma alemi olduğu için orada esma melekleri var, Adem'e secde emri alan da yeryüzü melekleridir, Alun melekleri secde emri almadı onlar yeryüzü melekleri değildir. onlar daha üst mertebedeki sıfat mertebesi melekleridir. Cena-ı Hakk her birerlerimize kolaylıklar versin gerçekten bu dünyadan gitmeden hepimize ilim yükümüzü arttırarak gidelim, çünkü tek sermayemiz bu dünya köprüsünden ahiret sahasına sadece

o ilim geçiyor başkasına izin yoktur, eşi dostu kabre kadar gidiyor o kadar sonrası da gene yoktur.

Meleklerin itirazında Adem'in tek yönünü görmesindendir, yani kan dökücülük yönünü gördüler, demek ki eski geçen nesillerin son halleri kan dökücülükle neticelenmiş ki o hatırlarındadır. Adem sadece kan dökücü değildir. İteat edecek, Zat'i tecelliyi alacak halife olacak haldededir. Çünkü orada da diyor ya "*ben yeryüzünde bir halife halk edeceğim*" diyor, işte melaike-i kiram bunu pek anlayamadılar, iblis zaten hiç anlamadı, "*secde et*" emrini o da aldığı halde secde etmedi çekindi ve kibirlendi gururlandı. "Neden secde etmedin" diye sorulduğu zaman "ben ateşten o ise topraktan halk edildi ben ondan daha üstünüm" dedi.

Bunu neden söyledi? Ateş yandığı zaman yukarıya çıkarya, onu söyledi. Yani maddi bir kıyas yaptı Adem'deki وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي onu anlayamadı. Yani Adem'de halıkının hilafeti olduğunu anlayamadı. Yani Adem'i halk eden varlığın aynı zamanda orada onun vekili olduğunu anlayamadı, anlayamadıktan sonra secde etmediği için orada iblis ismini orada aldı. Daha evvel mana aleminde onun ismi Azazil idi, daha sonra cin hükmü olarak halk edildi, daha sonra orada iblis oldu, dünyaya yani madde alemine geçtiği zaman da "Şeytan" oldu yani "tantanalı eşya" hükmündedir. Orada secde etmemesi lebis, telbis iblis, hakkın zatının Ademde olduğundan perdelendi "telbis " lügat manası olarak aslı ile kopyasını ayıramamak manasına da geliyor. "*İblis*" lakabı da oradan gelmiş oluyor. Aslı ile kopyasını biririnden ayıramayan manasınadır.

Yani Adem'deki ilahi tecelliyi göremediğinden onu sadece toprak olarak gördüğünden secde etmediğini de bu hükme bağladığından "*telbis*" yani hakikatı idrak edemedi. Ayet-i Kerimede kıyamete kadar lanetim senin üzerine dir diyor. bu durumda lanetleme kıyamete kadar olduğu anlaşılıyor. Yani ahirette iblis diye bir varlığa gerek yoktur. O saha ahirette bitmiş oluyor. O ayetlerde iblisin uyanıklığı var, "öyleyse bana dirilecek güne kadar izin ver" diyor. yani ölmek

istemiyor devamlı hayatta kalmak istiyor. bakın ne kadar hin bir düşünceye sahip. İşi hep kendine yontuyor. "İnsanların öleceği zamana kadar yani insanlar ortadan kalkıpta bütün insanlar öleceği kadar demiyor, o zaman kendisi de ölmesi lazım gelecek, dirilme vaktine kadar zaman ver ben insanlar gibi ölmeyeyim demek istiyor.

Soru: İblisin esma gurubu dalal (Aziz Cebbar Mütekebbir) onun esma gurubu hep saptırma ile alakalı sanki halkiyette ona öyle bir görev verilmiş zaten de bizim imtihan aracımız oluyor, acaba zaman zaman aklımıza geliyor, iblis diyelim ki saptırma görevini yapmadı bir günlük kendine izin verdi acaba iblis bundan dolayı sorgulanacak mıdır? Yani senin görevin saptırmaktı ama falan falan günler böyle bir saptırma görevini neden yapmadın diye sorgulanacak mı?

Cevap: şimdi onda olan her ne kadar Aziz, Cebbar, Mütekebbir isimleri Mudil gurubu isimler bizlerde de var hepimizde var, ancak bunlar bizde de olduğu halde, ama "kullanmayın" diye de bir ikaz vardır. buna "*emr-i teklifi*" de diyorlar, teklif edilen işler, aynı teklif ona da yapılıyor. Bakın secde et diyor, etmiyor, dolayısıyla onunda kendine ait bir iradesi mes'uliyeti olduğu anlaşılıyor. Bu şekilde düşünüldüğü zaman yani onu mes'uliyetten kurtarmıyor. Onun için diyor ya "*İnsanlarla ve cinlerle cehennemi dolduracağım*" onlar biraz mudil ağırlıklı insanda olan isimler ne varsa onlarda da var, zıt isimler bizde de var ama insan oğlu verilen emr-i teklifiye uymaya çalışanlar ehl-i Hakk oluyor. Uymayanlar da ehl-i halk ehl-i iblis mudil esmasına doğru gitmiş oluyorlar.

İşte burada onlara da düşen bize de düşen birey beşer iradeyi kullanarak mudil isminin tatbikatını mümkün olduğu kadar durdurabilmek ve bu mücadele neticesinde zaten ne kazanılırsa kazanılıyor. Yoksa Cenab-ı Hakk cinleri iblisleri de insanları da aynı şekilde dünyaya getirir, ondan sonra da "*bundan sonra gideceğiniz yer cennettir*" der oraya getirir idi ama imtihan olmamış olurdu biz de orada en alt düzey bir yerde olurduk. Bu gün dünyaya geldik kimimiz fakir kimimiz zengin cennet diye bahsedilen yere giderdik bu durum yine

orada da devam ederdi. Belki biraz daha başka şekilde daha latif olarak. İşte iblisin olması ve kendine ait sahada ihtiraslı olması bozgunculuk yapmaya çalışması bir bakıma her iki tarafa da zarar vermektedir, kendine de zarar veriyor, bozgunculuğa sevk ettiği zaman hem kendisine hem de karşı tarafa zarar veriyor. Bu sefer mes'uliyeti ikiye katlanıyor.

İrade-i cüzziyeyi veren Allah ama yap diyen Allah değildir. O iradeyi veriyor ateşe yakmak görevini veriyor, ama kullanımını insana kişiye bırakıyor. Ateşe git evi yak demiyor, ateşi yak onunla yemek pişir diyor. bizlerde de her türlü isim var, gaflet bastı hadi yatalım uyuyalım diyoruz şimdi abdest alıp namaz kılmanın zamanı mı diyoruz ibliste ne varsa bizlerde de o vardır, Bizdeki olanlar da onda da vardır. onlara olan teklif ile bizlere olan teklif aynıdır. yani yapma dediği zaman yapmayacak yaparsa cezasını alacaktır. Ayet-i kerimede "*Agveyteni*" sen beni azdırdın diye bir edepsizce laf söylüyor İblis Allah'a. Yani sen verdin içime bunu sen beni azdırdın diyor. Bu suçu Cenab-ı Hakk'a yüklüyor. Cenab-ı Hakk da diyor ki "ben seni azdırmadım o gücü verdim ama ben sana kullanma dedim " diye başka izahlarla da ayet devam ediyor.

Cenab-ı Hakk her birerlerimize bu hakikatleri idrak eden kimselerden eylesin..

CÜNÛN FÜNÛN SÜKÛN. Yakıyn ilimleri.

CD-9-

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dinleyici Soruları:

- Mertebeler Fünun bitip Cunun mu başlıyor, Cunun bitip Sükun mu başlıyor, bir kişi İlmel yakıyn yaşarken kendi mertebesinde aynel yakiynlik yaşar mı, bunlar bitip başlayan şeyler mi bir de bunları kendimizde nasıl ayırt edebiliriz.

- Okuduğum bir paragraf vardı, paragrafta "Çokluk farklılık demektir, çokluğu birliğe götürmek için farklılıkları düz hale bir hale getirmek lazım bu yüzden de tecelliyi tam alabilmesi için o kalbin o aynanın dümdüz olması lazım, eğrilik büğrülük çukurluk olmaması lazım, ben bu çukurluk eğrilik sizin hayatınıza baktığımda ne olduğunu soracağım benim aklıma gelen de aynanın yüzeyindeki farklılıklar sanki dışarıda olan olayları içe girdirtmek hani siz bir odayı dışarıdan seyredin içeriye aksettirmeyin içeriye aksettirmek o aynada çukurluklar mı oluşturuyor?

- Zati tecellinin idrakinde Celal esması mı etkendir?

- Geçenlerde bir hasta geldi, kendini erkek yada bayan hissediyor, cinsel kimlik karmaşası var bu kişilerin iyileşenleride var iyileşemeyenleri de var, bizim bu tür hastalara nasıl yardımımız olabilir, veya olabilir mi? Onlar şeriat açısından ne kadar sorumludur, bizim onlara nasıl davranmamız gerekir?

Bunlara eski dille Hünsa-ı müşkile diyorlar, yani müşkil bir iş, Cenab-ı Hakk böylece her türlü halkiyeti ortaya getirdiğini gösteriyor, yani Kemal ile birlikte bazı eksiklerin olması eksikliklerin olması da çeşitliliği ortaya getiriyor. Zeval gibi görünen bu tür hadiseler aslında onlarda Kemal dir, yani Cenab-ı Hakk sadece tek yönlü er ve nisa olarak halk etmez ikisi karışık olarak da halk eder, bu her ne kadar o kişi tarafından zor oluyor ise de bunların hepsi birer ibret levhasıdır, ibret alınmak içindir. Eğer böyle arada bazı sıkıntılı durumlar olmasa herkes sistemin mutlak kesin olduğu inancı ile bu tür sahaların farkında olmazlar, bilemezler. O soruya sonra gelelim inşeallah.

Şimdi yakıynlik meselesi bunların hepsi çok güzel sorular, ben daha ziyade kişilerden soru bekliyorum, biliyorsunuz genelde sorunuz var mı diye soruyoruz çünkü soru sormak için o sahanın etrafında dolaşmış olmak lazımdır. Bir yere kadar girildi orada dolaşılmaya başlandı, ama resmin manzaranın tam olarak algılanmamış olduğu

ancak nüfuzun başladığı gözüküyor. İşte o sorular sorulduğunda da işte olabildiği kadar da o saha açılıp geliştirilmeye başlandığı zaman da kişi kendi bünyesinde bunları daha iyi idrak etmiş olur. yani şöyle diyelim bir şeyin ucundan tutulmuş ama o bulunduğu yerde sıkışık vaziyette çıkmıyor, bunu nasıl çıkarırım çıkardığım zaman bu açıldığı zaman karşıma nasıl bir resim çıkar diye ama bir yerinden bir şekilde tutma var.

Daha evvel o sahalarda gezmiş dolaşmış kimselerde diyor ki sola gidersen oradan da sağa dönersen o sahne açılır. Yani o adres ne ise o adres bulunur, oradan çekilip o dürülmüş olan eşya veya kağıt kumaş oradan kendisine açılır oradan o soruyu soran da oradan onu okumuş olur. seyretmiş olur, yüksekliğini alçaklığını neyse, manzarasını bilmiş olur. Yani soru sormak bilmenin yarısıdır derler. Peygamber efendimiz o soru hakkında şöyle diyor, "soru bir kovayı kuyunun içine indirmek gibidir." Diyor. kuyunun içine kova indirilmezse oradaki su bir ömür boyu orada dursa kişi de o suya baksa o sudan hiçbir istifadesi olmaz. Ama bir araç olursa onu kuyuya sallar o kuyudan su çekmenin de bir sanatı vardır, siz o kovayı ip ile düz olarak kuyuya indirin o kova su üstünde yüzer içine su dolmaz.

Kova suya yan gelecek şekilde atılır o zaman içine su girmeye başlayınca kova suya dalar ve su ile dolar sonra dolu kova ip yardımı ile yukarı çekilir. Ancak bazı kuyular vardır da içinde su kalmamıştır, oradan da istifade edilmez. Seyr-i sulukta bilindiği gibi bu hadise misal olarak verilir, hem de yaşanmış hadiseler olarak da bilinir. Yusuf (as) o kova ile kuyudan çıktı. Oraya gelen kimseler seyyahlar gezginciler orada su var ümidi ile kovayı bıraktılar aşağıya bir hayli derin olduğu için ne olduğunu göremediler ama daha evvel o kuyudan su çektikleri için yine su çekmek ümidi ile kovayı kuyu içine sarkıttılar. Kuyu içindeki kenardaki bir yerde Yusuf (as) saklanmış kardeşleri üzerindeki elbiselerini çıkarmışlar, elbisesiz vaziyette orada duruyorken yalnız boğazında bir hamaylı varmış, babası Yakub (as) o hamaylıyı Yusuf'a daha önceden vermiş boynunda asılı duruyormuş. O anda Cebrail (as) geliyor

kuyunun içinde iken, Yusuf (as) utanıyor elbisesiz olduğu için, Cebrail (as) boynundaki hamaylıyı açıyor, içinden bir gömlek çıkıyor hamaylıdan.

Bu gömlek de İbrahim (as) ın İbrahim (as) nemrut tarafından soyup ateşe attığı esnada İbrahim (as) a Cebrail (as) tarafından giydirilen ve ateşte yanmasını da önleyen bir gömlek, bu daha sonra Yakub (as) a geçiyor ve oradan da Yusuf (as) geçiyor. O gömlek hamaylı bu günün likra kumaşlarının babasıdır. Bu gömleğin özelliği kısa ve şişman kişi giyerse ona da oluyormuş, uzun zayıf kişi giyerse ona da oluyormuş. Bu da bir kıyafet ilmi olarak belki de yapılacaktır. Bu hikaye tarzı olan bilgiler bizlere ilmi veridir aynı zamanda. Bu özellikler ileride hayata uygulanacaktır.

Ancak klasikleşmiş bir meal yorumuyla bunların sadece geçmişte yaşanmış bir hadise olarak belirtildiğinden gelecek zamanlarda bunlardan istifade edememiş olunuyor. Batılı bu bilgileri alıyor, kendi deney ve gözlemlerini yapıyor, çünkü bunlar ufuk açıyor, o tatbikatı yapa yapa bizim malımızı sonra bize satıyorlar. Bu da tabi hazin bir meseledir. Zaman zaman da bahsedilir ya Salih (as) ın devesinin taştan çıkması suyun içinde etin oluşması bakın balıklar suyun içinde oluyor, balık suyun içine balık olarak atılmıyor ki, sudan ete dönüşüyor. Bu sistem nasıl bir sistemse Salih (as) ın devesi de su ile taş karmasından meydana geliyor yani belirtilen ifade devenin taşın içinden çıkması ama orada akan bir suyun da bir gün deveye bir gün de halka verilmesi şartıyla oluyor.

Yani ileride yapılacak olan bu teknoloji taştan et üretimi su ile de olacaktır. Zaman zaman söylüyorum belki latife olsun diye biraz da ciddi, eğer yaşım biraz daha genç olsaydı böyle de bir imkanım olsaydı yani maddi imkanım olsaydı, böyle bir fabrika kurardım, bu işe başlardım. kim bunu öncü olarak kurar da ortaya çıkarırsa dünyanın en büyük zenginlerinden olur. çünkü gıda zinciri %33 kısalmış oluyor. Normal et üretiminde madenler bitkiler hayvanlar olarak üç aşama geçmektedir, buradan aradaki kademe olan bitki oluşumunu kaldırıyor, madenden ete dönüşüyor. Zaman içerisinde öyle bir teknoloji olacaktır.

Şimdi biz gelelim tekrar konumuza ilm-i ilahi içerisinde peygamber efendimiz (as) Allah'tan aldığı bilgileri bize aktarmasıyla bizler de o ilahi ilimden mümkün olduğu kadar en geniş şekilde en iyi şekilde yararlanmaya çalışıyoruz. Bilgilerin zahiren birçok bölümleri vardır, fakültelerde okutuluyor, zahiri ilimler batını ilimler kelam ilimleri tefsir ilimleri hadis ilimleri, diye burada en mühim olan ilim tasavvufun içinde kendini bilme bulma anlama ilmidir. Bu ilimden daha yakıyn ilim insan için mümkün değildir. Bunun dışında ne tür bilgi sahibi olursa olsun gerek mesleki gerek ilmi gerek fıkıh ilmi, gerek fizik kimya ne varsa gökyüzü deniz bilgileri, bunların hepsi insan için gerekli insanın yaşaması için gerekli ama ikinci üçüncü dördüncü sıralardadır.

Bizim asli ve birinci Cenab-ı Hakk'ın da gayesi halk edilişimizden kasıt kendimizi bilmemizdir. Kendimizde olan ilahi varlığın tecellisini de idrak ederek rabbımızı bilmektir. Bunların içerisinde yani kendini bilme nefsini bilme ilminin içerisinde de en mühimi ilimlerin başında "*Ledün ilmi*" ledün ilminden sonra gelen ilim de "*Yakıyn*" ilmidir. Diğerleri tefsir ilimleri Arapça ilimleri, işte bildiğimiz kendini bilme, ibadetler ilmi, farzlar sünnetler fıkıh ilimleri, ama bunların içerisinde en mühimi kendini bilme ilmidir. Tasavvufun içinde ancak olan ilim tasavvuf ile giden yollardaki ilim değildir. çünkü bir çok kitaplar var görüyoruz içinde mekıbeler var, bazı virdlerin tarifleri var, geçmiş peygamber hazaratının hikayeleri var, bazı kişilerin işte uçtu kaçtı şöyle keramet böyle keramet gösterdi gibi hikayeler var, bunlara tasavvuf kitabı diyorlar bunlar tasavvuf kitabı değildir.

Ama gerek o yazan kişi gerek o okuyan kişiler her birerlerimiz gerçek manada tasavvufun ne olduğunu bilmediğimizden biraz dine yönlendiren kitapları tasavvuf kitabı zannediyoruz. Tabi ki tasavvuf ilmi Adem (as) hakikatı ile başlayan ve peygamber efendimize kadar gelen kişinin de ilmi miracını diyelim zaten fiziki miraç yapacak halimiz yoktur, yakıynler ile ilgili ilmi miracımızı yapıncaya kadar, seyr edeceğimiz ölünceye kadar içinde olacağımız bir bilgi

sistemidir. Nasıl yiyecekler öncelik kazanıyor ise fiziki manada hayatımızı sürdürmek için Hakikat ve ilahi manada ve ahiretteki yaşantımız içerisinde de en büyük ihtiyacımız tasavvuf ilmidir.

Tasavvuf ilmi de bilindiği gibi başlangıcı nasıl ki insanlık seyri Adem (as) ile başlamış, bireyin de mana iç bünyedeki tasavvuf seyiri Ademi hakikatleri bilmekle ancak mümkündür. Çünkü o işin kaynağı ve başlangıcı o dur. Dünya insanları genel olarak nasıl Ademi hakikat ile başlamışsa bizlerin de ilk yapması lazım gelen zaman zaman tarif etmeye çalıştığımız gibi hayel ve vehim cennetinden Adem-i mananın beden mülküne beden toprağına beden arzına inmesidir. Bu da ancak kişinin kendine dönmesiyle elindeki projektörü kendine döndürmesiyle kendinin varlığını tesbit etmesiyle başlayacak bir süreçtir aksi halde insan bir sürü bilgilere sahip olur, ama bu bilgiler içerisinde kendinden haberi yoktur.

Bu acayip bir hadisedir. İnsan her sahada profösör olur, ama bakarsınız hep dışarıdan bahseder, kendisi ortada yoktur. Ve o biraz yaşlandığı zaman aklı biraz daralmaya başladığı zaman o ilim kendisine hiçbir fayda sağlamaz. Ancak o ilmini yapıyorken bazı sevaplar kazanmış ise ahirete onlar gider. Belki o ahirete giden sevapları onu cennet ehli yapar iyi niyetinden işte namaz hac oruç gibilerinden de yapmışsa cennetini kazanır ama kendini kazanamaz. o zaman ezeli ve ebedi bir yokluk içinde varmış gibi yaşar. Cennete de gitse yine de kendinden haberi olmaz. orada birkaç bahçeler ve meyvelerle uğraşır durur, işte Yasin Suresi 55. ayette اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَاكِهُونَ "*onlar meyvelerle meşguldürler*," ne kadar açık bir hadisedir. Tabi bu yerme manasına değildir keşke oraya gidilebilse, o yönüyle de gidilebilse. Ama kendisini bilen kendisini bulan rabbisiyle ünsiyet kuran kişinin ne cennete ne de meyvelere ihtiyacı olur. peki onlar nedir onlar bedenin ihtiyaçlarıdır, onlar beden içindir, bizim hakikatimiz özümüz için değildir. Ancak gidilecek insanlığın iki yeri vardır biri cehennem diğeri cennet deniyor, cennette olacak beden

elbiseleri tabi ki bunlar olmayacaktır. Bunlar ile orada yaşanmaz. Adem ve Havva validelerimiz nasıl hani cennette halk edildiler cennette o şekilde yaşadılar, dünyaya inmezden toprak bedene sahip olmazdan evvel, cennet ehli yine o şekilde yaşayacaktır.

Yani bu bedenler cennete girmez yani giremez. Çünkü bu bedenle orada yaşanmaz. Kim ki cennete o şekilde girebilmişse mahşerden sonra basubadel mevtten sonra cennetteki sıla-ı rahmini yapmış olur. bizim sıla-ı rahmimiz cennettir. Ama dünya olarak baktığımız zaman sıla-ı rahmimiz; fiziki beden olarak nerede dünyaya gelmişsek orası sıla-ı rahmimizdir. Ancak tevhid ve irfan ehlinin sıla-ı rahmi ise Allah'ın zat'ıdır. Arada çok büyük farklar vardır. işte bunları anlayabilmek için evvela güzel bir eğitim sistemli bir çalışmaya mutlak ihtiyaç vardır, doğru bir hedef alınacak bir sistem lazımdır bu sahanın içine girildikten sonra artık o sahada yavaş yavaş emniyetle gidilir. Aksi halde *"ser verme yolun sarpa sarar"* diye söylenir, her önüne gelene el verme ser verme başını verme gibi saha biraz tehlikeli sahaya girmiş bakıyorsunuz büyük büyük diye belirtilen bilinen kimseler veya sağda soldaki guruplar bakıyorsunuz tamamen hayali vehmi bir yola bir sisteme girmişler kendileri ne yaptıklarının farkında ne de gittikleri yolun farkındalar. Ama bizden üstünü de yok demekten iddalarından da vaz geçmiyorlar. Bunlar ayrı konudur bilgi olsun diye söyledim.

Yakıyn ilmi ile ledün ilmi arasında ne fark vardır diye sorulursa veya hangisi üstündür diye sorulursa tabi ki burada Ledün ilmi üstün olanıdır. Yakıyn ilmi çalışılarak elde edilir, ancak bu yakıyn ilmi çalışılmadan idrak edilmeden ledün ilminin oluşması mümkün değildir. peki Ledün ilmi ile Yakıyn İlmi arasında ne fark vardır? Yakıyn ilmi Ledün İlmine götürücü bir sahadır, eğitim ile olacak bir sahadır, oraya gidildiği zaman Cenab-ı Hakk'ın lütfettiği ilimler de Ledün ilmidir. "Ledün" den kasıt yanında manasınadır, "İndi" yanında yani kişinin yanında, kimin yanında ne varsa onun indi, yanında manasınadır. İşte "Ledün İlmi" diye bahsedilen ilim de Allah'ın yanında olan ilimdir, buna bazı kimseler ikili

bakan yani ötelerde bir Allah anlayışı ile bakan kimseler ulaşılmaz olduğunu söylerler.

Tabi ki o anlayışa göre Allah'a ulaşılmaz, yani Allah ötelerde ayrı bir yerde ise kul da ayrı bir yerde ise zaten Ledün İlmine değil hiçbir şeyine ulaşılmaz. Ama Cenab-ı Hakk öyle demiyor "*Ey kullarım ben sizlerle beraberim*" diyor ama biz Allah'ın bu alemde de olmasını yakıştıramıyoruz, sen münezzehsin sen tenzihtesin zaman ve mekandan münezzehsin sen yukarılardasın sen oraya yakışırsın saltanatın oradadır, Allah şunu yapmaz bunu yapmaz derken biz O'na elbise biçiyoruz demektir. Biz kendi kendimize bir İlah tanımı ortaya çıkarıp O'na inanıyoruz. Halbuki gerçek rabbul alemiyn böyle değildir. Onları da kapsamına alır ama öyle değildir. Çünkü kulun düşüncesi de Hakk'ın içinde mevcut olan bir sahayı düşünür.

Alemdeki bu sahalar o kadar çok ki her ismin bir sahası vardır, Mudil isminin de bir sahası var Hadi isminin de bir sahası var, Kahhar isminin Cebbar isminin de hepsinin yaşayacak bir alanı vardır bu alemde. Oradan da onlar hep Allah'ın Zat'ına bağlıdır. Ama biz Hadi isminin sahasını bırakıpta Mudil isminin sahasına girersek dalaletimiz açık olacaktır, "Allah bunu neden Mudil ismini halk etti ben ne yapayım halk etmeseydi" diye söyleyecek sözümüz yoktur. Çünkü ikaz ediyor orası tehlikeli diyor, nasıl ki bazı yollarda levhada silahlı bir asker levhası görülüyor, "*Askeri sahadır girilmez*" diyor biz oraya girmeye çalışırsak tehlikelidir belki atış sahasıdır, yasağı çiğnediğimizde suçlu da oluruz. Cenab-ı Hakk bize alın silahı insan öldürün demiyor, o nu müdafaa için kullanın diyor, ama silahın malzemesi de Hakk'ın varlığından oluşuyor.

Ama kullanma diyor, işte bu ayrımlar olmamış olsa emir ve nehyler olmamış olsa insanoğlu nereden nasıl girip menfaat sağlayacaktır. İşte bunlar hep çalışmalarımız ayırmalarımız ve nefsimizle olan mücadelelerimiz sonunda bir yere ulaşılıyor, gerek ilmi gerekse fiziki olarak.

İlimlerin başında tarif gerekirse "Bilim" diye bir saha var, ama "İlim" başka bir şeydir. Bilim bilmek genel olarak, herkesin üzerinde çalıştığı kendi sahasına göre çalıştığı bilgilerin ismi "Bilim" dir. Bir gün otobüsün kapılarına baktım, durakta bekliyorum eve gideceğim ön tarafta binilir yazıyor, arka tarafta inilir yazıyor. Başındaki "b" çıkarılırsa ikisi de inilir oluyor. Oradaki "B" harfini ayırdığımız zaman "Bilim" deki "B" harfini ayırdığımız zaman o zaman "İlim" çıkıyor ortaya. "Bilim" in ilmel, aynel, Hakkal yaşantısı yoktur, sadece sathi, madde bilgilerini ilgilendiriyor. derinliği ve yüksekliği yoktur. ama "B" yi alır" sadece salt "İlim" kalırsa işte o zamanİlmel yakıyn, Aynel Yakıyn, Hakkal Yakıyn sahası ortaya açılmış oluyor.

Peki o zaman o "B" harfi ne olacaktır? Oradaki "Bilim" in "B" si Arapça'da ne oluyor, "İle" oluyor. İşte o "B" yi ayırdığımız zaman ilim ile ancak Hakk'a gidilir. "B" nin başındaki dikey çizgiyi ayırırsak bir ve 3 olur yani 13 ortaya çıkar. Bilimin içinde bunlar var, ama bilim sahiplerin onun farkında olmadıkları için bilimden gerçek ilme geçmeleri mümkün olmuyor. işte onun açılımı da "B" harfini ayırdığımızda "B" ye bir kimlik verdiğimizde "Bilim" içinde "B" nin bir ayrı kimliği yok bir bütün olarak kelime bütünlüğü var ama "B" yi baştan ayırırsak ona bir kimlik, şahsiyet verdiğimizde esas ortaya çıkan "İle" dir. Oradaki "İle" ilim ile bu ilim de İlahi ilimler ile ancak Yakıyn hali ve ilimler ortaya çıkmış oluyor.

Şimdi bunun birinci sahasına "İlmel Yakıyn" oradaki "Yakıyn" kelimesi Türkçedeki "Yakın" değildir. bu bir Arapça kelimedir, Türkçedeki "Yakın" ın Arapça'daki karşılığı "Kurp" yani Kurban bayramı, "Kurb-u nevafil" denildiği gibi uzakta olan iki varlığın birbirine yaklaşmasıdır. İşte "Kurban" denildiği zaman bizim hemen aklımıza süslenmiş kesilecek koyun kuzu geliyor. Halbuki o değildir, "Kurb" yakınlaşma manasınadır, işte o kurban kesildiği zaman Hakk'a yaklaşılacak "Kurb" kurban değildir, ama kelime o hale gelmiştir. O koç koyun kurban değil bir vasıtadır Hakk'a yaklaşma vasıtasıdır. Ayrıca koyun kurban edilince insan Hakk'a nasıl yaklaşacak bu hale o hayvan daha layıktır.

Neden çünkü canını veriyor, biz ne veriyoruz cebimizden üç beş kuruş çıkıyor. Hangisi daha değerlidir. Her neyse bu işin başka bir tarafı ama düşünmek lazımdır.

Hazmi Babam kurban almaya gittiği zaman nerede sakin oturan ufak tefek arızaları olanları alırmış, çünkü onlara kimse bakmıyor, tenezzül etmiyor, satılmasa belki sahibi geriye götürecek onlar da kurbanlıktan mahzun olmasınlar diye nerede kişilerin almadıkları varsa gider onu kurbanlık olarak seçermiş. Şimdi iki hayvan koyalım yan yana bunlardan birisinin sureti çok güzel diğerinin de ufak tefek ayağında kulağında ve boynuzunda ufak tefek kusur var ama kurban olmaya engel kusurlar değil. Bunlar dış görünüşleri farklı olsa bile içeriden bir farkları var mı? ruhaniyet olarak farkları var mı? Hiç farkları yoktur. Bakın ne kadar değişik hayat görüşleri ortaya çıkabiliyor.

Evvela kişi kendine dönmeye başladığı zaman işte bu ilim Yakıyn ilimlerinin başlangıcıdır. Zaten çalışmalarımız içerisinde sohbetlerde Hakk'a olan yakıynlik kendimize olan yakıynlik anlayışları içerisinde eğer bu yakıyn ilmi çalışmaları sahaları olmazsa kimse bir yere gidemez hiçbir yere gidemeyiz. Yakıyn ilmi ile ancak Hakk'a yol almak mümkündür, yakıyn ilmi günümüzdeki navigasyondan başka bir şey değildir. bilmediğiniz bir yer bile olsa o ilim sizi oraya kadar tarif ederek götürüyor. Yani şunu bilmemiz gerekiyor her birerlerimiz bu sahada Yakıyn ilmi içerisinde çalışmaktayız. Çünkü bu ilimden başka Hakk'a yaklaştıracak hiçbir saha ilim yoktur. İşte tasavvun özü aslı budur.

Yoksa tasavvuf birkaç şiir okumakla birkaç zikir yapmakla birkaç ilahi okuyupta duygulanmakla aşılacak bir saha ulaşılacak bir mahal değildir. Tabi onların hepsi de lazım şeriat mertebesi de lazım tarikat mertebesi de lazım bu tarikat mertebesinde şiirler lazım olur insanın muhabbeti işte coştuğu zaman yazar, hepsi güzel yerli yerincedir, ama devam eden yolculukta Hakikat Mertebesi sahasına gelindiği zaman mutlaka Yakıyn ilmine ihtiyaç vardır. O yakıyn ilmi de "*Men arafe nefsehu fakat arefe rabbehu*" bakın ilk şartı budur. "Kim ki nefsine arif olursa" nefsine arif olmak için de yakıyn ilmi yani kişinin kendi hakikatine dönük bir ilim

sahasına geçmek gerekmektedir. Ondan sonra da "Men arefe nefsehu fakat arefe rabbehu" o da Yakıyn ilminin ikinci aşamasıdır. Kişi rabbını böylece tanımış oluyor.

"Yakıyn" kelimesini tarif ederlerken Muhiddin-i Arabi Hz leri "*El yakıyni Hüvel Hakk*" diye tarif etmiştir. yani yakıyn af'aliyle, esmasıyla, sıfatıyla, Zatı'yla Hakk'ın ta kendisidir. O halde yapılan bu sahadaki çalışmaların Allah'ın Zat'ına giden yol üzerinde olması lazım geldiği açık olarak görülmektedir. Birçok ilimler var ki fıkhi ilimler şeriat mertebesi istikametindedir, bazı duygusal ilimler bilgiler kitaplar tarikat mertebesindedir ki tarikat yol olduğu halde o tarikatlarda ne yazık ki yol diye bir şey kalmamış, oturma haline dönüşmüş, tabi onlar da güzel şeylerdir, karşı durmak manasına değil söylediklerim oraları olmamış olsa oralara giden insanlar nerede vakit geçirecekler, o kadar kişiyi oraları muhafaza etmiş oluyor.

En azında Allah lafzı peygamber lafzı çıkıyor, zikir çıkıyor, bunlar çok güzel çalışmalardır, ama hedefi buluyor mu bulmuyor mu orası ayrı konudur. Şeriat bir zemin hazırlamakta bu olmazsa hiç birisi olmaz hani demişler ya "*Bir şeriat ki tarikatı yoktur atıldır, bir tarikat ki şeriatı yoktur batıldır*" bakın hiç yanına yaklaşmayın ne olursa olsun isterse bilgisi allame bilgisi olsun neticede hepsi bozgunculuktur neticede bir işe yaramaz.

Yakıyni üçe ayırmışlar "İlmel Yakıyn" ancak bu bilimden sonra oluşacak bir hadisedir. Evvela bilgi olarak bilinecek ama bu saha kişinin dışında bildiği bilgi sahasıdır. Yani her türlü meslekten tıptan olsun hukuktan olsun gök bilimlerden deniz bilimlerinden bu bilgi hep dışarıda olan bir bilgidir yani kişi yoktur. Kişi bilgiyi yüklenmekte ama kendisi ortada yoktur. İşte bu gafletin ta kendisidir. Kişinin kendini bilmemesi gafletin ta kendisidir. İstediği kadar bu dini bir ilim bilim sahibi olsun. Çünkü bilgisi dilinin ucunda ve aklının üstündedir. İçeriye bünyeye ruhaniyete ulaşmış erişmiş nüfuz etmiş bir bilgi değildir, işte aradaki fark odur, Yakıyn ilmi kişinin özüne indirilen özünü idrak eden özünü anlatan bir ilimdir, "Bilim" ise kendi dışında olan bilgilerin toplamıdır. Gerçek manada ilim kişinin kendine dönük yaptığı

çalışmalardır. Kendisini tanıması yönünde yaptığı sahadaki bilgilerdir. Onun da başlangıcı Adem (as) dan Muhammed (sav) e kadar o peygamberan hazaratının nasıl evrelerden devrelerden geçtikleri bunların hepsi bizim hayatımızdır. Onlar dünya süresi içerisinde geniş bir zamanda bunlar yaşanmış bizler ise bu yaşanan süreyi kendi hayat süremizin içerisinde daha kısa kısa bölümlerle yaşamamız gerekiyor.

O halde böyle bir seyir yapmış olan bir kimse bakın bütün insanlık seyirini hayatı süresince kendi bünyesince yaşamış oluyor. İşte bu hadise de bireyin altı seyirinden ikincisidir. Birisi insanlık tarihinin seyr-i suluku ikincisi de kebdi ömür boyu yaptığı seyr-i suluku ikinci seyr-i suluk, üçüncüsü de bilindiği gibi bir senelik seyr-i suluk. Bazı kimseler bu yakıyn ilimlerini değişik şekillerde tarif etmişlerdir. Birisi diyor ki: "Birinin bir arkadaşı var, o arkadaş savaşa girmiş, yanındaki arkadaşa anlatmış, yanındaki arkadaş da bir üçüncüye anlatmış, bu ilmi yakınlıktır." Yani iki nakilden sonra geliyor.

Birisi de savaşın içerisine girmiş, kendi savaşmış o savaşı anlatıyor. Bu da "Aynel Yakıyn" dir. Ama savaşı yapan yine de ötekidir. Ama yaşadığını anlatıyor. Diğeri anlatanın anlattığından anlatıyor. Tabi ikinci daha ileri derecede bir anlatıştır. Üçüncüsü ise kişinin kendisinin savaşa girip savaşmasıdır. Acısıyla tatlısıyla işte yaralanmasıyla kazanıyorsa eğer onun yaşantısı ile böylece kendinin yaşamasıdır.

Yemek şeklinde tarif edenler oluyor, birisi bir lokantaya gidiyor, çok güzel bir yemek yiyor onu arkadaşına anlatıyor, arkadaşı da dinliyor dinleyen "İlmi yakın" durumundadır. Diğeri ise kendisi lokantaya gidiyor o yemeği kendisi yiyor bu kendi müşahedesi "Aynel Yakıyn" ama sonra bakıyor ki o biz başkasının yemeğini yiyoruz bu yemek nasıl üretildi mutfağa gidip yemeği kendisi yapıyor, bu da Hakk'al Yakıyn" yani işin hakikatidir. Bunlar gibi pek çok daha kıyaslar vardır sizler de bulabilirsiniz.

Böylece baktığımız zaman ilimlerin arasına bir zahiri ilimler "Bilim" olarak geçmekte diğeri de İlahi ilim olarak

yalnız ilahi ilim derken fıkhi manada olan ilim ilahi ilim değil onlar beşeri ilimler dini ilimlerdir. İlahi olan ilimler Yakıyn ilimleridir. Bu yakıyn ilimlerinden sonra da kişinin Hakk ile Hakk olması Hakk ile birlikte hayatını sürdürmesi neticesinde Cenab-ı Hakk ona kendi indinden kendi yanından bazı lütuflarda bulunur yalnız bu saha tehlikelidir, çok dikkatli olması lazımdır. Nasıl ki Hızır (as) dan bahsederken Kehf suresi 65. Ayette فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا. “*İndimizden ilim verdiğimiz bir kulumuzu buldular*…” İndimizden ilim verdiğimiz dediği işte Ledün ilmidir. Hızır (as) a Cenab-ı Hakk bir lütufta bulunmuş O’na bazı bilgiler vermiş, Allah onu sahneye çıkarıyor, Allah’a şükrederiz Hızır (as) Musa (as) hepsine teşekkür ederiz o günkü sahneler olmuş , yaşanmış kayda geçmiş biz de onları görmediğimiz halde bilgilerimiz vasıtasıyla öğrenmiş oluyoruz, hatta yakıyn ilmi ile görmüş gibi oluyoruz işte o hadiseleri yaşadığımız zaman hangi düzeyde yaşamış isek gerek ilmel yakıyn, gerek aynel yakıyn, gerek Hakkal Yakıyn olarak yaşantılarını müşahede etmiş oluyoruz. Ama bu ancak bir eğitim ile ve hedef göstermekle mümkün olmaktadır. Kişi kendi kendine yakıyn ilimlerini bilemez, bulamaz.

“*Len terani*” diyor, “Sen beni göremezsin” bunun karşısında peygamber efendimiz de *“Men reani fakat reel Hakk”* bana bakan Hakk’ı görür diyor. işte bunların hepsi Yakıyn ilminin içerisindeki merhaleleri bize bildiriyor. Buradan da anlıyoruz ki Hızır (as) hakkında peygamber miydi veli miydi diye ihtilaflar vardır ama bize bu hadise gösteriyor, Hızır (as) ile Musa (as) ın olduğu üç hadisede Hızır (as) ın nebi olduğunu görüyoruz. “Nebe” haber, “Nebi” de haberci manasınadır. O üç hadiseden bize Hızır (as) haber verdiği için o sürede Hızır (as) nebidir. Daha önceki halini bilmiyoruz daha sonraki halini de bilmiyoruz çünkü başka haber yok ondan evvelki ve sonraki devirlerinde velidir ama heber verdiği sürede nebidir. Tabi Allahualem bu

benim kendi anlayışımdır, kendi düşüncemdir başkaları ne derlerse diyebilirler.

Cenab-ı Hakk her birerlerimize bu hakikati gerçekten idrak eden evvela kendi yakıyn haliyle tanıyan kimselerden eylesin inşeallah.

YAKIYN İLİMLERİ DEVAM.

CD-10-

اَعُوذُ بِالَّلهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu gün 06/05/2017 Cumartesi günü sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim bilindiği gibi bugünün sohbet mevzuu kısa kısa sorular ve cevaplarıydı, bir kızımızın daha sorusu vardı onu alalım;

SORU: Aynel Yakıyn üzerine ben şunu merak etmiştim, Cunun, Fünun, Sükun da İlmel yakıyn, aynel yakıyn, Hakkal yakıyn da birisi bitince diğeri başlayan mertebeler mi, ya da biz bunları yaşadığımızı nasıl fark edebiliriz, her mertebede her şey yaşanıyorsa biz bunun idrakında olabilir miyiz?

CEVAP: Bu da güzel soru zaten tefekkür ehlinden güzel sorular çıkar. Yani her hangi bir kimse dünyanın bazı zahir haleri ile ilgili ise onlardan sorar, ama tevhid ehli kendine ait Hakk'a ait Rabbımıza ait sahalarla ilgilendiğinden ilgi alanı o saha olduğundan o sorular oluşacaktır.

Tasavvufta üç aşama var, bilindiği gibi üç sistemi her yerde de geçerlidir, onun içinde olabiliyor, *"İlmel Yakıyn, Aynel Yakıyn, Hakkal Yakıyn,"* diye belirtilen hususun bir de gerçek tarikat seyiri içerisinde ki bu tarikatın tamamının ifadesi; Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet mertebeleridir. Yani tarikat dendiği zaman sadece duygusal sahadan bahsedilmez. Tamamını kapsamaktadır. Ancak Hakikat ve Marifet mertebeleri batında kaldığından yani tarikat yaşantısı içinde olanların biraz dışında kaldığından onlar

tasavvufu sadece tarikat mertebesi zannederler. Yani ilahilerin okunması bazı zikirlerin yapılması bazı menkıbelerin anlatılması sahasını tasavvuf sahası zannederler. Bu o yolun içerisinde sadece bir bölümdür sadece tamamı, kemali değildir.

Bu seyahatin başlaması ki bu bir yolculuktur, zaten tarikat yol demektir, bu yol kişinin kendinden kendine gittiği yoldur gerçek tasavvuf. Sonra oradan da Hakk'a ulaşan yoldur. Eğer bir kimse kendine giden yolu bilemez bulamaz ise Hakk'a giden yolu bulması mümkün değildir. Çünkü bütün varlığın Hakk'a en kısa yoldan Hakk'a giden yolu kendisinden geçmektedir. Sadece insanların değil, bütün varlığın Hakk'a giden yolu o varlığın kendisinden geçmekte neden çünkü o varlık Hakk'ın kendisinden gelmekte olduğu için geriye dönüşü de aynı yoldan kendinden Hakk'a gitmesidir.

Dışarıda gördüğümüz tabiat dediğimiz fiziki manada iklim yaşantı dediğimiz hallerin böyle bir sorunu yoktur neden, çünkü onların bireysel olarak iradeleri yoktur. Yani insanın olduğu gibi kendi başlarına hareket etmeleri bireysel şekilde özgür yaşamaları mümkün değildir. şimdi bir ağacı düşünelim ağaç bireysel hareket yapamaz, ama insan böyle değildir, insan hem mesuliyeti olan bir varlık hem de halife olması dolayısıyla ki bu halife bir bilinç isteyen husustur, ama halifelik bilincinde olmayan kimse dahi halifedir. Bilmediği halde halifedir. İşte bunun bilinmesi aynel Yakıyn olarak kendine çok fayda sağlar bilemeyince hayatını gafletle sürdürür.

İşte insanların böyle bir özelliği olduğundan bu hadise şuurlu olarak bir yol kat edilmesini gerektirmektedir, zaten yapılan işler de onlardır. Yani biz Hakk'tan geldik Hakk'a gidiyoruz. "Biz gidiyoruz" dediğimiz zaman o "Biz" in"ben, ene" gibi kelimelerden bir varlığa, ifade ettiği manaya ulaşmamız gerekiyor. yani "Ben" dediğimiz "Biz" dediğimiz o kelimenin hakikatine ulaşmamız lazımdır. "Ben" dediğimiz zaman "Ben kimim" buraya ulaşmadan Hakk'ın niteliğini niceliğini bilmek mümkün değildir. şöyle en geniş manada iki metre boyunda elli santim genişliğinde olan bir madde

yapının kimliğinin ne olduğunu biz bilmez isek bütün alemler varlığında genişliğinde olan bir Allah'ı bilmemiz nasıl olacaktır. Tabi ki hiçbir şekilde olmayacaktır. Dışarıya baktığımız zaman tabiat havanın sıcaklığına soğukluğuna baktığımızda iklim bu alem halk edilmiş yaratılmış varlıklar olarak bileceğiz.

Şeriat mertebesinin bilinci bu, bu mertebe için doğrudur. Ama acaba bu hadise hakikatı itibariyle bu hadise bu kadar basit midir? İşte evvela kendimize ulaşıp ondan sonra da Hakk'a rabbımıza ulaşmak mümkün olacaktır. Bu sahada çalışmaya başladığı zaman üçe bölünmüş bunun birinci bölümüne "Cünun" ikinci bölümüne "Fünun" üçüncü bölümüne de "Sükun" deniyor. Cünundan kasıt cinnet getirmiş gibi ibadet halinde olmak, tabi bu aklımızı kaçırma manasına değildir. peygamber efendimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurur, "*öyle çok ibadet ediniz ki etraftan bakanlar sizi cinnet geçirmiş gibi zannetsinler*." Ama bu onların anladıkları manada değildir.

Yine efendimizin yol göstermesiyle Taha suresinde Cenab-ı Hakk'ın Peygamber efendimize buyurduğu gibi *"ey Muhammed biz bu Kur'an'ı kendine eziyet edinceye kadar ibadet yapasın diye indirmedik,"* bakın ne kadar güzel peygamberimiz bilindiği gibi çok ibadet eder geceleri kalkar uzun süre kıyamda kalır bir ayağı ağrır sonra değiştirir sonra ağırlığını tek ayak üzerine verir o ayağı yorulur diğerinin üzerine verir yorgunluğunu hafifletsin diye, işte bu bize örnek "Cunun" halidir. Yani bu devrede insanın gençlik devresi olduğundan gücü de buna müsaittir. Bu şekilde çalışma ile de aynı zamanda nefs-i emareye bir geçit vermeme hali olur. nefs-i emareye karşı bu bir savunma mekanizması olur. ayrıca fıtri olarak doğal olarak çünkü ibadette olduğumuz sürece bu bedeni hakk'ın huzurında Hakk'ın indinde kullandığımızdan vaktimizi Hakk'a vermiş olduğumuzdan nefsimizle geçirecek gaflete düşürecek başka yerlere gitmeye mani olur. yani nefsani yerlere gitmeye mani olur.

Böyle bir çalışma buna farzların üzerine kurb-u feraizin üzerine kurb-u nevafilin yüklenmesi manasınadır. Zikirler

namazlar ibadetler oruçlar varsa kaza namazlarına devam, işte ne yapabiliyorsak bilhassa bu arada fiziki ibadetlerle birlikte okumalara dinlemelere de devam etmek yani burada "Cunun" dan kasıt sadece fiziki ibadetler şer'i ibadetler değil, aynı zamanda tefekkür yoluna da ağırlık vermek yönelmek kişi bu devrelerde ilk başlandığı devrelerde ne kadar güzel yol ne kadar çok yol alabilirse daha sonraki gelecek zamanlardaki bazı başına gelebilecek sıkıntıları itibariyle yani zaman darlığı itibariyle yapamadıklarını o ilk yaptıkları sürede kazanmış olduğundan zaman kayıbı olmaz.

İşte bu "Cunun" devresi bu yüzden çok hassas bir devredir. O zaman kişi daha kendi başınadır, meşguliyetleri azdır, evli değildir, çoluk çocuk meşguliyeti yoktur, zamanı kendine aittir daha çok kendine zaman ayırabilir, işte bu devre kişinin "Cunun" devresidir. Ama bu demek değildir ibadet edecek de fikir tefekkür çalışması yapmayacak demek değildir, ibadet ile birlikte tefekkür çalışması da olacaktır. Bu devre işte insanın tasavvuf halini üçe bölsek onar seneden belki başta on senelik bir süre ama herkes için mutlak peynir ekmek keser gibi on sene değildir bazısında üç sene bazısında beş sene bazısında yedi sene neyse işte o kendi yaşantısına göre sürer ama bu devrelerden istifade etmek lazımdır. Yani ne kadar erken yola çıkılırsa o kadar yol alınır. Ancak erken yola çıkayım derken çocukluk devrelerinde yeni gençlik devrelerinde daha hayatın ne olduğunu bilemiyorken okul devrelerinde pek bu sahaya girilmemesinde yarar olur, girilse de biraz dışından kenarından yavaş yavaş alışkanlık olsun diye çünkü fazla üzerine gidilirse bu sefer dünya derslerini azaltabilir zarar verebilir o saha hoşuna gider dünya dersleri ile ilgiyi biraz azaltabilir bu sefer sene kayıbına sebep olabilir bu tehlikelidir.

Onun için bu durumda olanlara pek ders vermeyiz ancak herkesin yapabileceği istiğfar selavat, kelime-i tevhid besmele fatiha okuma, gibi bu şekilde manevi haz almayı bu kadarla bırakmaya çalışılır. Ama ne zaman okulunu bitirir, belirli bir hale gelir işini kurar çünkü bu sahada kişi biraz daha hür özgür hareket etmesi için sosyal siyasal maddi

özgürlüğüne kavuşmuş olması da gerekiyor. Gerçi herkes için mutlaka ben işimi kurayım da ondan sonra tasavvuf sahasına gireyim demek de pek doğru olmaz baştan girilebilir ne yapabiliyorsa yaptığı kadar yapar.

Bazı kimseler müracat ederler, işte efendim ben ders almak istiyorum gibi biz evvela soruyoruz sosyal durumun nedir, yani onun zenginlik fakirlik durumuna bakma manasına değil ona ne perde olabilir onu ne meşgul edebilir diye bakıyoruz. "efendim işe girdim de çıktım da dua etseniz de bizi yeniden işe alsalar " tamam bundan tasavvuf olmaz, çünkü aklı başka yerlere takılmış, onu herhangi bir şekilde küçük görme manasına değildir, yani bu sahada bunlar geçerli değildir. tabi yol ehli olupta yolda gidiyorken herkesin başına her şey gelebilir, her şey için dua edilir o konu ayrıdır. Ama gayesi sadece hastalığının geçmesi içinse yahut fakirliğinin iyileşmesi için ise bereket alınması için bir yere giriliyor ise orada hedef Hakk değil de dünya yaşantısı ise zaten biz onu kaldıracak halimiz yoktur, çok zengin olsak hadi yardım edelim neyse işini devam ettirsin kursun ondan sonra da zaten aramaz bile bir daha.

Yani "Cunun" çalışmaları böyle baştan gerekiyor, bu arada da bunlar neydi, "Kurb-u Nevafil" artması gerekiyor ama "Kurb-u Feraiz" devam edecek o baştadır, bunlar arttıkça kendisini yavaş yavaş tanıdıkça nefsinin kontrolü artık eline geçtikçe bu sefer tefekkür düşünme hali biraz daha artmaya başlar. O süre içerisinde aldığı bilgiler, onun dağarcığında toplanacaktır. Hazmi Babam şöyle derdi.

"Oğlum bir heybe al onu boynuna geçir, bir gözü önünde olsun bir gözü arkada günlük kullanacağın bilgileri ön göze koy almak kolay olsun, daha sonra lazım olacakları arka göze koy onları vakti geldiği zaman sonra kullanırsın" gibilerde söylerdi.

Kişi yavaş yavaş sahayı tanımaya başladığı zaman kendine yönelmeye başladığı zaman sistemi kavramaya başladığı zaman aynı zamanda "Fünun" lanmış da yani fenlenmişdedir, bilgilenme sahasına da geçmiş olmaktadır. İşte bu sahanın sonu yoktur, ölünceye kadar bu saha vardır.

ama bu devrede bunun üzerinde fazla durmak vardır. yine nafilelere devam etmek var, ama ilmi konulara daha çok buna ne diyelim "ilmi nevafil" , "Kurb-u nevafil" nafilelerle yaklaşma "kurb-u ilmi nevafil" aslında bunlar her ne kadar nafile hükmünde isedeler Kurb-u feraiz içindedirler. Bu gerek sohbetler olsun gerek dinlediklerimiz olsun çünkü bu alemde ehlullahtan birisi Allah hepsinden razı olsun sünnet ve farzın çok güzel bir tarifi vardır.

Sünnet dendiği zaman biz ne biliriz peygamberimizin yaptıklarını bize sünnet yapmış olması, farz Allah'ın emirleridir. Bu sahada doğrudur da, ama diğer bir ifade ile "*sünnet halktan uzaklaşmadır*." Demiştir. *"Farz ise Hakk ile olmaktır"* işte esas farz sünnet bunlardır. Yapılan bu çalışmalar Allah'a mülaki olmak üzere olduğundan batıni olarak bu yol ehlinin farzıdır bunlar. Bunlar olmazsa Hakk'a ulaşmak mümkün olmayacağından o halde bunları kendimize görev vird edinmiş isek biz batıni farzı yerine getiriyoruz demektir. Nasıl ki "Kurb-u feraiz" namaz kılmak islamın beş şartını yerine getirmek bunlar da Hakk'a ulaşmanın şartını yerine getirmektir. Ancak bu sohbet denilen şeyler fıkhi manada ahlaki mananın üstünde olan ilahi sohbetler olacak ki farz olan onlar olacaktır.

Diğer sohbetler o zaman sünnettir. Yani iyi ahlak şekliyle olacak işte şunu yapın bunu yapın anneye babaya hürmet sevgi saygı her tarafa insanlara yardımcı olun gibi bunlar sünnet sohbetleridir. Farz olan sohbetler ise kişinin kendi kendisini bilecek kendini tanıyacak oradan rabbını tanıyacak oradan da Allah'ı tanıyacak yahut tanıtacak bilgiler farz olan bilgilerdir. Bu aleme gelmekten gerçek cenab-ı Hakk'ın muradı kendini tanıtmak olduğundan kendinin tanınması olduğundan çünkü "*Bilinmekliğimi istedim bu alemleri halk ettim*" sözü içerisinde olan bu sahaya girmiş olanlara O'na ulaşmak farz hükmündedir. Ama bu umumi farz değil özelde olan bir farzdır.

Yapılmaması kişinin kendi kayıbıdır, ceza sebebi olmaz. Ama farz olan fiziki namazlarımızı bıraktığımız zaman ahirette ceza unsuru olur ama bu ilmidir kişi bırakabilir, zaman içerisinde sıkıntısı olur, zaman bulamaz çok başka

halleri olur, hastalığı olur bir müddet bırakmak zorunda olur, bıraktıktan sonra da uzaklaşır geçer gider, o kendi bileceği bir iştir kimse bir şey demez ama neden bıraktın diye ahirette ona ceza verilmez ancak ahirette o cezayı kendi kendine verecektir. Vicdani ceza olacaktır. Zaten bundan daha ağır bir ceza da olmaz. Çünkü maide suresinde İsa (as) hakkında bahsedilen ayetin hükmü altına girer kişi. "Maide" sofra diye geçiyor, Maide suresi 112 ayette إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ "Ya İsa rabbına söyle de gökten bir yemek sofrası indirsin hem biz görelim doyalım hem de bizden sonrakilere bir hatıra olsun derler. Cenab-ı Hakk da bunun üzerine Maide suresi 115 ayetinde قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ *"Ya İsa onlara söyle ben bu sofrayı onlara indiririm ama bu sofradan yiyipte ayrıldıktan sonra onlara alemlere etmediğim azabı ederim"* diyor.

İşte o sofra bu sofradır. Tevhid sofrasıdır. Yani Hakk'a ulaşma yolunda kat edilen mesafeler mesafelerin kat edilmesi için de ilme ihtiyaç var, o ilim de bu sahanın gıdalarıdır. Kiremit üzerinde balık indirildiği söylenir, bunu tefsirler değişik şekilde anlatıyor. Balık olması; balık deniz mahsülüdür, deniz de sudur su da ilim ve hayattır. İşte o balığın inmesiyle o kişilere ilim ve hayat verilmiştir. Kim bu ilim ve hayatı red eder istemezse ebedi ölmüş olanlardan olur.

İşte böylece evvela "Cunun" ile çok şiddetli bir çalışmalar ile tabi bu şiddetli derken ailenin içinde cemiyette yaşayan bir kimse aile içerisinde bir odaya girecek de gününün 10-15 saatini orada geçirecek bana dokunmayın kimse

dokunmasın ben rabbıma ibadet ediyorum işte yemek ister getirin ister getirmeyin ben açlığa alıştım böyle gider şekilde değildir. Hiç aileye rahatsızlık vermeden hiçbir şekilde tepki çekmeden ailenin diğer fertlerinin de hakkını gözeterek bu sadece kendi şahsına kendine ait olan bir sahası olacak başkasına zarar vermeden aile içi bütünlüğü bozmadan, bazıları bir kıyafet giyiyor aile birbirine karışıyor, birisi bir tarikata girdim diyor aile birbirine karışıyor, yani bu yanlışlıklara gerek eşler gerek çocuklar akrabalar anne baba hiçbir şekilde ailenin huzurunu bozacak şekilde çalışma yapılmamalıdır.

Daha da fazlalaştırılarak aile içi muhabbetin korunması muhabbetin arttırılması lazım gerekir. Çünkü tevhid ehli olan ismi üzerinde birleştiricidir tevhid edicidir. Bakın kesret değil aileyi parçalayıcı anne babayı küçük görücü eşe hoş olmayan davranışlarda konuşmalarda bulunması kesinlikle bu tevhid ehlinin yapacağı işler değildir. çevresine mümkün olduğu kadar muhabbet dağıtacak yardımcı olmaya çalışacak kendi birey işlerini her şekilde yapmaya çalışacak gerek kendi üstü başı çevresi neyse aile hanımları ise evine daha düzgün daha temiz bakacak daha güzel bakacak eşlerine çocuklarına daha çok şefkatle bakacak büyükleri varsa daha çok yardımcı olacak, olacak ki bir farkımız olacak.

Eğer herkes ile aynı davranışı tevhid ehli de sergiliyor ise o zaman hiçbir farkı yoktur, bunlarla birlikte kendi hakkımızı da koruma hükmüne sahip olacağız. Bir kişi böyle bir toplu olan yerlerde birisi fazla faaldir bu sefer nasıl olsa o yapıyor diye onun üstüne yükü yüklerler, bu bir iki kabul edilebilir ama ondan sonra o kişi kendi iradesini de kullanır. Yani kendi haklarını da kullanacaktır. Başka tarafa zarar vermeyecek ama kendine de zarar da verdirmeyecek. Çünkü o hayat bize lazımdır. O hayatın bir saniyesi bile bizim için çok değerlidir. Biz zamanımızı başkalarına kullandırtırsak vaktimizden zarar etmiş oluruz. Sermayemizden zarar etmiş oluruz.

Kimseye baskı ve herhangi bir şekilde başkasını kullanma gibi kendi şahsi işimiz de yoktur. Şahsi işimizi

yapacaksak gider görürüz eşimiz bile olsa fazla meşgul etmememiz lazımdır. Mesela ben su içeceğim zaman giderim suyumu kendim alırım. Kendi işimi kendim görmeye çalışırım. Nükhet Hanım her türlü hizmetimi yapar Allah razı olsun da onun da rahatsız olduğu anlar olur ben kalkarım hem iki adım yol yürümüş olurum, biraz hareket ederim . Bu şekilde işin aslı ne kullanacağız ne de kendimizi kullandıracağız. Ama yeri geldiğinde biz biraz fedakarlıkta biraz daha üstte olabiliriz o da ayrı bir konudur. Cenab-ı Hakk da onu karşılıksız bırakmaz. O hizmet edilen kişi bir teşekkür etse "Allah razı olsun" dese, orada da Hakk olduğuna göre hakk" razıyım senden" demektir o. Tevhid ehli olayları böyle okur, yani birisi dedi ki "Allah senden razı olsun" o söyleyen kişi kendisini tanımasa bile bilmese bile ama razı olsun sözüne muahatab olan kişi onu söyleyenin Hakk olduğunu bildiğinden açık olarak ben senden razıyım demektir, Allah diyor ki ben senden razıyım. O diyor ki Allah senden razı olsun. Neden çünkü onun hayata bakışı öyle ikilidir.

Ama tevhid ehli oraya hizmet ettiğinin ne olduğunu bildiği için Allah'tan onu duyuyornuş gibi ilmel yakıyn aynel yakıyn hakkal yakıyn sahasına girmektedir bunlar, kişi hangi düzey itibariyle hayatını sürdürüyorsa hangi ilim düzeyinden sürdürüyorsa oradan cevabını alır. Aynı sözden on kişi başka türlü değer yargılaması çıkarır. Değerlendirme yapar neden kendi anlayışına göre yapar. Cenab-ı Hakk bütün İlahi mertebelerde mevcut olduğundan herkesin düşündüğü de doğrudur. Her ne kadar düşünceler değişik bile olsa ama o mertebe itibariyle doğrudur. Birisi Hakk ile kulunu ayrı görür, yukarıdaki Allah'tan mış gibi "Allah razı olsun" der, ama tevhid ehli doğrudan doğruya ben senden razıyım hükmünü çıkarır oradan. Bundan da güzel bir şey olmaz. Allah emeklerimizi zayi etmesin inşeallah.

Hani "Cünun, Fünun, Sükun" bunlar anlaşıldı mı? Bu son devrelerde de, kişinin artık fiziki gücü azalmış olduğundan kurb-u nevafili azaltır. Neden çünkü kurb-u nevafil süresini doldurmuş görevini yapmıştır. Şimdi bir insanın başı ağrıyor, doktor diyor ki on gün bunu alacaksın yani iki doz alacaksın

15 gün sonra günlük tek doza düşüreceksin 20 gün sonra da onu da kaldıracaksın. İşte bunun birisi "Cunun" devresi ikincisi "Fünun" devresi son ilacı bırakması da "Sükun" devresidir. Yani artık hastalıkların geçtiği ilaca gerek kalmadığı süre ilmi ilahi sıhhatının yerine geldiği süre o zaten fiziken de zaten biraz güçten düştüğü için bunun yerine "Sükun" ancak buradaki "Sükun" dışarıdan görüldüğü gibi fiziki sükun değil, bir sonsuz deryanın sakinliği gibidir.

"Cünun" devresi deryanın dalgalandığı süredir, dalgalandığı sürede de deryanın içerisine ne gelmişse o dalgalarla haşir neşir yapar eritir. İşte bizde o içimizdeki nefsani çöplerin gereksiz şeylerin birikmesi o "Cünun" devresinde dalgalanmak ile çalkalanmak ile onların hepsi temizlenmiş olur, sonra "Fünun" fenlenmiş deryada yola çıkılmış olur, neticede "Sükun" devresinde de o ırmağın nehirin denize ulaşması gibi nehir ırmak yatağında giderken çağlar çağlayanlardan ilerlerken ses çıkarır köpürür yol alır, içinde ne varsa alır götürür. Ama deryaya ulaştıktan sonra artık sesi soluğu çıkmaz. Neden çünkü seyiri yolu bitirdi, engebelli yerlerden geçti artık aslına ulaştı.

İşte denizin buhar olup göğe çıkması gökte yoğunlaşmasıyla bulutlara dönüşmesi, belirli bir ısı kaybedecek bir olayla karşılaştıktan sonra yağmur damlalarına dönüp yere inmesi yerdeki damlaların birleşerek su akıntılarına oradan derelere derlerin birleşmesi nehirlere oradan da deryaya dalması da bu üç yaşamayı göstermektedir. O ısı enerjisiyle buharlaşması buharın yükselerek gökte dolaşması seyrana başlaması "Cunun" devresi, yağmur olup yere düşüp taprakta akıp gitmesi "Fünun devresi, nehirin deryaya ulaşmasıyla da "Sükun" devresidir.

Ayrıca burası yakıynliklere de uygulanabilir, buhar olup yukarıya çıkarken ilmel yakıyn, yağmur olup yere düşmesi aynel Yakıyn, deryaya ulaşması da Hakkal yakıyn olmasıdır. Yine bu şekilde su kaynayarak buhar olması buhardan sonra suya dönüşmesi sudan sonra soğutularak buza dönüşmesi buzdan sonra da tekrar eriyerek su olması aslına dönmesi hep bu tavırların yaşayışlarını bildiren hususlardır.

ÇOKLUK FARKLILIK.

Bu alemde gördüğümüz her ne kadar çok diye ifade ettiğimiz varlıklar varsa da bunların hepsi “Bir” in çokluğudur. Çokların çokluğu değildir. “Bir” in çokluğu ile çokların çokluğu arasında büyük farklar vardır. Bu alemde “Bir” vardır iki yoktur. Hangi sahada olursa olsun iki yoktur. Ama efendim ben görüyorum yüzlerce binlerce çeşit çiçek var meyve var, evet var hepsi var o çokluk mutlak çoklardan meydana geldiğini ifade etmez. Çok olarak bir şeyin kabul edilebilmesi için o çok olan her bir şeyin kendine ait bir kimliği olması lazım ki o zaman bu alemde çokluk var diyelim. Bir bahçe düşünelim kırmızı sari yeşil bir sürü çiçekler var bakıldığı zaman çok kesret denilen ifade ortaya çıkmaktadır. Peki madem onları çok olarak gördük niye ebedi olarak o varlık ortada durmuyor, süresi dolduğu zaman boynunu büküyor, düşüyor yaprakları dökülüyor ortada hiçbir şey kalmıyor.

Bir sonraki mevsimde sahibi onu ya dikiyor ya aşı yapıyor, yeniden bir varlık oluyor, ortaya çıkıyor ama bakıyorsunuz süresi dolunca o da gidiyor. Ne rengi kalıyor ne güzelliği kalıyor ne yeşilliği kalıyor, sapsarı kuruyor. Eğer bir varlık mutlak manada var olsa ne sararır ne solar ne yok olur, ne çürür ne gider, ebedi orada baki kalır. Eğer gelip geçen bir varlık varsa onun kendine ait bir varlığı olmadığı için gelip geçen bir varlık olduğu için o gelip geçmektedir. O halde kendine ait bir varlığı yoktur. Kendilerine ait bir varlığı da olmadığı için onları ortaya getiren tek varlık amir ve hakim olan bu alemde bir tek varlık vardır o da Allah (cc) dir.

İşte o varlık ki her baharda kendinin zuhurlarını yeniden hayata geçiriyor. Vakti geldiği zaman gene kendine ait olan zuhurlarını yine kendine geri çekiyor. Dalganın sahile vurupta çıkıp tekrar deryanın o dalgaları tekrar kendine alması gibidir. Her sahile vurduğu zaman bir varlık oluşuyor zannediyoruz biz. Halbuki orada hiçbir şey yoktur. Dalga

ismini de alsa köpük ismini de alsa yayılma ismini de alsa o deryanın ta kendisidir. Birisi latife olsun diye bir arkadaşına bir kağıt ile kalem veriyor, otur şu sahile bakalım say akşama kadar kaç tane dalga gelip geçecek diyor. O da söz dinliyor orada oturuyor, akşam üstü yanına geldiği zaman "saydın mı dalgaları" diyor, o da "saydım" diyor. "peki kaç tane dalga geldi?" diyor. O da bir tane dalga diyor. nasıl olur bu kadar sürede bir dalga ben geleli on dalga oldu diyor. iyi ama onların hepsi tek dalgadır başka dalga yok ki, diyor.

Yani hepsi birin açılımı ve kapanmasıdır. Başkası da olmadığına göre o halde bu alemde çokluk olarak gördüğümüz her şey tekin renklenerek kendindeki sanatı kendindeki varlığı her mahalde değişik bir şekilde ortaya çıkararak çok görünmesinden başka bir şey değildir. İşte bu çok görünme bize perde olmakta biz de zannediyoruz ki bu âlem çokluk alemi kesret alemi evet görüntü çok ama sahibi birdir. O halde bize lazım olan görüntüler değil o görüntüleri meydana getiren sahibini bilmektir oraya ulaşmaktır. İşte bizler de bahçedeki çiçekler gibi tevhid bahçesinde her birerlerimiz ayrı birer çiçek hükmündeyiz. Her birerlerimizin kendimize ait bir rengimiz var, kokumuz var bir halimiz vardır.

Ayağa kalkıp ellerimizi açalım görüntümüz ağaçtan başka bir şey değildir. Bu herkes için geçerlidir. Diğerlerinden farkımız ağaçtan çiçekten farkımız bizim bu çiçek olduğumuzu bilmemizdir. İdrak etmemizdir. Allah'ın bahçesinde birer çiçek olduğumuzu ve ondan ayrı ve gayrı olmadığımızı neyimiz varsa bize O'nun bahşettiği zaman ve zemin olarak da dünyayı bize bahşettiği bizlerin de kendisinin nefhasıyla var olduğu ve o yüce Allah ki insanlar vasıtasıyla hayat yaşadığı dünyada yaşadığı nefes aldığı verdiği o halde o zaman ne kadar büyük şerefe sahip olduğumuzu anlamamız zor olmayacaktır. Cenab-ı Hakk bizden Venefahtü etmekte bizlerden alemini seyretmekte şuurlu idraklı varlıklar olduğumuz için ve bizlerle sevinmekte bizlerle de üzülmektedir.

Haşa üzülmeyi O'ndan kaldıralım eksilikleri biz nefsimize verelim, güzellikleri yücelikleri de O'na bırakmış olalım.

Her ne kadar hepsi de ondan ise de ama nezaketen böyle bilelim. İşte ne zaman ki kendi hakikatimizi idrak edeceğiz o zaman aynel yakıynden sonra hakkal Yakıyn bu şekilde bize ortaya geldiğinde kul ortadan kalkmış Hakk baki olmuş olacak ancak görüntüde yine bir kul var kul kalktı ama fizik olarak yine de bir kul var, o kul artık o kul değil "Ene" nin "Ente"sidir. Yani benim senin olacak. Ki "Sen" diye hitap ettiği "Ben" dir orada ki kuluna kimlik vermiştir, o da bir gerçektir, ne kadar büyük bir lutuftur, Allah kulunu karşısına alıpta "Sen" diye muhatap olmuştur. İşte bu risalet mertebesidir. Bu üç mertebe de insanda mevcuttur. Uluhiyet mertebesi Risalet mertebesi Abdiyet mertebesi, hani "Abdühu ve rasulu hu" diyoruz ya O'nun abdı ve O'nun rasulü yani Allah'ın abdı, kulu ve O'nun rasulü.

İşte peygamberimizin Abduhu tarafı velayeti Rasuluhu ifadesi de risaletidir. Ve bunları ortaya getiren de "Hu" dan kasıt da Hakk'ın ta kendisidir. Kul, Rasul ve Abd birleştiği zaman Hakk'ın bütün sistemi ortaya çıkmış olmaktadır. Yani Hakk kendi batınında olan özelliklerini risaleti itibariyle zahirine aktarmaktadır. Yani uluhiyetinin abdiyete bildirilmesi için bir aracı gerekmektedir, orası da rasul, risalet, risalet risaletini yapabilmesi için tebliğ edecek bir yere ihtiyaç vardır. peygamber gelsin elli tane peygamber gelsin onların etrafında kavimleri yoksa müntesipleri yoksa bir işe yaramaz.

Allah kendi kendine olsun risaletiini tebliğ edecek bir varlık yoksa "*Allah var idi onunla birlikte hiçbir şey yok idi*" hükmüyle Allah kendi aleminde kendi başınadır. İşte insanın öyle müthiş bir özelliği var ki bu alemde Allah'ın varlığını ortaya çıkaran ispatlayan yaşayan bir mahal olarak insanı halk etti. "*Bilinmekliğimi istedim bu alemleri halk ettim", "zatımın bilinmekliğini istedim insanı halk ettim*" işte bu hadiseleri gerçek manada yaşayan ehl-i tasavvuf bu hakikatleri remzler içerisinde bizlere bildiriyorlar, avamdan gizlemek için bazı perdeli sözlerle söylüyorlar ama irfan ehli o perdeleri açar o sözün hakikatlerine erer.

Latife olsun diye birisi diyor ki ey diyor "*sen yücelerin yücesisin, biliyorum ama ben olmasaydın sen olmazdın*"

diyor. öyle değilmidir "*Ente* " olmasa "*Ene*" yi kim bilecektir. Ama O da diyor ki " *İyi güzel söylüyorsun da ben olmasaydım sen olmazdın"* diyor. yani bu muhabbet böyle çok nazik çok hoş çok latif bir şekilde Hakkal yakıyn mertebesinde devam eder gider zevki konulardır, bunlar kağıda kaleme sığacak beşer aklıyla da anlaşılacak şeyler değildir. Cenab-ı Hakk her birerlerimize kolaylıklar versin.

Burası ile ilgili küçük bir notum var gerçekten çok mühim,

"Rab Hakk'tır, hakikat bakışıyla bakıldığında kul da Hakk'tır. Mükellefin kim olduğuna şuurum ve vukufum oluşum olsaydı ne olurdu, eğer mükellef kuldur desem o ölüdür ve yoktur ve eğer Hakk'tır desem teklif olunan nerede"

Muhiddin-i Arabi Hz lerinin Futuhat-ı Mekkiye eserinden.

Yani emr-i teklifiye muhatap olan neredesdir. Ayrıca bu okuduğumuz lamaatın başka bir şerhinde de şöyle bir rubai yazmışlar,

"Ey bu kevn-i mekanın hülasası olan insan," bakın iki alemin özü olan insan Muhiddin-i arabi Hzleri de diyor ki "Bu alemi bir havan içerisine koymak mümkün olsa ve o havanda dövmek mümkün olsa ortaya çıkacak insan-ı kamil'dir" diyor.

"Ey bu kevn-i mekanın hülasası olan insan, tevhid-i Hakk'ı söz ile bulmak mümtenihattandır (olmayacak bir iştir) git nefh-i vücut et ki Fusus-ul Hikem'den ve Lemaat'tan (yani şu okuduğumuz kitaptan) onların içinden bulamadığın bir sırrı kendinde bulasın.

(Rubai Mevlana Cami)

Şu iki mevzu bütün işi hülasa ediyor ve özünde var.

İşte bunları ilim ile bilmek ilmel yakıyn, yaşamaya başlamak aynel yakıyn, Hakikati ile olmak da Hakkal yakıyn'dir, eğer bu üç aşamalı yaşantılar sadece bilim değil İlim ile yaşantılar olmadığı sürece kişinin Hakk'ı bulması kendini de bulması ulaşması mümkün değildir. Birçok

sohbetler yapılır duygusal sohbetler olur ilmi, bilmi fıkhi sohbetler olur, ilahiler olur, şiirler okunur, zikirler yapılır ama bunlar sadece ikili anlayışı ile yapıldığı için Allah'a ulaştırmaz duygusal bir zaman geçirilmiş olunur. O da güzeldir ama hedefe ulaşılması mümkün değildir. Hedefe ulaşılması için tevhid ilminin hakikat ilminin çok iyi bu şekilde bilinmesi lazımdır.

Buraya gitmek için de Cünun, Fünun, Sükun devrelerinden geçilmesi lazımdır. Ayrıca bu çokluğa bakıpta bu alemin çokluktan ibaret olduğu değil, çokluğun tekin birer yüzleri her görülen şeyin Vahid olanın Ahad olanın görüntüsünden başka bir şey değildir. Bunu anladığımız zaman da hayata bakışımız da başka olur, gerek bireysel insanlarla gerek tabiatla olan münasebetlerimiz de bambaşka olur. Güle bakışımız değişir dikene bakışımız değişir, dikene diken diye reddetmeyiz, o da bir ismin zuhurudur diye bakarız.

Cenab-ı Hakk'tan her birerlerimize bu dünyadan gitmeden olabildiğince tevhid-i hakikatlari anlama yolunu bize açsın zaten açmış da gönlümüzü ve aklımızı da açsın idrak eden kimselerden eylesin inşeallah.

BERAT KANDİLİ.

CD-11-

اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bugün 10/05/2017 Çarşamba günü aynı zaman da Berat kandili bu günün özelliği rabbımıza bu günlere bize çıkardığı sağlık ve sıhat içerisinde oluşturduğundan şükrümüzü hamdımızı bildiririz, her birerlerimize gerçek manada bu hayatta yaşama sebebimizi idrak ettirmesini de böylece de niyaz etmiş olalım.

Gece ve kandil diğer ismiyle "Mübarek Geceler" isimli kitabımızın yeni baskısı 27. sayfada 3. Bölümden devam edelim. Bu okuduğumuz mevzu bundan çok seneler evvel yine aynı gece hakkında yapılmış sohbet ve sohbetlerden derlenmiş bir kitaptır, kısmen okuyarak kısmen izah ederek bu sahadaki bilgilerimizi biraz daha genişletmiş olalım.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ **Berat Kandili:**

Muhterem gönül dostları her birerlerimize bu kandilimiz hayırlı olsun inşallah, Rabbımızdan bu hakikatleri idrak edecek aklı fikri gayreti bizlere de hibe olarak bir şey beklemeden vermesini niyaz edelim inşallah.

Arabi aylardan Şaban ayının 14. gününü 15. gününe bağlayan gece Berat gecesidir. Evvela Berat gecesinin özelliklerine bir göz atalım. Yani bu ne demektir, Berat Gecesi'nde neler olmuştur. Berat Gecesi'nin özellikleri şunlardır,

1-Kur'an-ı Kerim bu gece Levh-i Mahfuz'dan dünya semasına indirilmiştir. Kadir Gecesi'nde de Peygamber efendimize gelmeye başlamıştır. Bu hususu belirten ayet-i Kerime'de Duhan Suresinde بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حٰمٓ buradaki Hakikat-ı Muhammediye demektir yani O'nun şifreleri baş harfleridir, ayrıca bu sahada biraz daha ileriye gittiğimizde "Hakk olan Muhammed" demektir. حٰمٓ Bunlardan bilindiği gibi Kur'an-ı Kerimde 40. , 41. , 42. , 43. , 44. , 45. , 46. Yedi Sure حٰمٓ ile başlamaktadır. Her birerleri o mertebelerin birer halini bizlere açık olarak izah ve ifade etmektedirler.

حٰمٓ Apaçık olan kitaba and olsun ki, biz onu kutlu bir gecede indirdik doğrusu biz insanları uyarmaktayız.

Katımızdan bir buyrukla her hikmetli işe o gecede hükmedilir. Doğrusu biz öteden beri peygamberler göndermekteyiz eğer kesin olarak inanırsanız bilin ki bu senin rabbından göklerin yerin ve ikisi arasında bulunanların rabbından bir rahmettir. O işitendir, bilendir, O'ndan başka ilah yoktur, diriltir ve öldürür, sizin de rabbınız önceki babalarınızın da rabbıdır. (Duham Suresi 1- 8. ayetler)

Burada başta belirtildiği gibi "Apaçık kitaba and olsun ki" "Apaçık kitap Kur'an-ı Kerim olarak bahsedilmekle birlikte Kur'an-ı Kerim'in içindeki bütün Surelerin, ayetlerin genel olarak açılmasına bu alemde bütün alemi ifade eden "Kur'an-ı Fiili, Kur'an-ı Fiziki" denmektedir, ki apaçık ifadesiyle de zaten gördüğümüz bütün bu alem Kur'an'ın suhuflarından, sahifelerinden, ayetlerinden, bölümlerinden, surelerinden ibaret olan bir görüntüdür.

Aleme baktığımız zaman Kur'an-ı Kerim'de ne varsa alemde de o vardır, alemde ne varsa Kur'an-ı Kerim'in içerisinde o vardır, yani alem ve Kur'an birbirinin aynıdır birisi onu kayıtlı olarak bize bildirmekte, diğeri ise fiili olarak yaşanan bir gerçek hayat olarak bizlere görüntülemektedir, bizlerin de hayatı bu yaşantının içinde olmakla birlikte insanlar ise yaşayan Kur'an olmaktadır, her iki alemi de müşahede etmiş olduklarından idrak etmiş olduklarından her birerlerimiz yaşayan Kur'an hükmündeyiz. İşte alemi ve kendimizi ne kadar tanıyabilirsek bizim Kur'an'ımız da o kadar oluşmuş olur.

Tabi ki bunun sonuna ermek mümkün değil, ama kendimizi ne kadar genişletebilirsek bu sahada bu alemden o kadar çok şey kazanmış olarak gideriz. Ahiretteki genişliğimiz de ilmimiz nispetinde olacaktır. Burada her birerlerimizin hali sınırlıdır. Gerek beden sınırı içinde gerek mülki olarak sınırlıyız. Ama bu haller ahirette çok sonsuz olacak ancak burada kazanmış olmak şartıyla. Burada bir şey kazanamazsak ahirette karşımıza çıkacak kazanımımız olmaz. Bakacağız ki amel defterimizde sayfalar boş boş geçmiş yahut karışık karartılı olarak geçmiş bir şey ifade etmiyor, hayali sayfalarla dolu olacak Allah etmesin.

Doğrusu biz O'nu kutlu bir gecede indirdik, şüphesiz biz insanları uyarmaktayız." "katımızdan bir buyrukla her hikmetli işe hükmedilir. " hani deniyor ya bir sene içerisinde âlemde neler yapılacaksa o program ayan-ı sabite programı denilen Dünyanın ayan-ı sabitesi, alemin ayan-ı sabitesi de varDIR, bizlerin olduğu gibi ilmi manada bir senelik süre bir sene sonraki Berat gecesinin içerisinde olacağı zamana kadar bu program indirilmekte ve tatbikata geçmektedir.

2-Kıblenin yönü bu gecenin ertesi günü Kudüs'ten Mekke'ye Kabe'ye döndürülmüştür.

3-Mahlukatın bir yıl içindeki rızıklarına alacaklarına ömürlerine dair, Cenab-ı Hakk bu gecede takdirde bulunmuştur, o yılın programı bu gece içinde yürürlüğe girmektedir.

Şimdi baştan gelelim Kıble'nin yönü bu gecenin ertesi günü Kudüs'ten Mekke'ye yani Kabe'ye döndürülmüştür, bu hadise dünya tefekkür tarihinin en büyük oluşumlarından birisidir. Bilhassa bizler Müslümanlar için. Daha evvelce bilindiği gibi Adem (as) ile birlikte Cenab-ı Hakk yeryüzünde yalnız kalmasın diye ona bir fanus şeklinde bir beyt indirdiği kaynaklarda kayıtlıdır. Bunun temellerini melaike-i kiram hazırladı o zamanlar ismi "Kabe" değil "Beytullah ve Beyt-ül Atik" yani eski ev içinde oturulan ilk ev insanlar tarafından sonradan ismi "Kabe" olan peygamber zamanında tamirde dört köşe haline gelen "Küp" "Kabe ismini alan o Adem (as) dan beri "Kabe" ismi ile anılmıyordu bunda yanılıyoruz yani hep ezeli olarak "Kabe" diye İbrahim'in Kabe'si diye söylüyoruz o devrelerde "Beyt-ül Atik" yani eski ev manasına "Beytullah" yani Allah'ın evi gibi isimlerle biliniyordu.

İbrahim (as) geldiğinde "Beytullah" ın nerede olduğu bilinmiyordu, çünkü Nuh tufanında üzerindeki "Fanus" alınıp esma alemine götürülmüş kaldırılmış "Beyt-ül Mamur" ismi verilmiş, melaike-i Kiram'ın yapmış olduğu temelleri de çamurların altında kalmıştır. Yani uzun bir müddet yeryüzünde Beytullah bilinmiyordu. Tufandan Nuh (as) dan

İbrahim (as) a gelinceye kadar. İşte İbrahim (as) ın kendisine peygamberlik verilmesi başından belirli hadiselerin geçmesi ateşe atılması Irak'taki Ninova dan Keldanilerin yaşadığı yerden bu yer Bağdat'ın 200 Km kadar güneyinde olduğu bir yer diye söyleniyor. Hatta Keldanilerin daha da orada yaşadıkları Keldanice de konuşanların olduğu biliyoruz.

Nihayet Nemrut'un zulmünden uzaklaşmak için belirli seyahatlerden Mısır'a uğradıktan işte diğer yollardan geçtikten sonra bu arada Urfa'da Harran'dan da geçmekte, yalnız orada gölün ve oradaki halin nasıl oluştuğunu anlamak mümkün değildir. Orada ateşe atıldığını hatta o suyun üstünde yukarıda iki sutun var ama o sutunlar Romalılardan kalan yeni tarihli bir sutundur. Öyle çok eski tarihli sutunlar değildir, oradan atıldığı ifade ediliyor, oraya gidenler görmüşlerdir gerçekten de balıklar toplu toplu siyah balıklar olarak geziyorlar, dolaşıyorlar onları da İbrahim (as) ı yakmak işin topladıkları geriye kalan odun parçaları diye isimlendiriyorlar, ama bu tarihi manada ateşe atılması Irak'ta olan bir hadisedir.

Yani Bağdat'ın 200 Km kadar güneyinde olan bir sahada yapılan bir hadisedir. Bir hikmeti vardır orası da öyle olmuştur. Yani İbrahim (as) Urfa'da değil Harran'da bir müddet kaldı yolculuk esnasında ama ateşe atılma hadisesinden çok sonra seyahatları itibariyle oraya geldi, Mısıra uğradığı oradan da Şam tarafına gittiği ve orada kaldığı yani "Kenan ili" diye belirtilen Şam çevresindeki Kudüs çevresindeki bir yerlerde yaşadığı biliniyor. Orada Mısırda kaldığı süre içerisinde bilindiği gibi o günün firavunu İbrahim (as) eşi Sara valideye yardımcı olsun diye bir hanım hediye ediyor ki onun ismi de Hacer'dir. Bu yüzden batılılar ne yazık ki bu işi pek anlamadıklarından İsmail (as) tarafından gelen İslami yola İslami Kanala ve doğu tarafındakilere "köle kadının çocukları" diye bakıyorlar. Yani bizleri bu kadar aciz görüyorlar insan yerine de koymuyorlar, o zaman onlara göre Arab'ların Ortadoğu'da yaşasalar ne olacak yaşamasa ne olacak gibi hiçbir

hükümleri yok yani insan yerine bile bu yüzden koymuyorlar.

Köle kadının çocukları diye kendilerini de Sara validenin yoluyla geldikleri için "Hür kadın" ın çocukları olarak ve üstün vasıflı kimseler olarak kabul ediyorlar. Esas ihtilaf buradan çıkıyor. Halbuki o "köle kadının çocukları" diye belirtilen o kadın mübarek oğluyla beraber bugün Kabe-i Muazzama'ın "Hicr" olarak bilinen yerinde yatıyor ne kadar büyük bir şerefe sahip. Sara validemiz de Kudüs'ün civarında olan "Halilürrahman" diye bir yer var orada yatıyorlar. İbrahim (as) oğlu İshak (as) oğlu Yakub (as) sırayla dizilmişler karşılarında da eşleri dizilmiş Halilür Rahman mescidinde o kasabada orada yatmaktalar, orası da şerefli bir yer tabi ki.

Böylece peygamber efendimiz zamanında O'nun gençliğinde bilindiği gibi Kabe-i Muazzama beytullah, Beyt-ül Atik ismi ile olan o bina tamir edilmek isteniyor, tamir ediliyorken de malzemeleri yetmediği gerekçesiyle küçültmek istiyorlar yani tuğla ve taşımız yetmedi diye halbuki bu mantıklı bir izah tarzı değildir, ama şeriat mertebesinde de bir izah tarzı olacak oraya göre uygun bir gerekçedir. Cenab-ı Hakk'ın muradı Beyt-ül Atik üzerinde yeni mertebeler oluşturmaktı ki evvelce Beyt-ül Atik'i' iki makamı vardı öndeki köşe olan yerler, birisi Ademiyet biri de İbrahimiyet makamını temsil ediyordu.

Bakara suresinde geçmekte Bakara suresi 127. Ayetinde

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Ayet-i kerimede bunlar anlatılmaktadır, "İbrahim İsmail ile birlikte Beyt'in duvarlarını yükseltiyorlar iken Yarabbi sen bizim yaptığımız işleri görürsün dualarımızı da işitirsin" diye de böyle dua ediyorlardı. O gün o iki garip, kimsenin olmadığı o yerde Beytullah'ı Beyt-ül Atik'i olduğu gibi yapabilmişlerse yani o günün malzeme azlığında iki kişi onu yapabilmişlerse Kureyş'in en geniş en zengin en şaşaalı

devrinde elli tane Kabe gibi bina yapma güçleri vardı. Ama Cenab-ı Hakk'ın işi bu eğer bilselerdi başlarına geleceği yani Beytullah'ın Beyt-ül Atik'in dört köşe Küp olduğunda hangi makamları üzerinde barındıracağı halini bilselerdi onu gene eskisi gibi yaparlardı. Çünkü o makamların oluşmasını istemezlerdi.

Arka köşelerdeki makamların oluşmasıyla Kureyş'in elinden o saltanat gitmiş oldu. Bakın kıblenin değişmesi sırasında Mekke daha henüz Kureyş'in elinde idi. Ama Bakara Suresi 144. Ayet فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ geldiği zaman kıble o anda değişti bu bakın ne kadar mühim Berat Gecesi'nin ertesi gününde olan bir kıble tahvili büyük bir değişiklik. İşte bizler de kendi hakikatimizi idrak ettiğimizde Ef'al mertebesinden Esma mertebesine, oradan sıfat mertebesine geçtiğimiz zaman Kudsi bir hayat yaşamaktayız. İsim ve sıfat kudsiyeti içerisinde ne zaman ki Zat'i hakikatlere geçme yolu açılacak tam bir Muhammedî olacağız, o zaman kıble tahvili bizlerde de olması lazım gelecektir. Çünkü dünyanın seyri nasıl devam etmişse bireyin seyri de aynen öylece devam etmesi gerekmektedir.

Genel seyir tüm olarak bütün insanların içinde olduğu bir seyir olarak yaşanmaktadır ama birey seyir daha kısa sürelerde kendi dünyasında kendi beden aleminde mülkünde bunları ilmi de olsa yaşaması gerekmektedir. İşte o zaman bir insan bin insan olmaktadır. Yani binden kasıt bütün insanlar olmaktadır, bütün insanlar da bir insan olmaktadır yani bir insanın bünyesinde bütün insanlar tevhit edilmiş olmaktadır. Bu insan evvele başta (sav) efendimiz olmak üzere her birerlerimizde de kendi bünyemiz içerisinde bu şekilde idrak edip topladığımız zaman bütün insanlar bir insan hükmündedir ki baktığımız zaman yine aynıdır bütün insanların hepsinde bir insanda ne varsa fiziki olarak hücresel olarak da ne varsa hepsi vardır. Hayat, İlim, İrade, Kudret, Kelam, Sem'i, Basar gibi her türlü hal herkeste vardır. O halde bizler her birimiz birbirimizin kopyalarıyız, kopyalar da aslından olduğundan bütün kopyaları çektiğimiz zaman elde kalan aslı zaten bir dir.

İşte böyle bakarsak Tevhid-i Beşer yani insanlığı kendi bünyemizde tevhid etmiş oluruz. Ve kesrete döndüğümüz zaman bütün bunları kendimizin dışına çıkarırız ayrı ayrı varlıklar olarak görürüz, herkes de kendine göre ayrı bir değerdir, o şekilde baktığımız da da Kesret-i Beşer yani beşerin kesret yönünü yaşamış oluruz.

Bakara Suresi 144. Ayeti geldiği zaman … فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ .. Yani "yüzünüzü Mescid-il Haram'a döndürün" ayeti geldiği zaman daha evvel Müslümanlar Mescid-i Aksa'ya dönüktü, belirli bir süre Mescid-i Aksa'ya yöneldiler Medine'ye gidildikten sonra 18 ay kadar orada devam etti, Bakara Suresi 144. Ayeti geldiği zaman Müslümanlar şimdiki "Kıbleteyn" ismindeki mescidde namazlarını kılarken bulundukları yerde kendi mihferleri üzere tam arkaya döndüler. Öyle sırayla dönüş değil de cemaat olduğu yerde döndü, peygamber efendimiz aralarından geçip önlerine geldi kıble tam ters istikamete dönmüş oldu.

Ancak o anda daha henüz Kabe-i muazzama Müslümanların elinde değildi, Kureyş'in elinde idi, işte o ayet-i kerime geldiği zaman Mekke batınen feth edilmişti. Bakın çok açık olarak "Yüzünüzü oraya döndürün" dendiği zaman orası artık Müslümanların oldu. Zaten belirli bir süre sonra da bir sene kadar belirli bir süre sonra da fiilen de orası Müslümanlara geçmiş oldu.

3-Mahlıkatın bir yıl içindeki rızıklarına alacaklarına ve ömürlerine dair Cenab-ı Hakk bu gecede takdirde bulunmuştur o yılın programı bu gece içinde yürürlüğe girmektedir. Bir sene içerisinde neler olacaksa o şekilde programı faaliyete geçmektedir. Levh-i Mahfuzda bütün bu alemlerin programı baştan sona kadar var iken ama bu program birden bire kovadan suyun dökülmesi gibi olmuyor her sene belirli bir program üzerine bir senelik yaşanacak

büyük haller ortaya çıkmış oluyor. Bu demek değildir ki bizlerin de her bütün o sene içerisindeki en küçük hareketlerimize yaşantılarımıza kadar o gece tamamlanıyor da biz onun tatbikini yapıyoruz manasında değildir, bunun içerisinde bizlere bırakılan kader-i muallak, kaza-ı muallak tarafında bize ait kararlarımızla yapmış olduğumuz faaliyetlerimiz de oraya ayrıca girmektedir. Bizim emir ve nehiyleri dinlemek suretiyle tatbik etmek suretiyle olacak kazançlarımız bizim lehimize olarak yazılmakta yapamadıklarımız da bizim aleyhimizde olarak yazılmaktadır.

Peygamber (sav) Hz Aişe validemize anlatırken şöyle buyurmuşlardır, "Bu gece Şaban'ın 15. gecesidir, Allahu Teala bu gecede Beni Kelb kabilesinin koyunlarının tüyleri kadar insanı cehennemden azad eder. Fakat bu gecede kendisine eş ve ortak koşanların Müslümanlara karşı kin ve düşmanlık besleyenlerin akrabaları ile münasebeti kesenlerin hayat ve ihtişamlarına mağrur olanların ve ana babasına isyan edenlerin yüzüne bakmaz.." -Tırmizi-

Burada mühim bir mesele vardır, bir isim var, ona bakalım, "*…bu gecede Allahu Teala Beni Kelb kabilesinin koyunlarının tüyleri kadar* …." Bu o devirde Mekke civarında orada yaşamış bir kabilenin ismidir, Beni Kelb kabilesi, bilindiği gibi "kelb" köpek manasınadır, neden bu ismi almış? Birçok oradan çıkan güzel insanlar da var sahabiler de var, şu şekilde onu izah ediyorlar; bu kabilenin diğer kabilelere göre kıyas görmeyecek derecede çok koyunları varmış, bu kadar çok koyunları muhafaza etmek için de kelb (köpek) lere ihtiyaç olduğundan o çokluktan dolayı "Kelb" kabilesi ismini almıştır.

O kabileden çıkan bir zat-ı muhterem var adı Dıhyet-il Kelbi, "Dıhye" isminde o kabileye mensup birisi o günün Arap'ları içerisinde beyaz Araplardan, çok güzel bir erkekmiş, Medine'ye geldiği zaman duyulduğunda herkes O'nu seyretmek için yollara çıkarmış nasıl bir güzellikse. Cebrail (as) peygamber efendimize insan suretinde göründüğü zaman o kişinin suretinde görünürmüş. Dıhye suretinde görünürmüş. Zaman zaman O'nun suretinde gelir, Efenndimiz (sav) ile konuşur sonra gider, sahabe-i Kiram da

Dıhyetil Kelbi geldi O'nunla konuştu zannedermiş. Yani böyle bir insanmış.

İşte koyunlarının çokluğu, dolayısıyla o koyunların korunabilmesi için köpeklere ihtiyaç olduğundan köpeklerin çokluğundan kabile bu ismi almış, "…Beni Kalb kabilesinin koyunlarının tüyleri kadar.." saymak mümkün değil çok anlamında. Bir koyunda ne kadar tüy var, o sayılsa o da mümkün değil ama sayıldığını düşünelim o kadar misli insan cehennemden azad edileceğini söylemekte bu da çok büyük bir lütuftur, işte bir bakıma kıblenin tahvili ile de ilgilidir bu af edilme hali.

Allah Şaban ayının ortasındaki Berat Gecesi'nde dünya semasına tecelli edip, müşrik ve haksız yere başkalarına öfkelenip düşmanlık yapan kimselerden başka tüm insanları bağışlar. Bakın ikisinde de şirk şartı var. Diğerinde Şaban ayının yarısında Berat gecesinde Allah kullarına muttali olur, mü'minleri bağışlar, kafirlere mühlet verir, kin ehlini ise kinlerini bırakıncaya kadar af etmeden kendi hallerine bırakır.

Berat gecesinin ne olduğunu daha iyi anlayabilmemiz için evvela "Berat" sözcüğünün neyi ifade ettiğini anlamamız lazımdır. Berat bilindiği gibi bir yükümlülükten kurtulmak, her hangi bir şekilde suçlanıp o suçtan berat edip temiz çıkmaktır. Borcun ödendikten sonra aldığı ibra, nihayet imzalı kağıt borç bitmiştir diye, nihayet bulunduğu zor durumdan kurtuluştur diye ifade edebiliriz. Kişinin çevre sıkıntıları vardır her türlü halleri vardır, ondan kurtulma da bir rahatlama o da berattır. Biz daha ziyade gönlümüze geldiği aklımızın erdiği kadarıyla bu gecenin bizlerdeki karşılığının ne olduğunu söze getirmeye çalışalım. Biraz evvelkiler dışımızda olan fiziki hadiselerdi, ama bize lazım olan bizim özümüzdeki beratın ne olduğunu anlayabilmektir.

"Berat" Beraat etme, birinci manada berat kişinin Hakk'ın emir ve yasaklarına uyup yaşamını buna göre bina edip isyan etmeden günaha girmeden her varlığa iyi bir muamele ile hayatını sürdürmesidir. Bunun karşılığında kazanacağı rabbının hoşnutluğu onun beratı olacaktır bu genel bir

hükümdür. Şeriat mertebesinde de her mertebede de geçerli olan bir anlayıştır.

Ey Hakk talibi canlar daha evvelce işaret edilen Regaib ve Mevlut yaşantısı ile belirli bir idrak seviyesine yükselen salik berat mevzuu ile gerçek beratın ne olduğunu anlamaya çalışmalıdır. Birinci berat günahtan isyandan kurtulmaktır. İkinci berat ise kendisinde var zannettiği benliğinden kurtulmaktır. Birinci beratı gerçekleştiren kişi iyi bir insan olur, ikinci beratı gerçekleştiren kişi ise kendini bulan bir insan olur. Al-i İmran Suresi 92. Ayette لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ Ayet-i Kerime'de "sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe birre iyiliğe eremezsiniz muhakkak ki Allah onu bilir " buyurmaktadır. تَنَالُوا الْبِرَّ Burada "Bir" dediği iyiliktir, bir bakıma da berat manasınadır. Yani sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda infak etmedikçe birre iyiliğe eremezsiniz, muhakkak ki Allah onu bilir. Burada bahsedilen sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda infak etmedikçe maddi manada sevdiğimiz neler varsa onlardan Hakk yolunda infak etmek gerekliliği gösteriliyor, ayrıca burada şeriat mertebesinde olan bir berat hali, ama esma ve sıfat mertebelerinde sevdiğimiz şeylerden kasıt kişinin en çok sevdiği şey nefsidir. Kim neyi ne kadar çok seviyorum dese onu da nefsiyle sevdiğinden kişinin en çok sevdiği kendi nefsidir. İşte bundan infak etmedikçe, nefsimizden infak etmedikçe, nefsten infak etmek ne demektir? Nefsimizin çalışma sahası bizim vaktimizdir. Vaktimiz olmazsa nefsimiz de olmaz. İşte bu vaktimizin belirli bir zamanlarını ki bugünkü şu hadise de dahil kendi varlığımızda kendi evimizde yalnız başımıza yaşadığımız sürelerce de o vakti Hakk'a verdiğimiz zaman biz o vakti Allah yolunda infak etmiş oluyoruz.

Paramız olmayabilir verecek hiçbir şeyimiz olmayabilir, ama Cenab-ı Hakk bu vakitleri bize kendi yolunda kullanalım diye verdi. Nefsimizin beşeri istekleri arzuları istikametinde

kullanmak için vermedi. Bu infakın karşılığı kadar getirici infak yoktur. İnsan bir sürü binalar evler yaptırabilir, camiler her şeyi yaptırabilir, ama bunların hepsi dışarıda kalır o bina süresince onun hayrı kendisine yazılır, elli sene, yüz sene neyse, o bitince oradan hayrı da kesilir ama Hakk yolunda vaktini infak etmişse bunun karşılığı sonsuzdur, bütün ahirette devam eder.

Ayrıca ramazanlarda sadaka veriyoruz bir de fitre işte o verdiğimiz fıtır, fitre birisi zekat malımızın temizlenmesi için fitre verdiğimiz ise kendi beden mülkümüzün temizlenmesi içindir. Arada o fark var, işte kendimizi temizleme süresince tezkiye süresince ne kadar zaman ayırmış isek bu bir bakıma Hakk'a kendi hakikatimizi infak etmiş oluyoruz, bir bakıma da tezkiye kendi fıtratımız itibariyle fitremizi vermiş oluyoruz. Yani Hakk'a ne kadar çok zaman ayırırsak o kadar çok infak o kadar çok fitre vermiş oluyoruz.

Bakara Suresi 177 ayetinde şöyle buyurur;, "Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz bir iyilik değildir, Allah'a ahiret gününe meleklere Kitaplara peygamberlerine iman etmek sevdiğiniz mallardan yakın akrabaya yetimlere fakirlere yolculara dilencilere ve kölelere dağıtmak namaz kılmak zekat vermek söz verdiği zaman sözünde durmak sıkıntı zamanında ve zorlukta sabretmektir. İşte bunlar doğru kimselerdir ve bu kimseler muttakilerdir."

Yukarıda geçen iki ayet ve daha benzeri birçok ayette zahiri manası itibariyle birinci beratın hakikatını çok açık bir şekilde anlatılmaktadır. Ayrıca batıni mana itibariyle de ikinci berata atıf vardır. Yer geldikçe de değinmeye çalışacağız.

Muhterem Hakk yolcusu, Berat Gecesi sadece senede bir defa gelen bir gece değil, hayatında en önemli şey olan kendine ulaşmadır. Hal bu ki kendimizden kendimize yakın hiçbir varlık yoktur, kendimizden kendimize en yakın biziz ancak kendimizden kendimize en uzak ne yazık ki gene de biziz. Dışarıda ne kadar mevzu varsa hepsi ile ilgilenmekteyiz teferruatına kadar sonuna kadar ama dönüp

te kendimizde ne yapıyorum ne ediyorum ben neyim ben kimim nasıl geldim, nasıl gideceğim diye ilgilenmiyoruz.

İşte tasavvufun gerçek gayesi; kişi dışarıdan, zahirden batına içeriye özüne döndürmektir, içeriye dönme çalışması yani kendi hakikatine özüne dönme çalışması bir gurupta yapılmıyor ise o gurubun ismine gerçek manada tasavvuf denmez. Konuşma denir iyi ahlak denir şeriat mertebesi itibariyle güzel konuşmalar olur, her şey olur zikirler yapılır ama kişiler kendilerine dönük bir çalışma yapılanması içine değillerse o şeriat biraz da tarikat sohbeti olur, hakikat ve Marifet sohbeti olmaz.

Hakikat demek kişinin kendini idrak etmesi ve o yoldaki çalışmalar manasınadır. "*Yani men arefe nefsehu fakat arefe rabbehu*" hadis-i şerifinin birinci bölümüdür. "Men arefe nefsehu" o bölüm kişinin kendini tanıması, o yoldaki çalışmalarıdır, ikinci bölümü de "…*fakat arefe rabbehu*" o da Marifet mertebesinin ifadesidir. Bir hadis-i şerifte iki müthiş mertebe vardır. İşte "*Cevami-ul Kelim*" olan peygamber efendimizin sözleri bu kadar müthiştir. Yani çok kısa ve vecih açık olan sözler arasında çok geniş manalar sığdırılmasıdır. Kendisinin de belirttiği gibi "Bana ilk verilen Cevami-ul Kelim" der. Cevami-ul Kelimi ehl-i zahir ulama-ı kiram izah ederlerken az sözle çok mana ifade etmek diye söylerler, hakikatte ise Cevami-ul Kelim Cenab-ı Hakk'ın kelimeleri olan Esma-ı İlahiye ve Sıfat-ı İlahiyeyi kendi bünyesinde en geniş manada idrak edip yaşaması ve ifade etmesi manasınadır.

Yani ehl-i zahir az kelime ile çok mana ifade etmektir der ama ehl-i Batın Hakikat ehli ise bütün Esma-ı İlahiyelerin hepsi birer kelimedir. "Cevami-ul Kelim" yani kendi bünyesinde bütün Esma-ı İlahiye ve Sıfat-ı İlahiyeyi bütün manaların hepsinin varlığı bu varlık olduğu için söylediği sözlerin de ne kadar değerli ve özlü olarak çıktığını bu şekilde izah ederler.

Yukarıda geçen iki ayet ve benzeri daha birçok zahiri manası itibariyle birinci beratın hakikatini çok açık bir şekilde anlatmaktadır, ayrıca batıni manası itibariyle de

ikinci berata atıf vardır yeri geldikçe de değinmeye çalışacağız. Muhterem Hakk yolcusu kardeşler, Berat gecesi senede bir defa gelen şey değil hayatında en önemli şey olan kendine ulaşma yolunda büyük bir aşamadır. Kişi kendine ulaşamazsa Hakk'a da ulaşmasına yol yoktur ve de mümkün değildir. Hakk olarak Allah olarak bir varlığın olduğunu bilir, iman eder ama ulaşması mümkün olmaz. Bu yapmış olduğu çalışmalarından iyi niyetlerinden dolayı sevap kazanır cennet ehli olur ama Hakk ehli olmaz. O da güzel insanın cennete gitmesi ancak Allah'ın olmadığı bir anlayış ile kişi ister cennette olsun ister başka yerde olsun kişinin muhabbet ettiği sevdiği yanında yoksa neresi olursa olsun onun için bir şey ifade etmez.

Bizlerin Hakk yolunda en büyük kayıbı kendimize ulaşamamaktır. İşte bu nedenle burası bir yol ayrımıdır, kişi burada ya nefsi benliği ile hayatını sonuna kadar sürdürüp Hakk'tan ayrı düşer, veyahut kendini aradan çıkarır, gerçek batıni birre ulaşır, beratını alır. İşte o zaman kişi için kıble değişir. Yani hayata bakış kıblesi önceliği değişir. Gerçek kıbleye döner, kişiye özel hitapların geldiği yer de burasıdır, onun için Kur'an-ı Kerim'de bu gecede dünya semasına inmeye başlamıştır. Yani kişinin kendini temizleyip beşeriyetinden mümkün olduğu kadar çok sıyrıldığında kendi safiyeti ile kalmaya başladığında oraya da ilahi varidat ilahi ilhamlar gönlüne gelmeye başlar.

En azından huzurlu bir hayata sahip olmuş olur. Hayel ve vehmin gelmesi kesilmiş olur, kendi hakikatine doğru yola çıkar, bundan sonraki hayatı da çok daha verimli olur. Onun için Kur'an-ı Kerim bu gecede dünya semasına inmeye başlamıştır bir başka ifade ile senin gönül semana ilahi hakikatler inmeye başlamıştır. Çok yüce ve ulvi hallerin başladığı bu makamı Cenab-ı Hakk cümlemize nasip etsin. Aşağıdaki kişiye özel hitap ve hallere bir örnektir.

Ey tatmin olmuş huzur bulmuş nefs sen ondan razı o da senden razı olmuş olarak rabbına dön (Fecr Suresi 27- 28 ayetler)

BERAT KANDİLİ DEVAM.

CD-12-

اَعُوذُبِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Sohbetimize kaldığımız yerden devam edelim, bugünkü sohbet mevzumuz içerisinde bulunduğumuz Berat gününün ifadesi ile o mevzuda bir sohbetimiz vardı gece ve kandil kitabımızın üçüncü bölümünden başlamıştık kaldığımız yerden 31. Sayfadan devam edelim.

Kıblenin değişmesi Şaban ayının 15. Günü olan Berat gecesinin ertesi günü vuku bulmuştur. Ey salik çok dikkat et ve iyi anlamaya çalış ki bu hal hayatında gerçekten pek mühim dönemeçlerden bir tanesidir. Mekke'de bulunduğu sırada peygamberimiz önce Beyt-ül Maktis'e Kudüs, daha sonra Kabe'ye yönelerek namaz kılması emredilmişti. Hicretten önce de ensarın namazlarını iki yıl kadar Beyt-ül Maktis'e yönelerek kıldıkları rivayet edilir. Peygamberimiz Mekke'de bulunduğu sırada namaz kılarken Beyt-ül Maktis'e yönelirdi, Kabe de kendisinin önünde bulunurdu. Yani o istikameti tutturmak için oradan namaza dururdu. Yani namaza Kabe ve Kudüs aynı doğrultuda olacak şekilde dururdu.

Peygamberimiz Mekke'de bulunduğu sırada namaz kılarken Beyt-ül Maktis'e yönelir, Kabe de kendisinin önünde bulunurdu. Hal bu ki kendileri Kabe tarafına yönelerek namaz kılmayı arzular dururdu. Yani Beyt-ül Maktis'ten ziyade Kabe'ye dönmeyi arzu ederdi. Peygamberimizin Medine'ye hicretinin 18. Ayına rastlayan Şaban ayının ortasındaki bir Pazartesi günü gittikleri Beni Selime mescidinde kıldıkları bir öğle namazının ikinci rekatında Bakara Suresi 144. Ayet nazil oldu فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ "...Yüzünü Mecdil Haram tarafına çevir..." bu ayet-i kerime nazil olunca Cemaatle birlikte yönlerini

Kudüs'ten Mekke yönüne Mescid-i Haram'a çevirmişler, namazlarını böylece tamamlamışlardır. Bu mescidin ismi de "Kıbleteyn" iki kıbleli Mescid olmuştur. Ziyaret edenler bilirler, bu hususta daha başka rivayetler olsa da yeri olmadığından almıyoruz. Burada mühim olan mutlak bir dönüşümün olduğunu bilmektir.

Bakara Suresi 144. Ayet "Ey habibim yüzünü gökyüzüne döndürdüğünü görüyoruz, elbette seni razı olduğun tarafa döndüreceğiz o halde yüzünü Mescid-i haram tarafına döndür ve nerede olursanız olunuz yüzünüzü Mescid-i Haram tarafına döndürünüz." Ayetin bir bölümünde ferdi olarak Peygamber efendimize yüzünü döndür ama ayetin devamında cem olarak yüzünüzü döndürünüz ifadesi geçmektedir. Burada hem Rasulullah (sav) hem de ümmetine hitap vardır, o zaman yaşanmış olan bu haller aslında her zaman yaşanıyor.

Kim ki seyr-i suluk içerisinde gerçek manada Hakikat-ı Muhammediye halini idrak ettiğinde o zaman Mescid-i Haram Kabe-i Muazzama onun Kıblesi olmaktadır. İbrahimiyet mertebesinde Museviyet ve İseviyet mertebelerinde kişinin kıblesi Kudüstür. Yani kutsiyettir, Kudüs'ten kasıt Kudsi Makam mertebedir. Zaman içerisinde terakki olduğundan nasıl ki İslamiyet bu seyri yaşamış evvela Kudüs'e kıble edinmiş Kudüs'e dönülmüş sonra da bu ayet-i kerime ile Kabe'ye dönülmüş o halde bunları bizim de yaşamamız gerekmektedir. Ancak bu süre içinde biz fiziki kıblemizi çevirip Kudüs'e yönelecek diye biz şartımız yoktur, bu birlik olması bakımından hepimiz gene tevhid mertebesi itibariyle birliğin korunması itibariyle Kabe'ye dönerek namazımızı kılacağız.

Ama idrakimizde bulunduğumuz kıblemiz Kudüs'tür Museviyet tenzih makamında, İseviyet teşbih makamında hedefimiz Kudüs yani Kudsiyettir. Ondan sonraki sahadaki kıblemiz İlahiyattır, Kudsiyetten İlahiyete geçmemiz Muhammediyet mertebesi itibariyle de Kabe-i Muazzama dediğimiz eski ismi Beyt-ül Atik Beytullah, Beyt-ül Haram ve Kabe gibi isimlerle belirtilen o mübarek mahal makamdır.

Geçen gün bir arkadaş bu hususta bir soru sordu güzel bir soruydu da Musa (as) Tur dağına çıktığı zaman ki O'nun miracı orasıydı, ayet-i Kerimedeki A'raf Suresi 143. Ayet "Ya rabbi madem ki bu kadar yakındasın bana kendini göster seni göreyim" dedi. Yani sesini bu kadar yakından duyuyorum kendini de gösteriver dedi. Şimdi şu duvar arkasında birisiyle konuşmuş olsak kiminle konuştuğumuzu merak etmez miyiz kapıdan bir yüzünü göster de cemalini görelim diye söylenir. Ama bunun karşılığında Musa (as) a "*len terani Ya Musa*" Sen beni göremezsin hükmü geldi. Eğer beni görmek istiyorsan şu dağa bak Cenab-ı Hakk oraya tecelli ettiği zaman dağ param parça oldu ve Musa da düşüp bayıldı.

Kalktığı zaman da "Ya rabbi beni bu tevhid ehlinin ilklerinden yaz" diye dua etti. Şimdi soru şu "Mademki Canab-ı Hakk bir dağa Zat'i tecellisi ile tecelli ettiğinde dağ paramparça oluyorsa Kabe-i Muazzama'ya Kabe olduğundan beri Zat'i tecellisi var neden param parça olmuyor yerinde nasıl duruyor?" diye soruyor. Gerçekten de doğru bir sorudur.

Ben de dedim ki Musa (as) daha henüz kendi hakikatini idrak etmediği için Musa'lık kendisinde olduğu için ki Hızır (as) ile arkadaşlığında da bu açık olarak belirtiliyor. Sen şunu yanlış yaptın bunu yanlış yaptın diye hüküm vermektedir. O da neden kendi varlığından ama bu kişi peygamber, peygamber ama tenzih manasında bir peygamber. Yani ötelerde olan bir Allah anlayışının içinde olan bir peygamber.

Dedim ki buradaki tecelli fiziki bir tecellidir. Musa (as) ın mertebesi itibariyle olan tecelli fiziki bir tecellidir. Yani Cenab-ı Hakk'ın Celal isminin bir tecellisidir. Kabe-i Muazzama'daki olan tecelli ise ilmi bir tecellidir ve Cemal tecellisi vardır. Onun için orada (Kabe'de) dağılma parçalanma olmaz, ama muhabbet olur. O kadar insan oraya geliyor, hepsi bir başka halde bir başka anlayış muhabbet ve düşünce ile oradan ayrılıyorlar, neden çünkü

Cemali ve Vedud tecellisi yani muhabbet tecellisi var, bunun en geniş şekilde Habib olmak suretiyle Habibullah yani peygamber efendimizin "Habib" lik tecellisi vardır. Bu da böyle bir ara bilgi olarak kayda girmiş olsun.

O ayet-i Kerime de hem Rasulullah ve de hem ümmetine hitap vardır (Bakara 144) o zaman yaşanmış olan bu hadiseler aslında her zaman yaşanıyor. Tarihte bir hadise oldu yaşandı bitti artık onun hükmü yoktur, kalktı diye böyle bir şey söz konusu değildir. Şu küçücük evlatların torunların bundan haberi var mı yok o halde onlar da bu hadiseyi yaşayacaklar. Yani bizden evvelkiler yaşadılar da bu iş bitti manasına değildir. Her yeni gelen nesil bunların eğitimini almak durumundadır, o halde her nesil ile birlikte tüm bu mertebeler yeniden yaşanmaktadır. Nasıl muhteşem bir sistemdir.

Bir nesil diyelim ki Musa (as) ın nesli zamanında bunlar yaşandı, onlara ait bir süreçti bitti, diye bir konumuz yoktur. Çünkü Musa da biziz İsa da biziz (sav) Muhammed de biziz yani bizde var, bizde hepsinin karşılıkları var, eğer böyle olmasa insan, İnssan-ı Kamil olmaz İnsan-ı Nakıs olur. Cenab- Hakk da böyle noksanlıkta halk etmez. Ancak ben bilemedim ben edemedim o bizim noksanlığımızdır, yani gereği gibi kendi yaşantımıza ilgi duymayıp hep dışarıda başkaları ile meşgul olup uğraşıp kendimizi ihmal etmemizdir. İşte kendimize döndüğümüz zaman kendimizde Hakk'ı buluruz. Hiç şartsız çünkü kendimiz ondan başkası yok, kendimiz dediğimiz O'nun ta kendisidir.

Ama "Ente" sen dediği için ha benmişim diye kendimizi ayırıyoruz. Halbuki O'nun "Ente" si bizim "Ene" mizdir. Bizim "Ene" miz O'nun "Ene"sidir. İşte hayata böyle baktığımız zaman bu çalışmalar olduğumuz süreler hep birre Berat'a ait olan ve bizim zekatımızı vermiş olduğumuz hayatımızdan vermiş olduğumuz zekatlarımız fitrelerimiz olmaktadır. Ne kadar çok Hakk'a böyle zekat fitre verirsek karşılığı da orada o kadar çok birikmiş olacaktır.

Rasulullah (sav) islam dinini 23 senede kemale erdirmişken biz ise "Eşhedüenlailahe illallah ve eşhedüenne

Muhammeden abdühü ve rasuluhü" dediğimiz zaman hemen gerçek Müslüman olduğumuzu zannediyoruz. Bakın peygamberimiz 23 senede kamil Müslüman oldu. Tabi ki O geldiği zaman peygamber olarak geldi Rasul ve Nebi olarak geldi ama peygamber olarak geldiği süreler içerisinde ayet-i kerimelerde Hud Suresi 49 ayette تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ diyor ki "Ey habibim sen bunları evvelden bilmiyordun biz sana bunları öğretiyoruz " sende ümmetine öğretesin diye bakın hep eğitim süreci var ta ki Miraç gecesi Kadir gecesi, bunlar oluşuncaya kadar. Zaten peygamber efendimizin Kadir gecesinde kendi hakikatini mutlak manada idrak ettiğinde kendi kemalatı da orda oluşmuş vaziyette idi. Miraç gecesinden döndüğü günün ertesinde söylediği söz "*Bana bakan Hakk'ı görür*" sözü oldu. Bakın Mirac gecesinin ertesi günü bunu söyledi. Nasıl ki Berat gecesinin ertesi günü Kıble değişti bakınız ne kadar mühim bu gecelerin hükümleri Miraç gecesinin ertesi günü de "*Men reani fakal real Hakk*" yani "*Bana bakan Hakk'ı görür* " dedi ne kadar nezaketli bir söz.

İçinde hiç benlik olmayan bir söz. "*Enel Hakk*" demedi ama dediği o idi. "Bana bakan Hakk'ı görür" ne demektir, "Ben" diye bir şey olmayan o mübarek bedende Hakk'ın varlığından başka bir şey yoktur. O halde peygamber efendimizi görmek şu anda mümkün değildir, ama görür gibi O'nun varlığını kabul edip de o niyetle yani Muhammedi diye baktığımız sahanın Allah'n ta kendisi olduğu düşüncesi bizde oluşması lazımdır. O zaman biz O'na bakmış ve görmüş oluyoruz. Görmediğimiz halde. Buradaki incelik anlaşılıyor mu? Çünkü bunu kendisi söylüyor. O'nun sözünde şüpheye düşecek her hangi bir şey olmaz. Olamaz çünkü zaten konuşan kendisinden konuşan Hakk'tır. O kendi nefsinden konuşmaz.

O vahy ile konuşur (Necm suresi 3-4 ayetler) diye ayette bahsedilen bu söz de onun içerisine girmektedir. "*Men reani fakat real Hakk*" dediği, peygamberimizin lisanından Hakk'ın kendi sözüdür. Ama "Cevami-ul kelim hakikatı" içerisinde nasıl bir sanat sözü kemalat söz hiçbir benlik içermeyen hiçbir benliğe yönlendirmeyen ama Hakk'ın Zat'ından başka bir şey olmadığını kendi kendine kendi içinde kendine dolayısıyla bizlere de anlatmak suretiyle Hakk peygamberinin lisanından "Ben bu mahaldeyim buradan görünmekteyim diyor açık olarak. Peygamber efendimiz diyor "Bana bakan Hakk'ı görür" ama bu sözü batında söyleyen Hakk olduğu için "Muhammed'e bakan beni görür" diyor O'nun ağzından söylendiğinde.

Yani bu sözü Allah tarif etmiş olsa "Muhammed'e bakan beni görür" peygamberimiz ne diyor, "Bana bakan Hakk'ı görür" Allah söylese "Muhammed'e bakan beni görür" diyecek. İki taraftan da söz aynı sözdür. Yani bir birleriyle ne kadar büyük bir alış veriş yaşantısı içinde bir zaman gelir ki rab perde olur, Muhammed öne çıkar, bir zaman gelir ki Rab öne çıkar Muhammed O'na perde olur. Bu tarif babından olan bir ikili sanat ikili ilmi izah tarzıdır. Eğer Cenab-ı Hakk doğrudan doğruya Muhammed ismini ortaya koymadan o suret ortaya çıkmış olsa kimse inanmaz. Hele tenzihte olanlar kaçarlar giderler inanmazlar. O tabi ki işin ayrı bir konusudur O kendi kendine kendi haliyle kah Allah ismiyle kah Muhammed ismiyle hangi makamda nasıl görülecekse o şekilde hayatını sürdürmekte o ifadelerle anlatmaktadır.

Mesela diyor ki وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي "ben ona ruhumdan üfledim (Hicr /29) bakın kendisi ortada üflenen kim, insan yani Adem, yani O'nun muhatabı. Ama kendisinin kendinde olduğu muhatabıdır. Çünkü üflediği ruh kendinden başka bir şey değildir. Dışarıdan alıp ta bir başka şekilde değildir. İmam-ı Gazali ruhu izah ederken "Ruh O'nun gayrı mıdır ki " diye daha açık olarak izah yapıyor. Aynı ayet-i kerimeyi. "Ben ruhumdan üfledim" dendiği zaman ayrı bir şey olduğunu zannetme demek istiyor. Ruh O'nun gayrı mı

ki üflediği zaman O'ndan ayrılsın da öteki tarafa gitsin. Ruhun parçalanması diye bir şey söz konusu değildir. Daha açık olursa "Kendimi O'na yükledim" manasınadır, yani isimlerim ile birlikte bende olan ne varsa o aynaya yükledim, o aynada seyir ediyorum bunları ifadesi olmaktadır.

"Eşhedü enlailahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve rasuluhu" dediğimiz zaman hemen gerçek Müslüman olduğumuzu zannediyoruz. Zanda da olsa bu yine doğrudur. Bir tasdiktir, ama kendine ne kadar kazancı olur kendini ne kadar bilir tabi o ayrı konudur ilk defa Müslüman olmuş bir kimse tabi ki bu kapıdan girecek Muhammed kapısından girecek islam sahasının içerisine girecek ki ondan sonra yaşantısını çalışmalarını eğitimini o saha içerisinde yapsın. Yani bu kelime-i mübareke kapıdır giriş kapısı ve kabullenme esasıdır. Kapı ve kabullenme olmadıktan sonra ne o sahaya girmek mümkündür ne de o manaları anlamak mümkündür.

Neden çünkü sistem ortadadır, bir tek şehadet kelimesini söylemekle bu sistemin tamamını kabullenmiş oluyoruz, fakat bu kabulleniş yaşamak demek değildir, bu dini yaşamak demek islam dini hangi seyir üzere devam etmiş ise bizim de o seyri takip ederek yaşamamız demektir. Yani gerçek manada Muhammedi ve İslami olmak için evvela Ademî olmamız lazımdır gelmektedir çünkü insan seyri O'nun'la başlamaktadır. Zaman zaman belirtildiği gibi hayal ve vehim cennetinden Adem-i manayı, Adem'in kendisini değil, beden arzına yani beden iklimine aklına indirmediğimiz sürece biz ne Ademî oluruz ne İbrahimî, ne Musevî ne İsevî ne Muhammedî oluruz. Zahiren hepsini oluruz ama batınen hiçbir şey olmayız. Zahiren olmak da mutlak olmak manasına değildir.

Zahiren kelime-i şehadeti getiririz çekeriz islamın bütün rükünlerini yerine getiririz, çok güzel oluruz cennet ehli de olabiliriz ama kendimizi bulamadığımızdan Allah ehli olamayız. Ehlullah olamayızz ehl-i Muhammedi olamayız. "Ehlullah " ne demektir? "Ehli" ev halkı manasınadır, Allah ehli olamaz. Suret ve şekil ehli olur sadece, cennet ehli olur,

mübarek olsun tabi biz ne cennetin peşinde ve ne cehennemin sıkıntısı peşinde değiliz bunların her ikisi de nefsi varlığı olan kimseleri ilgilendirmektedir. Beşeri nefsaniyetimiz varsa Cennet arzusu içimizde olur cehennem korkusu da içimizde olur.

Ama kişi nefsaniyetini ortadan kaldırmışsa onun ne cennet arzusu olur ne cehennem korkusu olur. Haşa bu korkmama manasına değildir ihtiyaten Allah muhafaza etsin oraya da götürür, götürürse ne yapalım gücünü de verir inşallah diye düşünürüz, ama bakın hedef ne cehennemden kaçmak kurtulmaya çalışmak ne de cennet ehli olabilmek bunların ikisi de nefsaniyete dayanan şeylerdir. Dua ediyoruz "*ya rabbi bizi cennetine nasib eyle cehenneminden muhafaza eyle*" iyi güzel de bunlar nefsani düşünce ve taleplerdir. Bize lazım olan talep İlahi olan taleptir. Yani Allah'ımızı talep etmektir. Cennet Cehennem sahası bizim sahamız olmaması lazımdır.

Ya rabbi bize kendimizi bildir kendi hakikatimizi göster öğret diye söylediğimiz zaman bu kısaca güzel dua olur. Ama tabi ki onun istikametinde de çalışmak lazımdır, sadece demekle bir şey olmaz, o istenilen sözün sahibi olarak ve kendisine görev addetmiş olarak gereğini yerine getirmemiz lazımdır. "*Ya rabbi beni cennet ehli eyle*" deyip ne namaz ne oruç ne bir şey yapmadıktan sonra o söz boşta havada kalır. Yani istediğimiz şey nefsaniyetimize kendimize pay çıkarmak için olmamalıdır. İstediğimiz şeyler ilmi manada olmalıdır. Gelecekte de halde de yani nefsimize pay çıkaracak şeyleri istemememiz lazımdır. Zaten Cenab-ı Hakk onu verecektir ancak bizler zayıf insanlarız garip varlıklarız hiçbir şeyimiz yok aciz kimseleriz bir parça bir yerimize iğne batar bir parça bir yer kesilir ay vay deriz, acıdığı zaman tabi ki kişi söyleyecektir.

Bu durumda Cenab-ı Hakk'tan şifa istemekte beyis yoktur, yani nefsimiz için istiyoruz ama bu tür istekler olmasa Cenab-ı Hakk'ın gani ismi, Lutuf ismi, Şafi ismi ortaya çıkmaz. Bazı günahlarımız olacak ki Cenab-ı Hakk'ın Gaffar, Settar isimleri faaliyete geçmiş olsun. Bu alemde kimse günah işlemezse Cenab-ı Hakk'ın o isimleri iptal

edilmiş olur, faaliyet dışında kalmış olur. Onlar da faaliyetlerini sürdüreceklerdir. Bu demek değildir ki günah işleyelim de onlar faaliyete gelsinler, nasıl olsa bol bol günah işleniyor onlar faaliyete geçiyor, biz işlememeye çalışalım. Çünkü Hadis-i şerifte "*Vücudike zenbike*" Senin vücudundan daha büyük günahın olmaz. Yani nefis varlığından daha büyük günahın olmaz, bu günah bize yeter de artar bile başka fiziki manada günah işlemesek de bu günah bize yeter artar bile. Benlik günahı, ta ki kendimizi anlayıp idrak edip bu bize ait varlığın olmadığını buna biz yersiz sahiplenmiş olduğumuzu bu bize emanet verilmiş emanet verilmiş olduğu halde biz ona sahip çıktığımızdan ve de nefsi manada kullandığımızdan bundan daha büyük günah olamaz. Dışarıda yapılan günahlar bunun dışında küçük kalır.

Yukarıdaki ayet-i kerime de bize Hakk'a uzanan yolda çok büyük kılavuz oluyor. Kıblenin değişmesi zahiri manada kişinin namaz kıldığı istikametinin değişmesidir. Batını olarak ise kıblenin değişmesi sonsuz manalar içerir. Kıblenin o günlerde zahiri manasıyla değişmesi. Ama bugün fiziki zahiri olarak öyle bir zorunluluk yoktur. Kıble değişikliğinin Berat Gecesi'nin hemen ertesi gününü olması acaba tesadüf müdür? Yoksa bir gerçeği mi ifade etmektedir. Kudüs'te Beyt-ül Makdis'e yönelmek ne demektir? Mekke'ye Kabe'ye dönmek ne demektir? Her ne kadar kişi suret olarak Kabe'ye dönüyor ise de acaba batınen nereye dönmektedir?

Bazı seyr-i suluku götürmeye çalışan kimselerde zaman zaman değişik zuhuratlar olur bunlardan bir tanesi de mescide girdiğinde mescidin içinde birçok kişilerin değişik yönlerde namaz kıldığını görür. Ve de söyler ben şu taraftaki kıbleye durdum ama yanımdakiler tam ters yahut yan tarafa duruyorlardı diye zuhuratta namazın bu şekilde kılındığını görüp müşahede eder zuhurat olarak da anlatır. İşte bu hadiseyi belirtiyor. Bir çok kimsenin kendi idrakiyle döndüğü kıblesi vardır. Bunlar biraz zahiren baktığımız zaman kimisinin ev kıblesi vardır, kimisinin iş kıblesi vardır, işte kimisinin şu kıblesi bu kıblesi mal mülk kıblesi vardır, herkesin kıblesi bir başka yöne olduğundan cami de

toplanma yeri cem yeri olduğundan onun içinde toplananların hepsinin kıbleleri başkadır.

Bu şekliyledir, yani kim neye öncelik verdiyse kıblesi odur. Ancak bunların içerisinde biraz daha yol almış kişilerin kıblelerinin değişmesi bazen onu söyler "Ben daha evvel caminin o tarafına doğru kılıyordum ama sonra bir cemaat geldi kıblenin bu tarafa olduğunu söyledi ben de o tarafa döndüm gibilerde ifade etmesi işte kendisinin batınen bu kıble tahvili yani makam mertebelerinin üzerinde değişikliğe uğradığını bize göstermektedir. Onun zuhuratı yani o kişi Museviyet mertebesinden İseviyete geçmiş gibi sadece bu kıble tahvili ile olmaz tabi onun yanında birçok değişiklik daha ifadeleri de görmesi lazımdır.

Yani zuhuratlarda yaşadığımız haller bir bakıma bizim batındaki gerçek yöneltilerimizi ilgilendiğimiz şeyleri ulaştığımız idrak sahalarını ve nereye varmışsak oralarını göstermektedir onun için yolumuzda zuhuratlar gerekli olmaktadır. Ancak sadece zuhurata bakarak yol alınmaz onun yaşantısının da tesbit edilmesi görülmesi lazımdır kişinin üzerinde.

Her ne kadar kişi suret olarak "Kabe" ye dönüyor ise de acaba batınen nereye dönmektedir. İnsan varlığında bulunan hayel, vehim ve izafi benlik kişiye pek çok şeyi yüzeysel olarak yaptırmakta ve birçok şeyi yanlış değerlendirmesine sebep olmaktadır. Kişinin bu yanlış ve eksikliklerden kurtulması için nefsini iyi tanıması gerekir. Ölçü de irfaniyet ölçüsü olması lazımdır. Cenab-ı Hakk isteseydi Müslümanları doğrudan doğruya Kabe'ye yöneltebilirdi. Bir müddet Kudüs'te Mescid-i Aksa'ya dönülmesinde elbette büyük sırlar olacaktır. İslam derinliği ve yüceliği olan bir dindir, bizlere düşen ise idraklerimizi sürekli geliştirmektir. İlahi kimliğini bulamamış bir kimse hayal aleminde yaşamaktadır hayal aleminden kurtulması ve gerçek aleme ulaşması kendisine sonsuz lütuflar kazandıracaktır.

Yeri gelmişken küçük bir hikaye türü anlatalım; Tarikatların birisinde İsevi kolu diye bir kol vardır şimdi

hangisinde olduğu aklıma gelmiyor, oranın şeyhlerinden birisi bir gün bir hıristiyan kızına aşık oluyor ve aracı gönderiyor, istetiyor Hıristiyan aile diyor ki biz kızımızı veririz ama bir şartla, nedir o şart denilince isteyenin Hıristiyan olması şartıyla diyorlar. Evvela bu bize ters Hıristiyan hanım ile evlenilir ama Müslüman olması şartıyla ama bir erkeğin Hıristiyanla evlenmesinde erkek Hıristiyan olmaz. Yani Hıristiyan olmasını zorunlu koştuklarından bu evlenme olmaz. Ancak kendini durduramadığından ve de o Hıristiyan hanımı ısrarla istediğinden neticede haber gönderip şartlarını kabul ediyor.

Yani ben Hıristiyan olacağım diyor, böylece anlaşıyorlar ve evlilik sahası geliyor, vaftisini yaptırıyor Hıristiyan oluyor. Tabi o Hıristiyan olunca dervişleri de varmış dervişleri, bizim efendi "Mürted" oldu Hıristiyan oldu, o zaman biz onun peşinden gidemeyiz diye hepsi birlikte ayrılıyorlar. Nihayet bir müddet böyle yaşantılarını sürdürüyorlar üzüntülü sıkıntılı vaziyetteler ne yapacaklarını bilmiyorlar başka yere gidip te bağlanamıyorlar, nihayet bir bahar günü biraz piknik yapalım biraz hava alalım diye kıra gidiyorlar o gün görevli olanlardan bir başka tarikatın şeyhi oradan geçiyormuş bunları da tanıyormuş durmuş, "Cocuklar ne yapıyorsunuz nasıl şeyhiniz" dediği zaman onlar pek bir şey söylemiyorlar ama sıkıntılı halde olduklarını anlıyor.

Bu sefer ısrar ediyor hayrola bir şey mi oldu deyince onlar da "*Efendim bizim şeyhimiz bizi bıraktı*" o da peki ne oldu diyor, "*gitti Hıristiyan oldu*" diyorlar o zaman Arif bir şeyhmiş o peki siz neden Hıristiyan olmadınız şeyhiniz olmuş, madem ona bağlıydınız siz neden Hıristiyan olmadınız diyor ve oradaki dervişler kendilerine geliyorlar düşünüyorlar gerçekten de öyle madem ki biz ona bağlıydık gönülde neden biz de onunla birlikte Hıristiyan olmadık diye karar veriyorlar ertesi gün şeyh efendilerinin kapısını çalıyorlar, hanımı çıkıyor ve efendi Hz lerini görmek istediklerini söylüyorlar, Şeyh efendi çıkıyor, çocuklar ne oldu diyor, onlar da efendim kusura bakmazsan biz de Hıristiyan olmaya geldik diyorlar.

O zaman şeyh efendi uyanıyor, "ha öyle mi" diyor, "gelin bakalım biraz sizinle dolaşalım" diyor, dışarı çıkıyorlar ondan sonra eve haber gönderiyor "Ben Hıristiyanlıktan vaz geçtim beni çocuklar uyandırdı, ben gene Müslüman oldum, hanımına istersen bu şekilde gel, Müslüman ol istersen ailenin yanında kal " diyor. Bu yaşanmış bir hadise ama gerçeği öğreten çok büyük bir eğitim, hadisesidir. Cenab-ı Hakk onun şahsında bu hakikatı göstermiş. Demek ki o şeyh efendi daha henüz Hakikat-ı Museviyeyi, Hakikat-ı İseviyeyi idrak etmeden Muhammedi olmuş. İşte İseviliği kabul etmesi Kudüs kıblesine dönmesi Kıblesini değiştirmesidir.

Bu hakikat-i idrak ettikten sonra yoluna devam ederek dervişleri vasıtası ile gerçek Muhammed-i olup bu hakikatin fiziken yaşanmasına sebeb olmuştur.

Mescid-i Aksa'ya doğru kıblesini değiştirmesi, ne zaman ki onların içerisinde belirli bir süre geçiriyor ve o makamın yaşantısını yaşıyor onların içerisinde o makamı yaşayıp kemale erdiğinde gerçek Muhammedi oluyor. Sonra dervişleri ile birlikte yine Muhammedi olarak hayatını sürdürüyor. Anlaşılan o eksiklikleri olduğu burada da kıble tahvilinin ne kadar geçerli ve ihtiyaç olduğunu bu hikaye açık olarak belirtiyor. Bunları tasavvuf kitaplarında fıkra diye anlatırlar ama hakikatından bahsetmezler. Neden İsevi oldu neden Musevi oldu diye. İşte kıblenin tahvili hakkında bu hikaye büyük yol gösterici bir hikayedir.

Diğer şeyh gerçek bir Muhammedi olduğundan siz daha o hale gelmemişiniz siz de gidin bakın bakalım biraz tenzih mertebesini teşbih mertebesini yaşayın ondan sonra Muhammedi olursunuz diye çok büyük bir sistem belirginleşmesi ve tatbikatını gösteriyor bu hadise bize. Hadise hemen üzerinden geçilecek bir hadise değildir, yaşanmış tecrübe edilmiş bir hadisedir.

Ey Hakk yolcusu Regaib ve Mevlut yaşantılarını geçerek Berat yaşantısına doğru yoluna devam edersen sana bazı gerçeklerin açıldığını müşahede etmeye başlarsın.

1-İbrahim (as) kendi eliyle inşa ettiği Kabe'sine dönerek ibadet ediyordu bu Tevhid-i Efal,

2-Musa (as) Kudüs'e kendi mabedine yönelerek ibadet etti tenzih Tevhid-i Esma

3-Daha sonra İsa (as) Kudüs'e döndü teşbih Tevhid-i Sıfat mertebesini yaşadı.

4-Hz Muhammed (sav) de kısa bir süre Kudüs'e döndü, neden? İşte bu hakikatleri idrak etmesi babından. Museviyet ve İseviyet hakikatlerini idrak etmesi için. Daha sonra Kabe'ye döndürüldü, ki bu da Tevhid-i Zat Yani Kabe-i Muazzama da bütün mertebeler o köşelerde belirtilmiş oldu. Eğer Hicr bölümü ayrılmadan orası oval biçime kalsaydı bu makamlara saha zemin ve yer olmamış olacaktı. Kabe-i Muazzama'da o zaman da tecelliler oraya gelemeyecekti.

İşte Cenab-ı Hakk'ın programı daha evvelce mekanı hazırlatıyor, daha sonra da mertebeleri makamı oraya getiriyor. Yani bir vilayette valilik diye düşünelim evvela o vali konağı hazırlanıyor, vali daha sonra içine geliyor. İşte Kabe ismini alan o mekan evvela mekan olarak hazırlandı فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ Bakara suresi 144. Ayeti ile oradaki kudsi makam Kabe-i Muazzamada ilahi makamla birleşti ve bütün makamlar bir bütün halinde Kabe'de toplandı.

Daha evvel Hacer-ül Esved hatırımıza getirelim, Hacer-ül esved köşesi Makam-ı İbrahim, onun karşı tarafı yani güney tarafı Rükn-ü Yemani, tarafı Ademiyet köşesi idi. Ademiyet köşesi kaldırıldı İbrahimiyet köşesi kapının bulunduğu taraftan sağdaki köşe. İbrahimiyet makamı, tavaf yönünde dönersek hicr bölümünün sağ tarafı Museviyet makamı, tenzih tavaf yönünde devam edersek eski Ademiyet makamı köşe İseviyet makamı oldu, Teşbih ve Hacer-ül esved de Muhammediyet makamı oldu. O halde bütün makamlar artık Kabe-i Muazzama'ya akmaya başladı. Hem celali hem de Cemali tecelliler olarak, bu ayetin (2/144) gelişinden sonraki anlarda şu anda da kıyamete kadar olacak sürede de Kudüs-ü Şerif'in hükmü daha evvel içinde yaşamış evliyaullahın kabri gibidir. Kabrini ziyaret etmek gibidir.

Gidenler belki fark eder veya etmezler orada iki tecelli var ikisi de çok sert şekilde gözüküyor birisi Kabz tecellisi var biride Bast tecellisi vardır. İsevi Musavi mekanlara girildiği zaman Kabz bastırıyor, zaten mekanlar da öyle, ama Muhammedi makamlara geçildiği zaman oradaki Kabe-i Muazzama'ya nisbetle vekaleten Muhammediyet makamı vardır. Mutlak olarak değildir. Mutlak Zat'i makam Kabe-i Muazzama'da dır, orada da var ama vekaleten vardır. Ama diğer İsevi Musevi vekaleten de yoktur tamamen kaldırılmıştır. O öyle anlaşılıyor.

Bizim kaldığımız yerin biraz yukarısında bir kapı var, o kapıya Halil İbrahim kapısı diyorlar, "La ilahe illallah İbrahim halilullah" yazıyor. Orada da Bast var. Çünkü ibrahimiyet makamının vekaleten orada o temsilcisidir. Duvara büyük olarak yazılmış onu daha henüz kaldıramamışlar. Oraya şu an hakim olanlar bu tür şeyleri kaldırıyorlar. "La ilahe illallah İbrahim Halilullah" yazıyor. Aslında o "la İlahe illallah İbrahim Rasulullah" tır. Halilullah ile Rasulullah aynı şey sayılır ama Halilullah diye yazılmış belki de nezaketen yazılmıştır. Orada bu tecelli var, vekaleten var bir de Mescid-i Aksa denen sahada orada da vekaleten mutlak vekaleten Muhammedi tecellisi var orada tarihi bir süreç de oldu bizim için.

Museviler Musa (as) ile birlikte Mısır'dan çıktıkları zaman yol boyunca Kudüs'e kadar geldiler Tur Dağından geçtiler, Tevrat-ı Şerif'i aldı, Kudüs'e geldiklerinde bir kapıya varıyorlar, Biz gittiğimizde Mescid-i Aksaya girdiğimiz kapı o kapı idi. Tarihi bir hadisedir Kur'an-ı Kerim'de o hadiseler okunduğu zaman Kur'an-ı Kerim'de belirtilen aynı hadiseyi sanki Beni İsrail ile o an o gün oradaymışsınız gibi aynen yaşanmaktadır. O kapı "Hıtta" kapısıdır, Kur'an-ı Kerim'de bu hadise belirtilirken "Başınızı eğerek secde ederek şükrederek Hıtta kapısından içeri girin" Hıtta buğday demektir. وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ

رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ (Bakara Suresi 58. Ayet) Onlar “bize hıtta-ı hamrayı verirsen o kapıdan gireriz” demişler. Yani kırmızı buğdayı verirsen ancak o kapıdan gireriz demişler. Bizim Hıtta kapısının olduğu yerdeyiz olayı düşününce sanki o günü yaşıyoruz. Onu orada yaşamak çok mühim bir hadisedir, tam o kapıdan girip ana yola çıkmak için köşede bir bina var binanın numarası 53 hayret edilecek bir şeydir.

Oraya o kapıdan giriliyor, başka kapıları da var ama en çok bize de yakın olan kapı orasıydı, Mescid-i aksa sadece bir bina değil, 144 dönümlük bir arazisi var, Müslümanlara ait bir arazi, işte Kudüs-ü şerifte orada İlahi tecelli vekaleten var, orada “Bast” var. Yani huzur var güzellik var, muhabbet var biraz yürüyorsun merdivenler ile yukarıya çıkılıyor, revaklar var, revaklarla Kubbetüs Sahra’ya geliniyor. Yani peygamberimizin miraca çıktığı o zemin oraya o şekilde bir cami yapmışlar peygamberimizin çıktığı yere o caminin içinde de bir mağara türü yer var, onun üstündeki taştan yukarıya çıkılmış dileyen merdivenlerle aşağıya iniyor, ziyaret için namaz kılınıyor, caminin içinde bir cami diyelim, onun karşı tarafından çıkıldığı zaman tekrar merdivenler gibi tersinden aşağıya doğru merdivenler le iniliyor orası yüksekçe bir saha geniş bir alan aynı binanın bir de küçüğü var yanında sanki baba oğul el ele tutuşmıuşlar gibi iki bina aynı mimari olarak.

Oradan bir süre ileriye gittikten sonra Kıble Mescidi, Cuma Mescidi, Mescid-i Aksa ismini alan bir cami var. O eski bir cami kubbesi falan yok o beldeye kimler sahip olmuşsa islami olarak her birerleri birer ilave yaparak büyümüş muhteşem bir cami olmuş, onun sağ tarafında biraz ileri aşağısında Yahudilerin ağlama duvarı var. Eski Süleyman mabedinden kalan orası biraz yüksek oranın altına girip kazı yaptıklarını söylüyorlar. Belki de o şekilde altını oyarak çökeltmeye çalışıyorlar ne düşünceleri varsa onları ilgilendiriyor, eski Süleyman mabedine ait kalıntılar

arıyorlar işte buralarda bizim eski dedelerimiz vardı biz buraların sahibiyiz manasına getirmek için

Böylece işte bir gezimiz de oldu dolayısıyla onu da anlatmış olduk kısaca, bu günün ertesi günü faaliyete geçen dünya süresince hakikatı itibariyle olmuş olan kıble tahvili dünya tefekkür tarihinin en büyük dönemeçlerinden bir tanesidir. Cenab-ı Hakk bizim birey beşer vücut tarihimizin de en büyük dönemeçlerinden birisi olması lazım gelmekte yani akıl idrak anlayış ve şuur olmak üzere Cenab-ı Hakk her birerlerimizi bu hakikatten haberdar eylesin inşallah gereği ile yüzümüzün akıyla bu dünya eğitiminden dünya okulundan ahiret alemine intikal ederiz inşallah.

Rabb-ımıza şükrederiz bu kitabımızda böylece neticelenmiş oldu.

Okuma fırsatını bulanların azami derece de faydalanmalarını niyaz ederim Cenâb-ı Hakk hepimizin feyzlerini arttırsın inşeallah.

Allah Hakk söyler Hakk-ı söyler çalışmak bizden muvaffakiyet Haktandır.

Terzi Baba kitapları.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
35. Fâtiha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-namaz sureleri
69. 2-namaz sureleri

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)

96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:
----
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri.
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem-safiyeti. Safiyyullah. (a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

Terzi Baba kitapları sıra listesi

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADîS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:

11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi
15. 6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek.
19. Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
23. Değmez dosyası:
24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:
37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:

49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:
65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl cemâl Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve kader:
79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
81- Hayal vâdîsi'nin çıkmaz sokakları:
82- Mektuplarda yolculuk-M.Nusret-Tura.
83- 2013 Umre dosyası.
84- Nusret Tura-Vecizeler ve ata sözleri.
85- Nusret Tura-Tasavvufta aşk ve gönül.
86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.

88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
89- 6-Her şey merkezinde hikâyesi.
90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) şerhi.
91- Terzi Baba (7) Biismi has “Selâm” (13)
92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) şerhi.
93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs’i):
94- Mescid-i Dırarr-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre dosyası.
98- Solan bahçenin kuruyan gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
101- Bosna Hersek dosyası.
102-The SCHOOL OF WISDOM (irfan mektebi)
103-terzi Baba yüksek lisans tezi.
104-Hacc Umre ve hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker risalesi.
111-Lübb-ül lübb-Özün özü ve şerhi.
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs seyahati dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) şerhi.
118- 52-Tûr suresi. Ve M. Nusret tura.
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı.
121-Fu-Hi-03-Nuh-fassı.
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim-fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba şerhinin tamamı.
124-İbretlik bir değmez dosyası daha Satih ince.
125-2018 Umre dosyası

Altı peygamber serisi:

1-15. 6 Pey-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

Terzi Baba kitapları serisi:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95-Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
10-103-Terzi baba yüksek lisans tezi.
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
12-109-terzi Baba tasavvufi izahlar.
13-110-19-53-Şeker risalesi.
14-126-1-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
15-127-2-Ben'deki Terzi Babam. Murat Cağaloğlu.
16-87- Terzi Baba-İlâhiler derleme.
17-129-Terzi Baba divanı. "Tüm şiirlerim."
18-131-Kur'ân-ı-Kerîmde yolculuk-53-Ayetleri ve Terzi Baba-

Bir hikâye birçok yorum serisi.

1-25 -Köle ve incir dosyası:
2-27 -Genç ve elmas dosyası:
3-34 -Bakara dosyası:
4-61-Bir ressam hikâyesi:
5-76-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
6-89-Her şey merkezinde hikâyesi.

Dîvanlar serisi:

1-1-Necdet Divanı:
2-2-Hacc Divanı:
3-16-Divân (3)
4-87-Terzi Baba-İlâhiler derleme.
5-88-Nusret Tura-Divanı.

İbretlik dosyalar serisi.

1-17-kevkeb-kayan yıldızlar.
2-23-İbretlik değmez dosyası.
3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara.
6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
7-105-Cemo ve Farko.
8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.
10-128- İbretlik bir hikâye daha. Kaf dağı ve Zümrüd-ü Anka.
11-130-İbretlik bir hikâye daha. Kilise çanları.
12-132-Kaner Yiğido-İbretlik bir hikâye daha-

Umre dosyaları serisi

1-2. Hacc Divanı:
2-20. Terzi Baba Umre (2009)
3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
4-74. 2012 Umre dosyası:
5-83- 2013 Umre dosyası.
6-97- 2015 Umre dosyası.
7-106-(2016) Umre dosyası.
8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.
9-125-2018 Umre dosyası

Diğer dillere çevrilen Terzi Baba kitapları serisi

1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: "İngilizce, İspanyolca"
2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
5-48. Fransızca İrfan mektebi:
6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

Terzi Baba İnternet dosyaları:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .
21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.
91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-

Kitaplar devam ediyor şu an Yekün= (162+100=262)

NECDET ARDIÇ - TERZİ BABA - MUHTELİF SOHBETLER (159-27)

